

سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی
جمهوری اسلامی ایران

قانون تأسیس

سازمان نظام مهندسی کشاورزی و
منابع طبیعی جمهوری اسلامی ایران
وآیین نامه های آن

قانون نظام جامع
دامپروری کشور

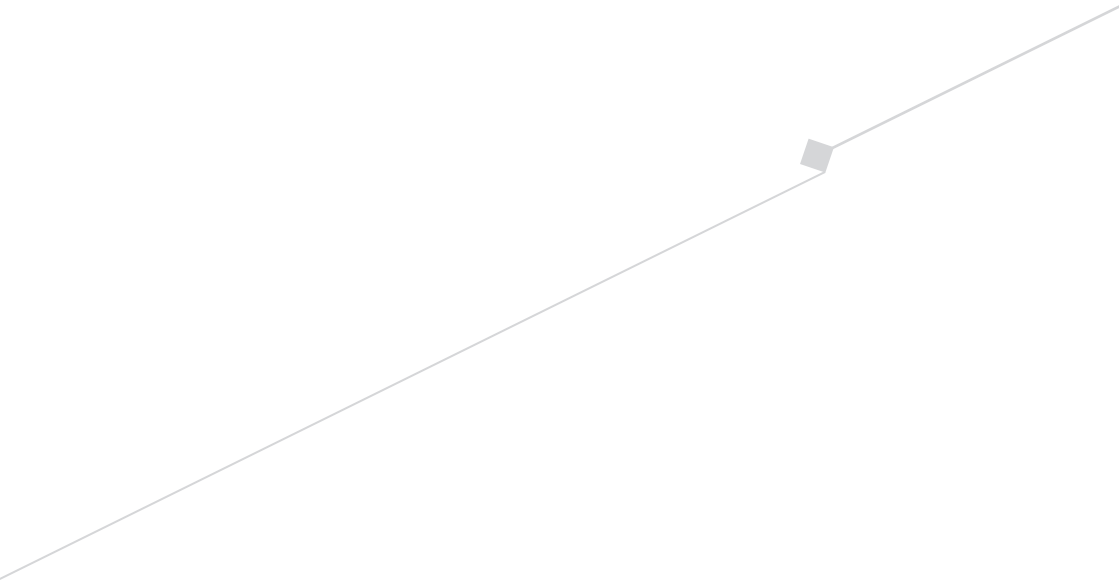
وآیین نامه های آن

قانون افزایش بهره‌وری

بخش کشاورزی و منابع طبیعی و
آیین نامه های آن

فهرست

- قانون تأسیس سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی جمهوری اسلامی ایران ۱
- مقدمه ۵
- آیین نامه قانون تأسیس ۲۵
- اصلاحیه آیین نامه قانون تأسیس ۵۵
- آیین نامه ماده (۲۳)، انحلال شورای استان ۵۹
- آیین نامه ماده (۳۰)، چگونگی تشکیل هیأت های بدوی و عالی انتظامی ۶۳
- آیین نامه ماده (۳۲)، کارشناس رسمی ۷۱
- آیین نامه ماده (۳۳)، نحوه تأسیس شعب شهرستان ۷۵
-
- قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی ۷۹
- مقدمه ۸۳
- آیین نامه نحوه رتبه بندی مراکز موضوع تبصره (۶) ماده (۲) ۱۰۵
- آیین نامه ماده (۳) ۱۱۱
- آیین نامه ماده (۸) ۱۱۵
- آیین نامه تبصره (۲) اصلاحی ماده (۹) ۱۲۳
- آیین نامه تبصره (۳) الحاقی ماده (۹) ۱۲۷
- آیین نامه بند(ب) ماده(۱۲) ۱۳۵
- آیین نامه ماده (۱۸) ۱۳۹
- آیین نامه ماده (۳۳) ۱۴۳
-
- قانون نظام جامع دامپروری کشور ۱۴۷
- مقدمه ۱۵۱
- دستورالعمل اجرایی ماده (۵) (موضوع تبصره های ۱، ۲، ۳ و ۵) ۱۶۳
- دستورالعمل اجرایی تبصره (۴) ماده (۵) ۱۹۹
- آیین نامه تبصره (۳) ماده (۱۰) ۲۰۷
- آیین نامه ماده (۱۵) ۲۱۵

اهم مواد قانونی و مصوبات هیات وزیران مرتبط با سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی

بند (الف) مادهی (۳۵) قانون برنامهی هفتم پیشرفت جمهوری اسلامی ایران

الف - شناسنامه دار کردن محصولات کشاورزی به منظور ایجاد قابلیت رهگیری و شناسایی مبدأ محصولات تولیدی و بهینه سازی مصرف نهاده‌ها در مبدأ توسط وزارت جهاد کشاورزی با مشارکت اتاق اصناف کشاورزی و منابع طبیعی ایران و سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی جمهوری اسلامی ایران انجام می‌گیرد.

قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی

ماده ۴ -

الف - وزارت صنعت، معدن و تجارت موظف است:

۴ - نسبت به درج رتبه بندی تولیدکنندگان کالاها، عرضه کنندگان خدمات و پیمانکاران طراحی - ساخت در سامانه موضوع جزء (۱) این بند که توسط مراجع ذی صلاح قانونی غیردولتی، سازمان‌های نظام مهندسی و اتاق ایران انجام می‌شود، اقدام کند. نحوه رتبه بندی و تعیین فهرست مراجع ذی صلاح قانونی غیردولتی برای رتبه بندی در هر حوزه تخصصی اعم از طرح‌های دولتی و غیردولتی موضوع این قانون بر اساس ضوابط شامل سطح تحصیلات اعضای هیأت مدیره و مدیرعامل، سوابق کاری شرکت، توان مالی و فنی و امکانات نرم افزاری و نیروی انسانی متخصص تعیین می‌شود. آیین نامه اجرایی این جزء توسط وزارت صنعت، معدن و تجارت با همکاری دستگاه‌های اجرایی ذی ربط با مشارکت اتاقها، سازمان‌های نظام مهندسی کشور و کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایی ایران حداکثر ظرف مدت سه ماه پس از لازم الاجراء شدن این قانون تهیه می‌شود و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

قانون مدیریت خدمات کشوری

ماده ۳ - مؤسسه یا نهاد عمومی غیردولتی؛ واحد سازمانی مشخصی است که دارای استقلال حقوقی است و با تصویب مجلس شورای اسلامی ایجاد شده یا می‌شود و بیش از پنجاه درصد (۵۰٪) بودجه سالانه آن از محل منابع غیردولتی تأمین گردد و عهده دار وظایف و خدماتی است که جنبه عمومی دارد.

ماده ۵ - دستگاه اجرایی: کلیه وزارتخانه‌ها، مؤسسات دولتی، مؤسسات یا نهادهای عمومی غیردولتی، شرکتهای دولتی و کلیه دستگاههایی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر و یا تصریح نام است از قبیل شرکت ملی نفت ایران، سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران، بانک مرکزی، بانکها و بیمه‌های دولتی، دستگاه اجرایی نامیده می‌شوند.

آیین نامه نصاب اراضی قابل واگذاری به فعالیت های مختلف در خارج از حریم

شهرها و روستاها - ۷۹۲۵۹/ت/۴۲۸۴۹- سال ۱۳۹۰

ماده ۸- وزارت جهاد کشاورزی مکلف است واگذاری قطعات مختلف مساحت‌های مندرج در جواز تأسیس یا موافقت اصولی را بر اساس جداول زمانبندی اجرای طرح که به تأیید مرجع صادرکننده جواز تأسیس یا موافقت اصولی می‌رسد، انجام دهد.

تبصره - نظارت دقیق بر مراحل پیشرفت فیزیکی اجرای طرح و تأیید هر مرحله از آن به منظور دریافت قطعه بعدی از مساحت‌های یادشده بر عهده دستگاه صادرکننده جواز تأسیس یا موافقت اصولی می‌باشد.

آیین نامه اصلاحی حفظ کاربری اراضی زراعی و باغی تصویب نامه شماره

۵۹۸۷۹/ت/۳۷۱۱۰ مورخه ۱۹/۰۴/۱۳۸۶،

تبصره ۲ (الحاقی ۰۸، ۰۶، ۱۳۹۶) - بند (ز) ماده (۱) دستگاه اجرایی صادرکننده موافقت اصولی یا جواز تأسیس موظف است از زمان صدور مجوز و در طول بهره برداری و پس از آن به طور مستمر نظارت نموده و در مقاطع زمانی شش ماهه گزارش اقدامات صورت گرفته را به سازمان جهاد کشاورزی استان اعلام و در صورت هرگونه تخلف و تغییر طرح، مراتب را به سازمان مذکور منعکس تا در اجرای ماده (۱۰) قانون ضمن توقف عملیات، نسبت به اعمال ماده (۲) قانون و اخذ عوارض مربوط اقدام نماید.

آیین نامه اجرایی ماده (۳۳) اصلاحی قانون حفاظت و بهره برداری از جنگل ها

و مراتع کشور

مصوب ۱۳۹۴،۰۶،۲۲

تبصره ۲ - ماده ۴ - دستگاه اجرایی و واحد صادر کننده جواز تأسیس یا موافقت اصولی موظف است پیوست زیست محیطی و برنامه مصرف بهینه انرژی در مرحله بهره برداری از طرح را به سازمان جهاد کشاورزی استان اعلام و نظارت لازم بر اجرای طرح مصوب و برنامه و پیوست مذکور را تا مرحله بهره برداری طرح معمول و گزارش پیشرفت فیزیکی طرح ها را در مدت اجراء به طور سالانه دو بار به دبیرخانه هیئت نظارت منعکس نماید. تمدید جواز تأسیس و یا موافقت اصولی و صدور پروانه بهره برداری مستأجرین اراضی ملی و دولتی از سوی مرجع صادرکننده آنها، منوط به اخذ استعلام از هیئت نظارت خواهد بود و هیئت مذکور ظرف حداکثر یک ماه از تاریخ وصول استعلام، با رعایت مقررات و بررسی درصد عملیات انجام شده طرح اعلام نظر خواهد کرد.

قانون تأسیس سازمان نظام مهندسی کشاورزی
و منابع طبیعی جمهوری اسلامی ایران
و آیین نامه های آن

قانون تاسیس

سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی

جمهوری اسلامی ایران

(مصوب تیرماه ۱۳۸۰)

با آخرین اصلاحات

و آیین نامه های آن شامل:

- آیین نامه قانون تاسیس
- اصلاحیه آیین نامه قانون تاسیس
- آیین نامه ماده (۲۳)
- آیین نامه ماده (۳۰)
- آیین نامه ماده (۳۲)
- آیین نامه ماده (۳۳)

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رییس

شماره: ۱۰۲۱
تاریخ: ۱۳۸۰/۰۴/۱۹

بسمه تعالی

حضرت حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای سید محمد خاتمی
ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

طرح تأسیس سازمان نظام مهندسی کشاورزی جمهوری اسلامی ایران که در جلسه
علنی روز یکشنبه مورخ ۱۳۸۰/۰۴/۰۳ مجلس شورای اسلامی با اصلاحاتی در عنوان و
متن تصویب و به تأیید شورای نگهبان رسیده است، در راستای اصل یکصد و بیست
و سوم (۱۲۳) قانون اساسی به پیوست ارسال می گردد.

مهدی کروبی
رئیس مجلس شورای اسلامی

شماره: ۱۷۴۸۶
تاریخ: ۱۳۸۰/۰۴/۲۵

بسمه تعالی

وزارت جهاد کشاورزی

قانون تاسیس سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی جمهوری اسلامی ایران که در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ سوم تیرماه یکهزار و سیصد و هشتاد مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۰/۰۴/۱۳ به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۱۰۲۱ - ق مورخ ۱۳۸۰/۰۴/۱۹ واصل گردیده است، به پیوست جهت اجراء ابلاغ می گردد.

سید محمد خاتمی
رئیس جمهور

مقدمه

تلاش کشاورزان و دانش بومی، سال های طولانی بسیاری از نیازهای مردم را پاسخ می گفت ولی رشد جمعیت و نیازهای تازه، افرادی را به آموختن دانش و فناوری های جدید سوق داد. تلاش مستمر دانش آموختگان و متخصصین علوم کشاورزی، بهره وری در این بخش را ارتقاء داده و در حال حاضر بیش از ۸۰ درصد مواد غذایی مردم ما در کشور تامین می شود. اما ارتقاء کیفیت و رفع کاستی های این بخش در پناه یک حرکت ملی و استفاده بهینه از تمام پتانسیل های موجود در کشور ممکن می شود. واگذاری امور به مردم و فاصله گرفتن دولت از تصدی گری اکنون به یک ضرورت انکارناپذیر تبدیل شده است. با توجه به نقش محوری نیروی انسانی در توسعه، استقرار نهادهای مدنی خصوصا تشکیل صنفی دانش آموختگان بخش کشاورزی قدم مثبتی است که باید سال ها قبل برداشته می شد. تجمع و سازماندهی متخصصین دانشگاهی و کارشناسان اجرایی در یک نهاد غیردولتی و پاسخگو، تعامل مثبت و اطمینان بخشی را بین دانش آموختگان علوم جدید کشاورزی و تولیدکنندگان و کشاورزان ایجاد خواهد کرد.

تلاش برای حفظ پایداری محیط زیست و منابع پایه تجدید شونده، استفاده بهینه از امکانات کشور، ارتقاء توانایی ها و کارآمدی شاغلین پرتلاش بخش کشاورزی، سازماندهی خدمات مهندسی کشاورزی و اصلاح ساختار نیروی انسانی بخش با ساماندهی اشتغال دانش آموختگان از انتظارات اولیه تشکیل سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی است. آشنایی کارشناسان و تولیدکنندگان بخش کشاورزی با مصوبه قانونی تشکیل سازمان می تواند در جلب همکاری در پیشبرد اهداف کلان و ملی این نهاد مدنی قدم نخستین باشد.

سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی
جمهوری اسلامی ایران

فصل اول - کلیات

ماده ۱- تعاریف

الف - نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی عبارت است از: مجموعه قوانین، مقررات، آیین نامه ها، استانداردها، تشکل های مهندسی، حرفه ای، صنفی که در جهت رسیدن به اهداف منظور در این قانون تدوین و به مورد اجرا گذاشته می شود.

ب - کشاورزی و منابع طبیعی عبارت است از بهره برداری از آب و زمین به منظور تولید محصولات گیاهی و حیوانی (از قبیل زراعت، باغداری، درختکاری مثمر و غیر مثمر، جنگلداری، جنگلکاری، مرتعداری، بیابان زدایی، دامداری، شیلات، آبزیان، پرورش طیور و زنبور عسل و کرم ابریشم).

ج - مهندس کشاورزی و منابع طبیعی شخصی است که حداقل مدرک کارشناسی در یکی از رشته های بخش کشاورزی و منابع طبیعی و رشته های مرتبط را دارا باشد. تبصره: رشته های اصلی کشاورزی و منابع طبیعی و رشته های مرتبط براساس ضوابط وزارت علوم، تحقیقات و فناوری توسط رییس سازمان تهیه و به تصویب شورای مرکزی می رسد.

ماده ۲

سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی جمهوری اسلامی ایران که در این قانون به اختصار سازمان نامیده می شود، سازمانی است غیر دولتی با استقلال مالی و شخصیت حقوقی مستقل که به منظور رسیدن به اهداف و انجام وظایف مقرر در این قانون تشکیل می شود.

فصل دوم - اهداف، وظایف و اختیارات

ماده ۳- اهداف سازمان عبارتند از:

- ۱- تلاش در جهت تحقق بخشیدن به اهداف عالی نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران.
- ۲- تلاش در جهت ارتقای اخلاق حرفه ای در کلیه امور کشاورزی.
- ۳- تلاش در جهت ارتقای سطح دانش، گسترش فناوری جدید در کشاورزی و رشته های مرتبط.
- ۴- تلاش در جهت حفظ و پایداری محیط زیست و منابع پایه تجدید شونده (آب و خاک، دام و طیور، آبزیان، جنگل و مرتع) به منظور دستیابی به توسعه پایدار.
- ۵- تلاش در جهت افزایش کمی و کیفی تولیدات بخش کشاورزی
- ۶- حفظ و حمایت از حقوق صنفی مهندسين کشاورزی در برابر اشخاص حقیقی و حقوقی.
- ۷- نظارت بر حسن اجرای وظایف فنی و حرفه ای اعضای سازمان.
- ۸- حفظ و حمایت از حقوق اشخاص حقیقی و حقوقی که به نحوی از خدمات حرفه ای مهندسين کشاورزی بهره مند می شوند.
- ۹- تلاش در جهت ایجاد انسجام، هماهنگی و همکاری هر چه بیشتر بین شاغلین در امور کشاورزی با دستگاه های اجرایی دولتی و غیردولتی.
- ۱۰- تلاش در جهت حسن اجرای مقررات و قوانین مربوط به امور کشاورزی.
- ۱۱- حمایت از تشکل های صنفی و تولیدی بخش.
- ۱۲- تلاش در جهت ساماندهی امر اشتغال مهندسين کشاورزی و منابع طبیعی.
- ۱۳- کمک به صدور خدمات کشاورزی به خارج از کشور.

ماده ۴- وظایف و اختیارات سازمان به شرح زیر تعیین می شود:

- ۱- همکاری و هماهنگی با مراجع ذیربط برای گسترش و پیشبرد فعالیت های علمی و تحقیقاتی در امور کشاورزی و منابع طبیعی.
- ۲- همکاری با مراجع ذیربط برای تعیین و تنظیم و اجرای صحیح تعرفه های خدمات امور کشاورزی و منابع طبیعی.

- ۳- همکاری با دستگاه های ذیربط به منظور حسن اجرای مقررات و قوانین مربوط به امور کشاورزی و منابع طبیعی.
 - ۴- تلاش در جهت تدوین و اجرای برنامه های بازآموزی و نوآموزی مستمر اعضای سازمان.
 - ۵- اظهارنظر مشورتی در زمینه تدوین پیش نویس لوایح، تصویب نامه ها و آیین نامه های مرتبط به امور کشاورزی و منابع طبیعی که از مراجع ذیصلاح ارجاع شده باشد.
 - ۶- تدوین دستورالعمل ها و ضوابط خاص صنفی و حرفه ای.
 - ۷- صدور کارت عضویت و اعطای شماره نظام مهندسی به مهندسين کشاورزی و رشته های مرتبط.
 - ۸- رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه ای اعضای سازمان که عنوان جرایم عمومی نداشته باشند از طریق هیأت های ذیربط سازمان طبق مقررات مربوطه.
 - ۹- همکاری با مراجع ذیربط در تعیین میزان مالیات و عوارض مؤسسات و شاغلان کشاورزی.
 - ۱۰- همکاری با مراجع ذیربط در ارائه خدمات امدادی مهندسين کشاورزی و منابع طبیعی به هنگام بروز حوادث غیر مترقبه از طریق بسیج اعضاء.
 - ۱۱- همکاری با مراجع ذیصلاح در جهت رسیدگی به تخلفات و جرایم حرفه ای مهندسين کشاورزی و منابع طبیعی عضو و غیرعضو و اظهارنظرهای کارشناسی مشورتی در این رابطه به مراجع ذیربط.
 - ۱۲- انجام اموری که جزء اهداف سازمان بوده و مغایرتی با قوانین جاری کشور نداشته باشند.
 - ۱۳- همکاری در جهت تدوین و تنفیذ نظام آموزش عالی کشور در بخش علوم کشاورزی و منابع طبیعی.
- تبصره : سازمان موظف است حداکثر ظرف مدت پانزده روز از تاریخ وصول استعلام نظر مشورتی خود را به مراجع ذیربط اعلام نماید.

فصل سوم - ارکان

ماده ۵- ارکان سازمان عبارتند از:

- ۱- شورای مرکزی
 - ۲- شورای استانی - شعبه استان
 - ۳- شورا و شعبه شهرستانی
 - ۴- مجامع عمومی
 - ۵- هیأت های انتظامی رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه ای
- شورای استانی با تصویب شورای مرکزی می تواند برای ایجاد شعبه در شهرستانها، بخشی از وظایف خود را تفویض نمایند.

ماده ۶- شورای مرکزی به عنوان بالاترین مرجع تصمیم گیری سازمان متشکل از پانزده نفر اعضای انتخابی و انتصابی به شرح زیر است:

- ۱- دو نفر نماینده وزارت جهاد کشاورزی با معرفی وزیر جهاد کشاورزی
 - ۲- یک نفر با معرفی وزیر علوم، تحقیقات و فناوری از اعضای هیأت علمی دانشکده های کشاورزی به عنوان نماینده ایشان.
 - ۳- یک نفر متخصص آبیاری با معرفی وزیر نیرو به عنوان نماینده ایشان.
 - ۴- یک نفر متخصص کشاورزی با معرفی رییس سازمان حفاظت محیط زیست به عنوان نماینده ایشان.
 - ۵- ده نفر از متخصصین کشاورزی صاحب نظر در رشته های مختلف علوم کشاورزی و منابع طبیعی به انتخاب اکثریت آراء مجمع نمایندگان شوراهای استانی به عنوان اعضای اصلی و چهار نفر به عنوان اعضای علی البدل.
- تبصره ۱- شورای مرکزی برای اولین بار از نمایندگان بندهای (۱) تا (۴) همین ماده و نمایندگان انتخابی شورای استانها (هر استان دو نماینده) در تهران تشکیل می شود تا نسبت به انجام بند (۵) ظرف مدت شش ماه اقدام کند.
- تبصره ۲- معرفی اعضای انتصابی باید ظرف مدت دو ماه پس از لازم الاجرا شدن

قانون صورت بگیرد.

تبصره ۳- شورای مرکزی در اولین جلسه خود نسبت به انتخاب رییس و نواب رییس و دبیر شورا اقدام می نماید.
تبصره ۴- دوره فعالیت شورای مرکزی چهار سال است و انتخاب مجدد اعضاء برای دوره های بعدی مجاز است.

ماده ۷- شورای استانی متشکل از ۱۱ نفر اعضای انتخابی و انتصابی به شرح زیر است:

۱- دو نفر نماینده از سازمان جهاد کشاورزی استان با معرفی رییس سازمان جهاد کشاورزی استان.

۲- مدیر کل حفاظت محیط زیست استان یا نماینده تام الاختیار ایشان.

۳- یک نفر از اعضای هیأت علمی دانشکده کشاورزی یا منابع طبیعی مرکز استان وابسته به وزارت علوم، تحقیقات و فناوری به پیشنهاد وزیر علوم، تحقیقات و فناوری
۴- هفت نفر از متخصصین رشته های مختلف کشاورزی و منابع طبیعی به انتخاب اکثریت آرای مجمع عمومی استان به عنوان عضو اصلی و دو نفر به عنوان عضو علی البدل.

تبصره ۱- شورای استان برای اولین بار متشکل از رؤسا یا نمایندگان سازمان های بندهای (۱) تا (۳) همین ماده در مرکز همان استان تشکیل خواهد شد تا نسبت به نحوه برگزاری و اجرای بند (۴) همین ماده حداکثر ظرف مدت چهار ماه اقدام کند.
تبصره ۲- شورای استان حداکثر ظرف مدت دو هفته پس از انتخاب، یک نفر را به عنوان رییس شورای استان، یک نفر را برای نایب رییس شورای استان، یک نفر را برای خزانه داری و یک نفر را جهت دبیری شورا از بین خود انتخاب می کند.
تبصره ۳- وزیر جهاد کشاورزی با پیشنهاد شورای استان حکم رییس شورای استان را صادر می کند.

تبصره ۴- وزارت جهاد کشاورزی موظف است جهت راه اندازی سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی حداکثر بعد از سه ماه از تصویب این قانون نسبت به تشکیل اولین جلسه شورای استان از طریق سازمان جهاد کشاورزی استان ها اقدام نماید.

تبصره ۵- مجمع عمومی استان از تجمع حداقل سی نفر عضو تشکیل می شود.

ماده ۸

مجمع عمومی استان از اجتماع اعضای آن تشکیل می شود و کلیه اشخاص حقیقی که طبق ضوابط مصوب به عضویت سازمان پذیرفته می شوند، با شرایط مساوی عضویت مجمع عمومی را دارا بوده و در جلسات دارای حق رأی و مشارکت در تصمیم گیری ها می باشند.

تبصره: جلسات مجمع با حضور نصف به علاوه یک اعضاء رسمیت می یابد و تصمیمات متخذه با اکثریت عده حاضر معتبر می باشد.

ماده ۹- وظایف و اختیارات مجمع عمومی عادی یا فوق العاده به قرار زیر است:

- ۱- انتخاب اعضای شورای استان یا بازرسان با رعایت بند (۴) ماده (۷) این قانون.
- ۲- استماع گزارش شورای استان و اعلام نظر نسبت به آن و رسیدگی به مسایل مطرح شده.
- ۳- تصویب سیاست ها و خط مشی های شورای استان.
- ۴- تعیین مؤسسه حسابرسی برای رسیدگی به حساب ها، ترازنامه ها و بیلان عملکرد سالانه سازمان.
- ۵- پیشنهاد هرگونه تغییر و اصلاح در آیین نامه سازمان به شورای مرکزی.
- ۶- بررسی و تصویب ترازنامه سالانه و برنامه و بودجه و طرح های سالانه سازمان استان.
- ۷- بررسی و اتخاذ تصمیم نسبت به سایر اموری که طبق قوانین و آیین نامه های مربوط به سازمان استان و در صلاحیت مجمع عمومی می باشد.

ماده ۱۰

جلسات مجمع عمومی به طور عادی سالی یک بار و فوق العاده به تعداد دفعاتی

که توسط مجمع یا به درخواست حداقل یک پنجم اعضای مجمع یا به درخواست شورای مرکزی در صورت ضرورت تشکیل می شود.

ماده ۱۱- نامزدهای عضویت در شورای مرکزی و شوراهای استانی سازمان باید دارای شرایط زیر باشند:

- ۱- تابعیت دولت جمهوری اسلامی ایران و وفاداری به قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران.
- ۲- نداشتن محکومیت مؤثر کیفری و عدم وابستگی به گروه های غیر قانونی.
- ۳- نداشتن سوء شهرت اجتماعی و شغلی.

ماده ۱۲

رئیس سازمان که مسؤولیت اجرای مصوبات شورای مرکزی را به نمایندگی سازمان در مراجع ملی و بین المللی برعهده دارد از بین سه نفر از اعضای شورای مرکزی که بیشترین رأی را کسب کنند توسط وزیر جهاد کشاورزی برای صدور حکم به رئیس جمهور معرفی می شود.

ماده ۱۳

تشکیل اولین شورای مرکزی حداکثر سه ماه پس از تشکیل شوراهای استانی توسط وزارت جهاد کشاورزی از طریق تشکیل مجمع عمومی نمایندگان شوراهای استانی، انتخابات عمومی برای انتخاب اعضای اولین شورای مرکزی صورت می گیرد.

ماده ۱۴- وظایف شورای مرکزی عبارت است از:

- ۱- انتخاب سه نفر از اعضای شورای مرکزی برای ریاست سازمان و معرفی آنها به وزیر جهاد کشاورزی.
- ۲- تهیه و تصویب دستورالعمل های مربوط به مقررات اداری، مالی، تشکیلاتی،

- اجرائی و سایر دستورالعمل های مورد نیاز در محدوده این قانون.
- ۳- تهیه بودجه، برنامه ها و طرح های سازمان جهت ارائه به مجمع عمومی.
- ۴- بررسی و تصویب طرح های اصلاح یا تغییر قانون سازمان و پیشنهاد آن به مراجع ذیصلاح.
- ۵- نظارت بر کار شوراهای استانی.
- ۶- تهیه و تصویب آیین نامه تشکیل کمیته های تخصصی کشاورزی و رشته های مرتبط.
- ۷- تشکیل مجمع عمومی و فوق العاده.
- ۸- تعیین حدود اختیارات نایب رییس - خزانه دار - دبیر شورا و نظارت بر عملکرد آنها.
- ۹- همکاری با مراکز تحقیقاتی علمی و آموزشی مربوط به کشاورزی.
- ۱۰- اتخاذ تصمیم در مورد چگونگی مشارکت سازمان در برگزاری گردهمایی های تخصصی مربوط مانند سمینارها، کنفرانس ها و کنگره ها در داخل و در سطح بین المللی.
- ۱۱- تنظیم برنامه های لازم جهت ساماندهی امر اشتغال مهندسين کشاورزی.
- ۱۲- اتخاذ تصمیم در مورد چگونگی همکاری سازمان در برگزاری آزمون های جامع حرفه ای، مهندسی، کشاورزی و آزمون های علمی با مراجع ذیربط در صورت درخواست آنها.
- ۱۳- اتخاذ تصمیم در مورد چگونگی همکاری با دستگاه های اجرایی در زمینه مسایل صنفی و حرفه ای.
- ۱۴- تصمیم گیری و صدور پروانه به امور مشاوره ای و خدمات مهندسی کشاورزی برای اشخاص حقیقی و حقوقی واجد شرایط و نظارت بر حسن انجام کار آنها.
- ۱۵- ارائه برنامه جهت اشاعه تفکر علمی در امر تولید و فناوری محصولات کشاورزی از طریق الزام به استفاده از مهندسين کشاورزی در اجرای پروژه های کشاورزی.
- ۱۶- اظهار نظر نسبت به لوایح و طرح های مربوط به کشاورزی و انعکاس آن به مجلس شورای اسلامی، وزارت جهاد کشاورزی و سایر مراجع ذیربط.
- ۱۷- صلح و سازش در دعاوی یا ارجاع کار به امر داوری و تعیین داور با حق صلح و سازش یا بدون آن.
- تبصره ۱- شورای مرکزی دارای یک نایب رییس و یک خزانه دار و یک نفر دبیر است که با اکثریت آراء از بین اعضای شورا انتخاب می شوند.
- تبصره ۲- جلسات شورای مرکزی هر ماه حداقل یک بار تشکیل می شود و رییس

سازمان، ریاست جلسات شورا را بر عهده دارد و دبیر شورا مسؤول تشکیل جلسات و اداره دبیرخانه شورا است.

ماده ۱۵

جلسات شورای مرکزی با حضور حداقل ۱۱ نفر از اعضاء رسمیت می یابد و تصمیمات متخذه با رأی اکثریت مطلق حاضرین معتبر است.
تبصره: جلسات شورای استان حداقل هر ماه یک بار تشکیل می شود و رییس سازمان استان، ریاست جلسه شورای استان را بر عهده خواهد داشت. دبیر شورا مسؤول تشکیل و اداره دبیرخانه شورای استان می باشد.

ماده ۱۶- وظایف رییس سازمان به شرح زیر است:

- ۱- اداره امور سازمان طبق مفاد این قانون و مصوبات شورای مرکزی و نظارت بر حسن انجام کلیه امور اجرایی سازمان.
- ۲- رسیدگی و اتخاذ تصمیم راجع به امور جاری نظام مهندسی و پیگیری امر مربوطه.
- ۳- امضای کارت های عضویت و اعطای شماره های مهندسی کشاورزی به اعضاء.
- ۴- نمایندگی حقوقی سازمان نزد کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی و مراجع قضایی برای طرح و تعقیب دعاوی، شکایات یا دفاع از آنها با حق توکیل به غیر.
- ۵- نمایندگی سازمان در مراجع ملی و بین المللی طبق ضوابط و مقررات مربوطه.
- ۶- تهیه مقدمات لازم جهت تعیین و انتخاب اعضاء شورای مرکزی جدید سه ماه قبل از اتمام مدت قانونی دوره شورای مرکزی.
- ۷- تهیه گزارش عملکرد، تراز مالی و تنظیم و ارائه بودجه و برنامه سازمان جهت طرح و تصویب در شورای مرکزی.
- ۸- امضای اسناد مالی سازمان با رییس و خزانه دار سازمان می باشد.
تبصره: در غیاب رییس، با تفویض اختیار، امضای اسناد مالی با نایب رییس و خزانه دار سازمان می باشد.

ماده ۱۷

در صورت پذیرش استعفاء، فوت، عدم امکان ادامه خدمت یا برکناری رییس سازمان توسط رییس جمهور، رییس جدید سازمان به ترتیب از بین افراد ماده (۱۲) این قانون انتخاب و تعیین می شود.

ماده ۱۸

در صورت فوت، پذیرش استعفاء یا عدم امکان ادامه وظیفه هر یک از اعضای انتخابی شورای مرکزی به ترتیب میزان آراء از بین اعضای انتخابی شورای مرکزی از بین اعضای علی البدل جایگزین می شوند.

ماده ۱۹

در صورت فوت، پذیرش استعفاء یا عدم امکان ادامه خدمت وظیفه هر یک از اعضاء انتصابی، مرجع مربوط موظف است ظرف مدت یک ماه نسبت به معرفی عضو جایگزین اقدام کند.

ماده ۲۰- وظایف شورای استانی:

- ۱- تشکیل مجمع عمومی جهت اجرای بند (۴) از ماده (۷) قانون نظام مهندسی کشاورزی.
- ۲- انتخاب و پیشنهاد یک نفر به عنوان رییس شورای استان به وزارت جهاد کشاورزی جهت صدور حکم.
- ۳- تعیین یک نفر نایب رییس یک نفر خزانه دار و یک نفر دبیر شورا از بین اعضای شورای استان.
- ۴- تعیین حدود اختیارات نایب رییس و خزانه دار- دبیر شورا و نظارت بر عملکرد آنها.
- ۵- تهیه بودجه و برنامه و طرح های خاص استانی.
- ۶- اجرای دستورالعمل های مربوط به مقررات اداری- مالی و تشکیلاتی و کلیه

مصوبات شورای مرکزی.

- ۷- تشکیل کمیته های تخصصی کشاورزی در استان طبق آیین نامه اجرایی مربوطه که از طرف شورای مرکزی ابلاغ خواهد شد.
- ۸- اتخاذ تصمیم در مورد چگونگی همکاری با دستگاه های اجرایی استان در زمینه مسایل صنفی و حرفه ای در راستای سیاست های کلی مصوب شورای مرکزی.
- ۹- اجرای تصمیمات شورای مرکزی و آرایه پیشنهادها در مورد مشارکت سازمان استان در برگزاری گردهمایی ها و سمینارها و کنفرانس ها.
- ۱۰- همکاری با مراجع قضایی و کانون کارشناسان رسمی دادگستری و اظهار نظر در خصوص صلاحیت اخلاقی و فنی داوطلبین دریافت پروانه کارشناسی در امور کشاورزی و رشته های مرتبط و قبول داوری در اختلافاتی که دارای ماهیت فنی است.
- ۱۱- تصمیم گیری و صدور پروانه به امور مشاوره ای و خدمات مهندسی کشاورزی برای اشخاص حقیقی و حقوقی واجد شرایط و نظارت بر حسن انجام کار آنها.
- ۱۲- ارتقای دانش فنی و کیفیت کار مهندسان و شاغلان در بخش کشاورزی از طریق ایجاد شبکه های اطلاع رسانی و پایگاه های علمی و فنی و آموزشی و انتشارات به منظور رشد و اعتلای حرفه های مهندسی کشاورزی و مشاغل مرتبط با آن.
- ۱۳- همکاری با مراجع مسؤول در بالابردن کمیت و کیفیت تولید و افزایش بهره وری از منابع پایه و حفظ محیط زیست و فراهم آوردن زمینه های مشارکت اعضا در نظارت بر تولید، سرمایه گذاری و اجرای طرحها و پروژه های کشاورزی استان.
- ۱۴- دفاع از حقوق اجتماعی و حیثیت حرفه ای اعضا و تشویق و حمایت از فعالیت های با ارزش و برگزاری مسابقات حرفه ای و تخصصی بین آنها.
- ۱۵- تنظیم روابط بین صاحبان حرفه های مهندسی کشاورزی و کارفرمایان و بهره برداران و کمک به مراجع مسؤول بخش در زمینه ارجاع کار مناسب به افراد صاحب صلاحیت و جلوگیری از مداخله اشخاص فاقد صلاحیت در امور فنی.
- ۱۶- کمک به آموزش و ترویج اصول صحیح مهندسی کشاورزی و همکاری با وزارت جهاد کشاورزی در زمینه تدوین، اجرا و کنترل شاخص های تولید و فرآوری محصولات کشاورزی و رعایت استانداردها و معیار در سرمایه گذاری و تولید محصولات کشاورزی.
- ۱۷- همکاری با مراجع استان در هنگام بروز سوانح و بلایای طبیعی و خشکسالی.
- ۱۸- تهیه ترانزنامه سازمان و شعبه استان و ارائه آن به مجمع عمومی.

- ۱۹- همکاری با مراکز تحقیقاتی، علمی و آموزشی مربوط به کشاورزی.
- ۲۰- صلح و سازش در دعاوی با ارجاع کار به امر داوری و تعیین داور با حق صلح و سازش یا بدون آن.

ماده ۲۱- وظایف رییس شورای استان به شرح زیر است:

- ۱- اداره امور شورای استان طبق مفاد این قانون و مصوبات شورای مرکزی و نظارت بر حسن انجام وظیفه امور اجرایی سازمان در استان.
- ۲- رسیدگی و اخذ تصمیم راجع به امور جاری سازمان و پیگیری امور مربوطه.
- ۳- امضای کارت های عضویت و اعطای شماره های مهندسی کشاورزی به اعضاء.
- ۴- نمایندگی حقوقی سازمان استان نزد کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی و مراجع قضایی برای طرح و تعقیب دعاوی، شکایات یا دفاع از آنها با حق توکیل به غیر.
- ۵- تهیه مقدمات لازم جهت تعیین و انتخاب اعضاء شورای جدید استان قبل از اتمام دوره قانونی شورای استان.
- ۶- تهیه گزارش عملکرد، تراز مالی و تنظیم و ارائه بودجه و برنامه سازمان استان جهت طرح و تصویب در مجمع عمومی استان.
- ۷- امضای اسناد مالی سازمان با رییس و خزانه دار سازمان استانی می باشد.
- تبصره: در غیاب رییس با تفویض اختیار، امضای اسناد مالی با نایب رییس و خزانه دار شورای استانی خواهد بود.

ماده ۲۲

- مدت فعالیت هر دوره شوراهای استانی چهار سال تمام می باشد.
- تبصره ۱- شروع اولین دوره فعالیت شوراهای استانی مذکور حداکثر ده روز پس از اعلام نتیجه نهایی انتخابات خواهد بود.
- تبصره ۲- شروع فعالیت های دوره های بعدی نظام مهندسی کشاورزی بلافاصله پس از پایان دوره قبلی می باشد و چنانچه دوره تشریفات انتخابات دوره بعد به نحوی از انحاء پایان نیافته باشد، ارکان سازمان دوره قبلی تا تأیید انتخابات جدید به

فعالیت خود ادامه خواهند داد و مبدأ شروع به کار دوره جدید از تاریخ تأیید انتخابات خواهد بود.

ماده ۲۳

شورای مرکزی می تواند در صورت عدول یا تخطی شورای استان، از مقررات نظام مهندسی و عدم رعایت تذکرات لازم مبنی بر اصلاح تخلفات و تکرار آن نسبت به انحلال آن اقدام نماید.

تبصره ۱- در صورت انحلال شورای استانی حداکثر در ظرف مدت دو ماه از تاریخ انحلال، وزارت جهاد کشاورزی موظف به تشکیل شورای استانی بر طبق ماده (۷) این قانون می باشد.

تبصره ۲- نحوه انحلال شورای استانی طبق آیین نامه ای خواهد بود که توسط شورای مرکزی تهیه و تدوین و به تصویب وزارت جهاد کشاورزی خواهد رسید.

ماده ۲۴

به منظور رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه ای شاغلان حرفه مهندسی کشاورزی هیأت های بدوی انتظامی در استان ها و هیأت عالی انتظامی در محل سازمان مرکزی تشکیل می شود.

ماده ۲۵

عدم رعایت موازین قانونی، مقررات و نظامات دولتی و صنفی و حرفه ای، عدم رعایت شئون شغلی، سهل انگاری در انجام وظایف قانونی و اجحاف به کشاورزان، دامداران، مرتعداران و سایر مراجعان به وسیله شاغلان حرفه مهندسی کشاورزی تخلف محسوب و متخلفان با توجه به شدت و ضعف عمل ارتكابی و تعدد و تکرار آن حسب مورد به مجازات های زیر محکوم می شوند:

الف - تذکر یا توبیخ شفاهی در حضور اعضای شوراهای استانی نظام مهندسی

کشاورزی محل.

- ب - اخطار یا توبیخ کتبی با درج در پرونده نظام مهندسی کشاورزی.
- ج - توبیخ کتبی با درج در پرونده و الصاق رأی در تابلو اعلانات سازمان محل.
- د - توبیخ کتبی با درج در پرونده نظام مهندسی کشاورزی و درج متن رأی در نشریه شورا.
- ه - محرومیت از اشتغال به حرفه مهندسی کشاورزی از سه ماه تا یک سال در محل ارتکاب تخلف.
- و - محرومیت از اشتغال به حرفه مهندسی کشاورزی از سه ماه تا یک سال در تمام کشور.
- ز - محرومیت از اشتغال به حرفه مهندسی کشاورزی از یک سال تا پنج سال در تمام کشور با تأیید هیأت عالی انتظامی.
- ح - محرومیت دائم از اشتغال به حرفه مهندسی کشاورزی در تمام کشور با تأیید هیأت عالی انتظامی هیأت های انتظامی رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه ای.
- تبصره ۱- بندهای (و)، (ز) و (ح) با صدور حکم قاضی عضو هیأت قابل اجرا است.
- تبصره ۲- آراء هیأت های بدوی ظرف مدت یک ماه از تاریخ رأی قابل تجدید نظر در هیأت عالی انتظامی می باشد.

ماده ۲۶

- هیأت های بدوی انتظامی در استان ها متشکل از پنج نفر برای مدت چهار سال به شرح زیر تشکیل می شود:
- ۱- رییس شورای استانی.
 - ۲- یک نفر قاضی با ابلاغ رییس قوه قضاییه.
 - ۳- رییس سازمان جهاد کشاورزی استان.
 - ۴- دو نفر مهندس کشاورزی از اعضای سازمان با حداقل ۱۰ سال سابقه کار در بخش کشاورزی با معرفی شورای استانی.
- تبصره ۱- رییس هیأت بدوی انتظامی استان توسط اعضاء انتخاب خواهند شد.
- تبصره ۲- عزل اعضای موضوع بند (۴) این ماده با پیشنهاد هیأت عالی انتظامی و تأیید رییس سازمان صورت می گیرد.

ماده ۲۷- وظایف هیأت های بدوی انتظامی استان ها عبارتند از:

- ۱- رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه ای اعضای سازمان در برابر اشخاص حقیقی و حقوقی.
- ۲- رسیدگی به شکایات افراد حقیقی و حقوقی در ارتباط با حرفه مهندسی کشاورزی از مشمولان این قانون.

ماده ۲۸

هیأت عالی انتظامی در مرکز متشکل از هفت نفر به مدت چهار سال به شرح زیر تشکیل می شود:

- ۱- رییس سازمان.
 - ۲- یک نفر قاضی با ابلاغ رییس قوه قضاییه.
 - ۳- یک نفر مهندس کشاورزی با تجربه به انتخاب و معرفی وزیر جهاد کشاورزی.
 - ۴- یک نفر از هیأت علمی دانشکده های کشاورزی و منابع طبیعی به معرفی وزیر علوم، تحقیقات و فناوری.
 - ۵- سه نفر مهندس کشاورزی با تجربه عضویت سازمان به انتخاب و معرفی شورای مرکزی با حداقل ۱۰ سال سابقه کار در بخش کشاورزی.
- ماده ۲۹- وظایف هیأت عالی انتظامی عبارت است از:

- ۱- نظارت عالی بر کار هیأت های بدوی انتظامی و ایجاد هماهنگی بین آنها.
- ۲- رسیدگی به اعتراض ها و شکایات اشخاص حقیقی و حقوقی از طرز کار هیأت های بدوی انتظامی.
- ۳- تجدید نظر در احکام صادر شده توسط هیأت های بدوی انتظامی.
- ۴- انحلال هیأت های بدوی انتظامی در صورت تخلف از وظایف شورای مرکزی است. تبصره ۱- در صورتی که شخصی نسبت به رأی هیأت عالی انتظامی معترض باشد می تواند از مراجع قضایی تقاضای تجدیدنظر نماید، رأی مرجع قضایی قطعی و لازم الاجرا خواهد بود.
- تبصره ۲- آرای هیأت عالی انتظامی با اکثریت چهار رأی موافق قطعی و لازم الاجرا است.

ماده ۳۰

آیین نامه اجرایی چگونگی تشکیل جلسات هیأت عالی انتظامی و هیأت‌های بدوی انتظامی استانها، چگونگی رسیدگی، صدور رأی و اجرای احکام مربوط حداکثر ظرف مدت سه ماه پس از تصویب شورای مرکزی توسط آن شورا تهیه و از طریق وزارت جهاد کشاورزی برای تصویب به هیأت وزیران تقدیم می گردد.

ماده ۳۱

هر گاه تخلف افراد موضوع این قانون عنوان یکی از جرایم مندرج در قوانین جزایی را نیز داشته باشد، هیأت های انتظامی مکلفند تصویر تأیید شده پرونده مربوطه را به مراجع ذیصلاح ارسال کنند. رسیدگی در مراجع قضایی مانع کار رسیدگی هیأت های انتظامی از حیث تخلف صنفی و حرفه ای مشمولان این قانون نیست.

ماده ۳۲

وزارتخانه ها، مؤسسات دولتی، نهادها، مراجع قضایی، نیروهای انتظامی و شرکت های دولتی می توانند در ارجاع امور کارشناسی با رعایت آیین نامه خاصی که به پیشنهاد مشترک وزارت جهاد کشاورزی و وزارت دادگستری به تصویب هیأت وزیران می رسد به جای کارشناسان رسمی دادگستری از مهندسان دارای پروانه اشتغال که به وسیله شعبه استان معرفی می شوند استفاده نمایند.

ماده ۳۳

شورا یا شعبه شهرستانی هر یک از استان ها و نحوه انتخاب افراد واجد شرایط و اختیارات و وظایف آن براساس آیین نامه ای خواهد بود که توسط شورای مرکزی تهیه و به تصویب وزیر جهاد کشاورزی خواهد رسید.

فصل چهارم - شرایط عضویت

ماده ۳۴

کلیه اتباع ایرانی فارغ التحصیل دوره های مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی و رشته های مرتبط حق عضویت در سازمان را دارا هستند.

ماده ۳۵

وزیر جهاد کشاورزی از تاریخ ابلاغ این قانون به عضویت هیأت عالی نظارت، موضوع ماده (۵۲) قانون نظام صنفی درخواست خواهد آمد. وزارت جهاد کشاورزی با هماهنگی دبیرخانه هیأت عالی نظارت، حداکثر شش ماه از تاریخ تصویب این قانون، نظام صنفی کارهای کشاورزی را برابر قانون نظام صنفی تهیه و جهت تصویب به هیأت وزیران پیشنهاد می نماید.

ماده ۳۶

کلیه اعضاء موظف به رعایت مفاد این قانون هستند.

فصل پنجم - سایر مقررات

ماده ۳۷

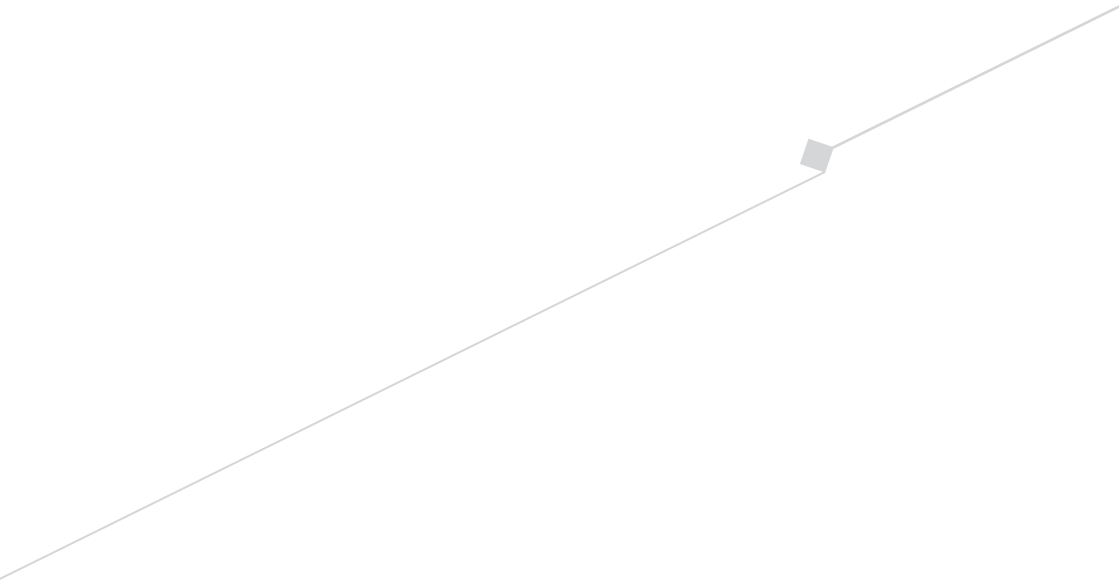
سازمان می تواند برای کمک به رفع مشکلات رفاهی و مالی اعضاء کم درآمد و خسارت دیده از طریق تشکیل صندوق تعاون و رفاه از آنان حمایت کند. تبصره: اساسنامه صندوق و آیین نامه چگونگی پرداخت وام و حمایت های مالی توسط شورای مرکزی تهیه و به تصویب می رسد.

ماده ۳۸

اعتبارات مورد نیاز برای اجرای این قانون از محل های زیر تأمین می شود:

- ۱- حق عضویت پرداختی از سوی اعضاء.
 - ۲- هدایا و کمک های اشخاص حقیقی و حقوقی.
 - ۳- کمک های اعطایی دولت.
 - ۴- صندوق مشترک سازمان های استان.
 - ۵- دریافت بهای ارائه خدمات پژوهشی، فنی و آموزشی.
 - ۶- درصدی از حق الزحمه دریافتی اعضاء بابت ارائه خدمات مهندسی ارجاع شده از طرف سازمان.
- قانون فوق مشتمل بر سی و هشت ماده و بیست و هشت تبصره در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ سوم تیر ماه یکهزار و سیصد و هشتاد مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۰/۴/۱۳ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

مهدی کروی
رئیس مجلس شورای اسلامی

آیین نامه قانون
تأسیس سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی
جمهوری اسلامی ایران

آیین نامه قانون تأسیس سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی جمهوری اسلامی ایران

هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۹۱/۰۹/۲۹ بنا به پیشنهاد شماره ۰۲۰/۱۷۸۸۱ مورخ ۱۳۸۴/۱۱/۰۳ وزارت جهاد کشاورزی و به استناد اصل یکصد و سی و هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، آیین نامه قانون تأسیس سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی جمهوری اسلامی ایران را به شرح ذیل تصویب نمود:

آیین نامه قانون تأسیس سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی جمهوری اسلامی ایران

فصل اول - تعاریف

ماده ۱- در این آیین نامه، واژه ها و اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می روند:

- الف - قانون: قانون تأسیس سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی جمهوری اسلامی ایران - مصوب ۱۳۸۰
- ب - نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی: مجموعه قوانین، آیین نامه ها، مقررات، استانداردها، تشکل های مهندسی، حرفه ای و صنفی که برای رسیدن به اهداف منظور شده در قانون، تدوین و به مورد اجرا گذاشته می شود.
- ج - سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی ایران: سازمان صنفی و تخصصی غیردولتی متشکل از دانش آموختگان رشته های بخش کشاورزی و منابع طبیعی و رشته های مرتبط که در راستای نظام بخشیدن به مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی در چارچوب قانون، تأسیس و فعالیت می نماید و دارای استقلال مالی و شخصیت حقوقی مستقل می باشد و از این پس سازمان نامیده می شود.
- د - شورای مرکزی: شورای سازمان.

هـ - سازمان استان: سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی استان.

و - شورای استان: شورای سازمان استان.

ز - شعبه شهرستان: شعبه سازمان استان.

ح - شورای شهرستان: شورای شعبه شهرستان سازمان استان.

ط - کشاورزی و منابع طبیعی: فعالیت های مربوط به بهره برداری از آب و زمین به منظور تولید محصولات گیاهی و حیوانی از قبیل زراعت، باغبانی، درختکاری مثمر و غیرمثمر، جنگلداری، جنگلکاری، مرتعداری، بیابان زدایی، آبخیزداری، دامداری، شیلات، آبزیان، پرورش طیور، زنبور عسل، نوغانداری، پرورش قارچ، فرآوری محصولات کشاورزی و منابع طبیعی و سایر امور مرتبط.

ی - استاندارد: حداقل ضوابط، شاخص های علمی و فنی اعم از کمی و کیفی که برای یک فعالیت، اعم از تولیدی، خدماتی، مشاوره ای یا محصول تولیدی تعیین می گردد. ک - تشکل های مهندسی، حرفه ای و صنفی: اشخاص حقوقی که به منظور فعالیت خاص در راستای اهداف صنفی، حرفه ای و فنی مهندسی به صورت ملی یا منطقه ای و در چارچوب مجوزهای قانونی تأسیس می شوند.

ل - رشته های اصلی: رشته های تحصیلی در مقاطع کارشناسی و بالاتر، که براساس ضوابط وزارت علوم، تحقیقات و فناوری برای بخش کشاورزی و منابع طبیعی در دانشگاه ها، مؤسسات و مراکز آموزش عالی دولتی و غیردولتی تعریف می شود.

م - رشته های مرتبط: رشته های تحصیلی که استفاده از دانش و مهارت دانش آموختگان آنها در فعالیت های بخش کشاورزی و منابع طبیعی ضروری است.

ن - عضو: کارشناس عضو سازمان با مدرک تحصیلی کارشناسی و بالاتر در رشته های بخش کشاورزی، منابع طبیعی و رشته های مرتبط.

س - صلاحیت حرفه ای: فرآیندی که در آن شرایط عمومی، علمی، فنی و تخصصی اعضای سازمان مورد بررسی قرار می گیرد.

ع - پروانه: مجوز رسمی فعالیت اعضای سازمان در زمینه های تخصصی که بیانگر صلاحیت حرفه ای و رتبه آنها می باشد.

ف - رتبه: شاخصی که توانمندی اعضای سازمان را از نظر علمی، فنی و تخصصی و اجرایی مشخص می نماید.

ص - رتبه بندی: فرآیندی است که طی آن توانمندی اعضای سازمان از نظر علمی،

فنی و تخصصی و اجرایی مشخص می شود.

ق - گواهی صلاحیت حرفه ای و رتبه بندی: مجوز رسمی که پس از تشخیص صلاحیت عمومی علمی، فنی و تخصصی اعضا، توسط مراجع ذی صلاح جهت انجام فعالیت های کارشناسی و تخصصی مندرج در آن به آنان اعطاء می شود.

ر - مهندس کشاورزی و منابع طبیعی: شخصی که دارای مدرک تحصیلی در مقطع کارشناسی و بالاتر در یکی از رشته های بخش کشاورزی، منابع طبیعی و رشته های مرتبط باشد.

ش - کارگروه تخصصی: گروهی از کارشناسان صاحب نظر که براساس ضوابط مصوب شورای مرکزی در مسایل فنی و تخصصی موردنیاز شورای استان و شورای مرکزی طرف مشورت قرار می گیرند.

فصل دوم - وظایف و اختیارات

ماده ۲

اعضای سازمان برای فعالیت های مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی ملزم به داشتن پروانه از سازمان می باشند.

تبصره - صدور پروانه برای اشخاص حقوقی عضو سازمان براساس گواهی صلاحیت حرفه ای و رتبه بندی صادر شده توسط مراجع ذی صلاح می باشد.

ماده ۳

دستگاه های دولتی موظفند طرح ها و پروژه ها و نیز انجام فعالیت های مشاوره و پیمانکاری موضوع این آیین نامه را صرفاً به اشخاص حقیقی و حقوقی دارای پروانه در زمینه های تخصصی و در حدود صلاحیت و رتبه آنها ارجاع نمایند.

ماده ۴

سازمان می تواند با تشخیص شورای مرکزی صدور و تمدید پروانه در مورد تمام یا بعضی از رشته ها را موکول به گذراندن دوره های آموزشی تخصصی نماید.

ماده ۵

- در موارد زیر گواهی صلاحیت حرفه ای و رتبه بندی و پروانه فاقد اعتبار شناخته می شود:
- الف - فوت دارنده پروانه.
 - ب - حجر دارنده پروانه.
 - ت - ابطال یا عدم تمدید کارت عضویت و پروانه اشتغال.
 - ث - عدم پرداخت وجوه و عوارض قانونی.
 - ج - محکومیت قطعی به مجازاتی که کیفر تبعی آن محرومیت از حقوق اجتماعی است (تا انقضای مدت محرومیت از حقوق اجتماعی).
 - چ - محکومیت به محرومیت از کار با آراء هیئت های بدوی و عالی انتظامی.
 - ح - قطع رابطه عضو با سازمان استان یا اخراج از سازمان.
 - خ - انحلال شخص حقوقی یا احراز فقدان شرایط لازم برای کسب پروانه.

ماده ۶

امضای عضو سازمان در ذیل طرح ها، پروژه ها و اسناد تعهدآور باید ممهور به مهر که مشتمل بر نام و نام خانوادگی، شماره نظام مهندسی و رشته یا گرایش عضو است، باشد.

ماده ۷

مهندسین کشاورزی و منابع طبیعی می توانند در زمینه خدمات تخصصی از قبیل مطالعه، طراحی، اجراء، نظارت بر اجراء، راه اندازی، بهره برداری، کنترل و بازرسی، ارزیابی، تحقیق، تشخیص، مشاوره، اظهار نظر فنی، نظارت بر تولید یا خدمات کارشناسی رسمی که در چارچوب معیارهای تخصصی در زمره امور حرفه ای مندرج در گواهی رتبه بندی و پروانه موضوع قانون می باشد فعالیت نمایند.

فصل سوم - ارکان

ماده ۸

ارکان سازمان عبارت است از:

الف - شورای مرکزی.

ب - شورای استان.

ج - شورا و شعبه شهرستان.

د - مجامع عمومی.

ه - هیئت های انتظامی رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه ای.

تبصره - سازمان می تواند تا فراهم شدن شرایط لازم برای تشکیل شورا و شعبه شهرستان وظایف قانونی خود را از طریق تأسیس دفاتر موقت در شهرستان ها انجام دهد.

ماده ۹

اعضاء تشکیل دهنده ارکان و نحوه انتصاب و انتخاب آنها و وظایف و اختیارات ارکان مطابق مواد (۵ تا ۲۳) قانون خواهد بود.

ماده ۱۰

دستگاه های اجرایی مربوط مکلفند با اعلام سازمان و سازمان استان نسبت به معرفی اعضای انتصابی شورای مرکزی، شورای استان و شورای شهرستان ظرف پانزده روز اقدام کنند.

ماده ۱۱

جلسات شورای استان حداقل یک بار در ماه تشکیل می شود و رییس سازمان استان ریاست جلسه شورای استان را برعهده خواهد داشت. دبیر شورا مسؤول تشکیل و اداره دبیرخانه شورای استان می باشد.

تبصره - جلسات شورای استان با حضور حداقل هشت نفر از اعضا رسمیت می یابد

و تصمیمات متخذه با آراء موافق اکثریت حاضر معتبر می باشد.

ماده ۱۲

مجامع عمومی عادی یا فوق العاده شورای مرکزی از اجتماع نمایندگان شورای استان (هر استان دو نماینده) تشکیل می گردد.
تبصره - جلسات مجامع عمومی عادی یا فوق العاده با حضور نصف به علاوه یک اعضا رسمیت می یابد و تصمیمات متخذه با اکثریت آراء حاضرین معتبر می باشد.

ماده ۱۳

وظایف و اختیارات مجامع عمومی عادی یا فوق العاده شورای مرکزی به شرح زیر تعیین می شود:

الف - انتخاب اعضای شورای مرکزی.

ب - استماع گزارش شورای مرکزی و اعلام نظر نسبت به آن و رسیدگی به مسایل مطرح شده.

ج - تعیین مؤسسه حسابرسی برای رسیدگی به حساب ها، ترازنامه ها و بیلان عملکرد سالانه سازمان.

تبصره - حسابرسی شعبه شهرستان توسط سازمان استان انجام می شود.

د - بررسی و اتخاذ تصمیم نسبت به سایر اموری که طبق قوانین و آیین نامه های مربوط و این آیین نامه به سازمان در صلاحیت مجمع عمومی می باشد.

ماده ۱۴

وظایف و اختیارات مجمع عمومی شورای استان به شرح زیر می باشد:

الف - انتخاب اعضای شورای استان و بازرسان با رعایت بند (۴) ماده (۷) و بند (۱) ماده (۹) قانون.

ب - استماع گزارش شورای استان و رسیدگی به آن و رسیدگی به مسایل مطرح شده.

- ج - تصویب سیاستها و خط مشی های شورای استان.
- د - بررسی و تصویب ترازنامه سالانه و برنامه و بودجه و طرح های سالانه سازمان استان.
- ه - پیشنهاد هرگونه تغییر و اصلاح در آیین نامه سازمان به شورای مرکزی.
- و - بررسی و اتخاذ تصمیم نسبت به سایر اموری که طبق قوانین و آیین نامه های مربوط و این آیین نامه در صلاحیت مجمع عمومی استان باشد.

ماده ۱۵

در مجمع عمومی عادی یا فوق العاده که دستور کار جلسه انتخاب اعضای شورای استان و شورای شهرستان می باشد، انتخابات از طریق مراجعه مستقیم اعضای مجمع عمومی عادی یا فوق العاده به صندوق های رأی گیری با رأی مخفی و رعایت دیگر مواد آیین نامه انجام می شود و در این مورد هر عضو فقط حق یک رأی داشته و مجاز به دادن رأی به نمایندگی غیر نمی باشد. **(این ماده مطابق مصوبه هیأت وزیران به شماره ۱۶۱۰۰۶/ت ۶۱۲۹۸ هـ مورخ ۱۴۰۲/۰۹/۰۶ حذف شد).**

ماده ۱۶

مجامع عمومی عادی یا فوق العاده استان از اجتماع اعضای آن تشکیل می شود و کلیه اشخاص حقیقی که طبق ضوابط مصوب به عضویت سازمان استان پذیرفته شده اند با شرایط مساوی عضویت مجامع عمومی عادی یا فوق العاده را دارا بوده و دارای حق رأی در جلسات و حق مشارکت در تصمیم گیری ها می باشند.

ماده ۱۷

مجامع عمومی عادی یا فوق العاده شهرستان از اجتماع اعضای سازمان استان مقیم در شهرستان تشکیل می شود و کلیه اعضا با شرایط مساوی عضویت مجمع عمومی عادی یا فوق العاده را دارا بوده و دارای حق رأی در جلسات و حق مشارکت در تصمیم

گیری ها می باشند.

ماده ۱۸

شرایط و چگونگی عضویت و تشکیل مجامع عمومی عادی یا فوق العاده سازمان استان و شهرستان به شرح زیر تعیین می شود:

الف - عضویت در مجامع عمومی عادی یا فوق العاده مستلزم داشتن کارت عضویت معتبر می باشد.

ب - جلسات مجامع عمومی عادی یا فوق العاده با حضور نصف به علاوه یک اعضا رسمیت می یابد و تصمیمات متخذه با اکثریت آراء حاضرین معتبر می باشد.

ج - در مجامع عمومی عادی یا فوق العاده به غیر از مجامع مربوط به انتخاب اعضای شورای استان یا شهرستان اعطای وکالت اعضای سازمان استان و شعبه شهرستان به سایر اعضاء برای حضور در مجامع مزبور بلامانع است.

د - هر عضو می تواند وکالت حداکثر سه عضو دیگر را در مجامع عمومی موضوع بند (ج) این ماده را داشته باشد.

ه - در صورت به حدنصاب نرسیدن اعضای مجامع عمومی عادی یا فوق العاده در جلسه اول، جلسه دوم که ظرف پانزده روز از تاریخ جلسه اول با همان دستور تشکیل می گردد، با حضور اعضای حاضر در جلسه رسمیت خواهد یافت و تصمیمات متخذه با رأی اکثریت حاضرین معتبر خواهد بود.

ماده ۱۹

زمان تشکیل جلسات مجامع عمومی عادی یا فوق العاده باید حداقل بیست روز قبل از تشکیل جلسه از طریق دعوت کتبی به اطلاع اعضا برسد.

تبصره - روز، ساعت و محل تشکیل و دستور جلسه باید در دعوت نامه ذکر شود.

ماده ۲۰

مجامع عمومی عادی یا فوق العاده شورای مرکزی، شورای استان و شورای شهرستان پس از تشکیل، دارای هیئت ریسه ای متشکل از یک نفر رییس، یک نفر منشی و یک نفر ناظر می باشند.

تبصره ۱- اعضای هیئت ریسه مجامع عمومی عادی یا فوق العاده از بین اعضای حاضر در مجمع توسط اعضای مجمع انتخاب می شوند.

تبصره ۲- چنانچه رییس، نایب رییس، دبیر و خزانه دار شورای مرکزی، شورای استان و شورای شهرستان در دستگاه های دولتی شاغل باشند دستگاه های یاد شده مجازند با پرداخت حقوق و مزایای کامل، آنان را برای مدت چهار سال به سازمان به صورت تمام وقت یا نیمه وقت مأمور به خدمت نمایند.

تبصره ۳- مصوبات مجمع توسط منشی تنظیم و با امضای هیئت ریسه رسمیت می یابد.

ماده ۲۱

پس از راه اندازی سازمان، مسؤولیت انتخابات شورای مرکزی، شوراهای استان و شعب شهرستان به عهده سازمان می باشد.

ماده ۲۲

در صورت فوت، پذیرش استعفا، عدم امکان ادامه خدمت یا برکناری رییس سازمان استان، رییس جدید سازمان استان مطابق تبصره (۲) ماده (۷) قانون، انتخاب و توسط رییس سازمان مرکزی به وزیر جهاد کشاورزی جهت صدور حکم معرفی می شود.

ماده ۲۳

چگونگی ایجاد شبکه های اطلاع رسانی و مراکز یا مؤسسات علمی، فنی و آموزشی و انتشاراتی در استان (موضوع بند (۱۲) ماده (۲۰) قانون و نحوه اداره آنها به تصویب شورای مرکزی می رسد.

ماده ۲۴

سازمان های استانها و شعب شهرستانی آنها ملزم به اجرای مصوبات شورای مرکزی می باشند.

ماده ۲۵

اعضای سازمان موظف به رعایت مفاد قانون، آیین نامه ها و دستورالعمل های اجرایی آن می باشند.
تبصره - نحوه برخورد با اعضای متخلف در هیئت های بدوی و عالی انتظامی تعیین می شود.

ماده ۲۶

هر یک از سازمان های استان یک بازرس خواهند داشت. بازرس نباید عضو شورای استان یا هیئت های عالی و بدوی انتظامی سازمان باشد.

ماده ۲۷

بازرس سازمان استان در جلسه مجمع عمومی و از بین اعضای آن مجمع با اکثریت آراء برای مدت یکسال انتخاب می شود. انتخاب مجدد بازرس بلامانع است.
تبصره - هر یک از سازمان های استان ها می توانند نسبت به تعیین بازرس از میان حسابداران رسمی و مؤسسات حسابرسی موضوع قانون استفاده از خدمات تخصصی و حرفه ای حسابداران ذیصلاح به عنوان حسابدار رسمی - مصوب ۱۳۷۲ - اقدام نمایند.

ماده ۲۸

مکاتبات سازمان و سازمان استان با امضای رؤسای آنها و در غیاب رییس با امضای جانشین منصوب شده از سوی او انجام می شود.

فصل چهارم - شرایط عضویت

ماده ۲۹

- عضویت در سازمان استان مستلزم احراز شرایط ذیل است:
- الف - دارا بودن مدرک تحصیلی در مقطع کارشناسی یا بالاتر در یکی از رشته های کشاورزی، منابع طبیعی و رشته های مرتبط برای اشخاص حقیقی متقاضی عضویت و یک نفر از اعضای شخص حقوقی متقاضی عضویت.
- تبصره ۱- رشته های مرتبط با بخش کشاورزی براساس ضوابط وزارت علوم، تحقیقات و فناوری توسط رییس سازمان تهیه و به تصویب شورای مرکزی می رسد.
- تبصره ۲- فارغ التحصیلان رشته های کشاورزی، منابع طبیعی و رشته های مرتبط از دانشگاه های خارج از کشور که مدرک آنها به تأیید وزارت علوم، تحقیقات و فناوری برسد مجاز به عضویت در سازمان می باشند.
- ب - اقامت در استان مربوط حداقل شش ماه قبل از تسلیم درخواست عضویت.
- ج - در مورد اشخاص حقوقی، اساسنامه مؤسسه یا شرکت در اداره ثبت شرکت های استان به ثبت رسیده باشد.
- د - نداشتن محکومیت قطعی به محرومیت از اشتغال به کار مهندسی در هنگام تقاضای عضویت.
- ه - پرداخت مستمر حق عضویت سالانه.
- و - قبول و امضای میثاق نامه که توسط سازمان تهیه و به تصویب شورای مرکزی می رسد.
- ز - تنظیم و تسلیم تقاضای عضویت، طبق فرم مخصوصی که در اختیار متقاضیان عضویت قرار خواهد گرفت، همراه با مدارک مقرر در فرم یادشده.
- تبصره ۱- کارشناسان کشاورزی، منابع طبیعی و رشته های مرتبط شاغل در بخش دولتی می توانند به عضویت سازمان پذیرفته شوند.
- تبصره ۲- دستورالعمل نحوه عضویت توسط سازمان تهیه و به تصویب شورای مرکزی می رسد.

ماده ۳۰

اعضای سازمان فقط می توانند به عضویت سازمان یک استان درآیند.

ماده ۳۱

دانش آموختگان عضو سازمان موظفند براساس ضوابطی که به تصویب شورای مرکزی می رسد، در دوره های بازآموزی و نوآموزی مرتبط با رشته تحصیلی شرکت نمایند، سازمان برای اعضای که این دوره ها را با موفقیت سپری نمایند گواهی قبولی دوره آموزشی صادر می نماید.

تبصره - هرگاه با تأیید معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی رییس جمهور، اجرای این بند مستلزم تأمین اعتبار باشد اعتبار لازم به عنوان کمک به سازمان در بودجه سنواتی درج خواهد شد.

ماده ۳۲

متقاضی عضویت در سازمان استان تقاضای خود را به دبیرخانه سازمان استان تسلیم خواهد نمود. سازمان یادشده مکلف است ظرف پانزده روز به تقاضای واصل شده رسیدگی و در صورتی که متقاضی را واجد کلیه شرایط تشخیص دهد نسبت به صدور و تسلیم کارت عضویت او اقدام و چنانچه تقاضا ناقص است یا متقاضی را فاقد شرایط کافی تشخیص دهد، نظر خود را در مورد نقص یا رد تقاضا به طور صریح و کتبی به متقاضی ابلاغ می نماید.

ماده ۳۳

عضویت در سازمان استان در شرایط زیر لغو می شود:

الف - تغییر محل اقامت از یک استان به استان دیگر.

تبصره - اعضای سازمان در صورت انتقال از استانی به استان دیگر می توانند عضویت خود را در استان مقصد برقرار نمایند.

ب - استعفا از عضویت در سازمان استان.

ج - اخراج از سازمان.

- د - صدور رأی هیئت های عالی انتظامی در خصوص محرومیت دائم از اشتغال به حرفه مهندسی.
- ه - عدم پرداخت حق عضویت سالانه.
- و - احراز فقدان شرایط لازم برای عضویت.

ماده ۳۴

سازمان می تواند در صورت عدم پرداخت حقوق متعلقه توسط اعضاء، براساس ضوابط و دستورالعمل های مصوب شورای مرکزی نسبت به لغو عضویت آنان و به تبع آن لغو امتیازات رتبه بندی، پروانه اشتغال، پروانه کارشناسی رسمی و استفاده از خدمات رفاهی صندوق تعاون و رفاه اقدام کند.

تبصره - عضویت مجدد اعضای لغو عضویت شده براساس ضوابط مصوب شورای مرکزی می باشد.

ماده ۳۵

کاردان های رشته های کشاورزی، منابع طبیعی و رشته های مرتبط طبق ضوابط خاص به عضویت کانون کاردانهای وابسته به سازمان استان پذیرفته می شوند.

تبصره - ضوابط پذیرش عضویت کاردان ها و نحوه ارتباط کانون کاردان ها با سازمان و سازمان استان توسط سازمان مرکزی تهیه و به تصویب شورای مرکزی می رسد.

فصل پنجم - انتخابات

ماده ۳۶

سازمان مکلف است ظرف سه ماه قبل از اتمام دوره فعالیت شوراهای مرکزی و استان نسبت به انجام انتخابات و انتخاب اعضای جدید شورای مرکزی و شورای استان اقدام کند.

تبصره - انتخابات شعب شهرستانی سازمان استان ها در زمان مقرر طبق آیین نامه نحوه تشکیل شعب شهرستانی و انتخاب اعضای شورای شهرستان سازمان (موضوع ماده (۳۳) قانون) انجام خواهد شد.

ماده ۳۷

برگزاری انتخابات شورای مرکزی و شورای استان به غیر از دوره اول از طریق تشکیل کمیته اجرایی مرکزی انتخابات در سازمان مرکزی و کمیته اجرایی استانی انتخابات در سازمان استان انجام می شود.

ماده ۳۸

کمیته اجرایی مرکزی انتخابات دارای پنج نفر عضو می باشد که به پیشنهاد رییس سازمان توسط مجمع عمومی سازمان انتخاب می گردند. رییس ، نایب رییس و دبیر کمیته در اولین جلسه از میان اعضاء انتخاب می شوند.

تبصره ۱- اعضای کمیته اجرایی مرکزی انتخابات نمی توانند داوطلب عضویت در شورای استان و شورای مرکزی گردند.

تبصره ۲- احکام اعضا و هیئت ریسه کمیته اجرایی مرکزی انتخابات توسط رییس سازمان صادر می گردد.

ماده ۳۹

کمیته اجرایی مرکزی انتخابات و کمیته اجرایی انتخابات سازمان در استان طبق

برنامه تنظیمی شورای مرکزی قبل از اتمام دوره قانونی شورای مرکزی و شورای استان تشکیل می گردد.

ماده ۴۰

- وظایف کمیته اجرایی مرکزی انتخابات به شرح زیر تعیین می شود:
- الف - نظارت بر عملکرد کمیته های اجرایی انتخابات استان ها در اجرای مفاد این آیین نامه.
 - ب - پاسخگویی به نیازها و ابهام های کمیته های اجرایی انتخابات استان ها.
 - ج - تهیه و توزیع استانی برگه تعرفه انتخابات و مهر انتخابات شوراهای استان و مرکزی.
 - د - اخذ گزارش انتخابات شوراهای استان از کمیته های اجرایی انتخابات استان.
 - هـ - برگزاری انتخابات شورای مرکزی با لحاظ نمودن شرایط زیر:
 - ۱ - تنظیم لیست جدید اعضای مجمع عمومی شورای مرکزی.
 - ۲ - مکاتبه با اعضای مجمع عمومی جدید و تعیین مهلت برای دریافت تقاضای کتبی داوطلبان عضویت در شورای مرکزی.
 - ۳ - تهیه مشخصات داوطلبان عضویت در شورای مرکزی و ارسال آن برای تمام اعضای مجمع عمومی حداقل پانزده روز قبل از تشکیل جلسه مجمع.
 - ۴ - تعیین ساعت و محل تشکیل مجمع عمومی سازمان مرکزی برای انجام انتخابات.
 - ۵ - تهیه صندوق اخذ رأی و مهر و موم نمودن آن با حضور هیئت مرکزی نظارت بر انتخابات و هیئت ریسه مجمع عمومی.
 - ۶ - تشکیل جلسه مجمع عمومی و انتخابات هیئت ریسه مجمع.
 - ۷ - برگزاری انتخابات و اعلام نتیجه آن.
 - ۸ - برگزاری اولین جلسه شورای مرکزی جدید.

ماده ۴۱

کمیته اجرایی انتخابات سازمان استان دارای سه نفر عضو می باشد که توسط کمیته اجرایی مرکزی انتخابات از بین (۹) نفر از اعضای سازمان استان که توسط رییس سازمان استان معرفی و به تأیید شورای استان رسیده اند انتخاب می گردند.

این کمیته در اولین جلسه خودرییس، نایب رییس و دبیر کمیته را انتخاب می کنند. تبصره ۱- اعضای معرفی شده از سوی رییس سازمان استان باید حداقل (۱۰) سال تمام از زمان فارغ التحصیلی آنها در مقطع کارشناسی گذشته باشد. تبصره ۲- احکام اعضای کمیته اجرایی انتخابات استان توسط رییس سازمان استان صادر می گردد.

ماده ۴۲

اعضای کمیته اجرایی انتخابات استان عبارتند از:

الف - یک نفر از اعضای سازمان استان عضو و شاغل در هیئت علمی دانشگاه ها و مؤسسات تحقیقاتی.

ب - یک نفر از اعضای سازمان استان، شاغل در دستگاه های اجرایی.

ج - یک نفر از اعضای سازمان استان، شاغل در بخش غیردولتی.

تبصره ۱- اعضای کمیته اجرایی انتخابات استان نمی توانند داوطلب عضویت در شورای استان گردند.

تبصره ۲- احکام کمیته اجرایی انتخابات استان توسط رییس سازمان استان صادر می گردد.

ماده ۴۳

وظایف کمیته اجرایی انتخابات شورای استان به شرح زیر می باشد:

الف - هماهنگی با کمیته اجرایی مرکزی انتخابات در برگزاری انتخابات استان.

ب - اعلام شرایط عضویت شورای استان طبق ضوابط مندرج در آیین نامه.

د - تعیین مهلت قبول تقاضای داوطلبان عضویت در شورای استان (این مهلت نباید کمتر از پانزده روز بعد از تاریخ انتشار آگهی باشد).

هـ - اعلام نشانی و تلفن تماس محل استقرار کمیته.

و- اعلام محل ثبت نام و ثبت نام داوطلبان حداکثر به مدت پنج روز.

ز- بررسی و تأیید عدم سوء شهرت اجتماعی و شغلی داوطلبان حداکثر به مدت چهل و پنج روز.

ح - بررسی مدارک داوطلبان و تطبیق آن با شرایط اعلام شده.

- ط - تعیین روز، ساعت، محل یا محل های برگزاری انتخابات که باید در یک روز انجام شود.
- ی - تعیین مدت زمان رأی گیری با هماهنگی و تأیید هیئت نظارت بر انتخابات استان.
- ک - اعلام تعداد اعضای اصلی و علی البدل شورای استان.
- ل - تهیه صندوق اخذ رأی و مهر و موم نمودن آنها در حضور هیئت نظارت بر انتخابات سازمان استان.
- م - پیگیری معرفی اعضای انتصابی شورای استان از مراجع ذی ربط.
- ن - اعلام سایر مواردی که برای داوطلبان و شرکت کنندگان در انتخابات ضروری به نظر می رسد.
- س - ارائه گزارش مستمر از روند انتخابات استان به کمیته اجرایی مرکزی انتخابات.
- ع - برگزاری انتخابات و اعلام نتیجه با هماهنگی هیئت نظارت بر انتخابات استان.
- ف - برگزاری اولین جلسه شورای جدید استان.

ماده ۴۴

کمیته اجرایی مرکزی انتخابات در صورت مواجهه با مشکلات اجرایی در روند انتخابات شورای استان مراتب را جهت تصمیم گیری به شورای مرکزی منعکس می نماید.

ماده ۴۵

جلسات کمیته اجرایی مرکزی و استانی انتخابات با حضور سه نفر از اعضاء رسمیت یافته و تصمیمات متخذه با دو رأی موافق معتبر خواهد بود.

ماده ۴۶

برنامه زمان بندی انتخابات شورای مرکزی و شوراهای استان و دستورالعمل لازم براساس این آیین نامه توسط شورای مرکزی تهیه و ابلاغ می گردد.

ماده ۴۷

رئیس سازمان استان با همکاری اعضای کمیته اجرایی انتخابات شورای استان

مسئولیت حسن اجرای انتخابات را به عهده دارد.

ماده ۴۸

برگه تعرفه انتخابات در محل تشکیل جلسه مجمع عمومی و در بدو ورود اعضای سازمان به جلسه مجمع با رأیت کارت عضویت معتبر در اختیار آنان گذاشته می شود. به هر عضو صرفاً یک برگه تعرفه ارائه می گردد و دادن رأی به نمایندگی از اعضاء دیگر امکان پذیر نیست.

ماده ۴۹

برگه تعرفه اخذ رأی دارای دو قسمت خواهد بود که در یک قسمت، نام و نام خانوادگی و پنج رقم سمت راست شماره نظام مهندسی اعضای رأی دهنده درج خواهد شد و به امضای و اثر انگشت رأی دهنده خواهد رسید و قسمت دوم محل ثبت اسامی نامزدهای عضویت در شورای استان و شورای مرکزی خواهد بود.

ماده ۵۰

برگه های تعرفه اخذ رأی باید به نحوی ممهور شود که نقش مهر بر فصل مشترک دو قسمت برگه انتخابات ثبت گردد.

ماده ۵۱

رئیس سازمان مرکزی موظف است یک ماه قبل از اتمام دوره شورای استان از دستگاه های اجرایی مربوط درخواست نماید نسبت به معرفی نمایندگان خود در شورای استان اقدام کنند.

ماده ۵۲

مجمع عمومی عادی برای انتخابات اعضای شورای مرکزی و شورای استان به

ترتیب از اجتماع نمایندگان شورای استان (هر استان دو نماینده) و اعضای سازمان استان تشکیل می گردد.

تبصره ۱- جلسات مجمع عمومی با حضور نصف به علاوه یک اعضاء رسمیت می یابد.

تبصره ۲- پس از تشکیل مجمع عمومی، هیئت ریسه مجمع متشکل از رییس، یک نفر ناظر و یک نفر منشی از بین اعضای حاضر انتخاب می گردند.

تبصره ۳- هیئت ریسه مجمع مسؤلیت اداره مجمع را به عهده دارد.

تبصره ۴- مجمع عمومی عادی و انتخابات شورای مرکزی و شورای استان از طریق

مراجعه مستقیم اعضای مجمع عمومی به صندوق های رأی گیری با رأی مخفی و رعایت دیگر موارد این آیین نامه انجام می شود و در این مورد هر عضو فقط حق یک رأی در مرحله اول یا دوم داشته و مجاز به دادن رأی به نمایندگی غیر نمی باشد.

برگزاری مجمع عمومی عادی و انتخابات شورای مرکزی و شورای استان و اخذ رأی

و شمارش آرا در فرایند آنها با استفاده از فناوری های نوین و به صورت الکترونیکی

پس از اخذ تأییدیه امنیت فضای تولید و تبادل اطلاعات (افتا) از دستگاه ذیربط،

قابل انجام است. نحوه برگزاری مجامع عمومی و انتخابات به صورت الکترونیکی در

دستور العمل موضوع ماده (۴۶) این آیین نامه پیش بینی خواهد شد **(این تبصره**

مطابق مصوبه هیأت وزیران به شماره ۱۶۱۰۰۶/ت ۶۱۲۹۸ هـ مورخ

۱۴۰۲/۰۹/۰۶ اصلاح شد).

تبصره ۵- در صورت به حد نصاب نرسیدن اعضای مجمع عمومی عادی در جلسه اول،

جلسه دوم ظرف سه هفته از تاریخ جلسه اول با همان دستور تشکیل می گردد و با

حضور اعضای حاضر در جلسه رسمیت خواهد یافت.

ماده ۵۳

داوطلبان عضویت در شورای استان می توانند ظرف مهلت تعیین شده توسط کمیته

اجرایی انتخابات استان، داوطلبی خود را به طور کتبی همراه با مدارک مورد نیاز با

مراجعه به محل ثبت نام اعلام و رسید دریافت کنند.

ماده ۵۴

داوطلبان عضویت در شوراهای مرکزی، استان و شعبه شهرستان سازمان استان باید دأراءى شرایط زیر باشند:

الف - تابعیت دولت جمهوری اسلامی ایران و وفاداری به قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران.

ب - نداشتن محکومیت مؤثر کیفری و عدم وابستگی به گروههای غیرقانونی.

ج - نداشتن سوء شهرت اجتماعی و شغلی.

تبصره - متخصصان کشاورزی صاحب نظر موضوع بند (۵) ماده (۶) قانون باید دارای یکی از مدارک دکتری، کارشناسی ارشد یا کارشناسی با سابقه کار حرفه ای به ترتیب (۳)، (۷) و (۱۰) سال پس از اخذ مدرک کارشناسی باشد.

ماده ۵۵

رئیس سازمان استان موظف است حداکثر ظرف یک هفته پس از اعلام اسامی داوطلبان از طرف کمیته اجرایی انتخابات استان نسبت به استعلام شرایط داوطلبان از مراجع مذکور در ماده (۶۴) اقدام و نتیجه استعلام را به کمیته اجرایی انتخابات استان ارائه نمایند.

ماده ۵۶

کمیته اجرایی انتخابات استان ظرف یک ماه از تاریخ استعلام سازمان استان از مراجع زیر اعم از اینکه پاسخ استعلام ها واصل شده یا نشده باشد با اکثریت آراء نسبت به صلاحیت داوطلبان اتخاذ تصمیم و نتیجه را به داوطلبان اعلام می کند:

الف - استعلام از وزارت اطلاعات در مورد وابستگی و یا عدم وابستگی به گروه های غیرقانونی.

ب - استعلام از نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران در مورد محکومیت مؤثر کیفری و سوء شهرت اجتماعی.

ج - استعلام نداشتن سوء شهرت شغلی از دستگاه ذیربط در مورد کاندیداهای شاغل در بخش عمومی و از هیئت های بدوی و عالی انتظامی سازمان در مورد کاندیداهای شاغل در بخش غیرعمومی.

تبصره - عدم پاسخگویی به استعلام های موضوع این ماده ظرف پانزده روز به منزله تأیید می باشد.

ماده ۵۷

کمیته اجرایی انتخابات استان در بررسی صلاحیت فقط پاسخ های مستند به قانون را مورد رسیدگی قرار خواهد داد.

ماده ۵۸

داوطلبانی که صلاحیت آنها رد شده است می توانند ظرف یک هفته از تاریخ وصول نظریه کمیته اجرایی، شکایت خود را به طور کتبی به هیئت نظارت بر انتخابات استان تسلیم و رسید دریافت کنند.

تبصره - هیئت نظارت بر انتخابات استان ظرف پنج روز به شکایت رسیدگی و پاسخ خواهد داد.

ماده ۵۹

فهرست اسامی داوطلبان تأیید صلاحیت شده برای عضویت در شوراهای مرکزی و استان شامل موارد زیر می باشد:

الف - نام و نام خانوادگی داوطلب.

ب - رشته تحصیلی داوطلب در مقاطع مختلف (کارشناسی، کارشناسی ارشد، دکتری) و سال فارغ التحصیلی.

ج - دانشکده محل تحصیل داوطلب.

د - سوابق شغلی داوطلب.

تبصره - فهرست اسامی براساس حروف الفبا تنظیم می شود.

ماده ۶۰

کمیته اجرایی انتخابات استان پس از نهایی شدن اسامی داوطلبان، فهرست اسامی را به تعداد کافی تکثیر و دو هفته قبل از روز اخذ رأی به نحو مقتضی به اطلاع اعضای سازمان استان می رساند.

ماده ۶۱

سازمان استان امکانات لازم را برای اجرای انتخابات شورای استان در اختیار کمیته اجرایی انتخابات استان قرار می دهد.

ماده ۶۲

پس از برگزاری انتخابات شورای استان و مشخص شدن نمایندگان شوراهای استان در مجامع عمومی سازمان انتخابات شورای مرکزی جدید برگزار می گردد.

ماده ۶۳

لیست اسامی داوطلبان عضویت در شورای مرکزی و شورای استان توسط هیئت های اجرایی انتخابات در حوزه اخذ رأی نصب می گردد.

ماده ۶۴

هریک از اعضای سازمان استان می تواند با ارائه کارت عضویت همان استان از بین داوطلبان به تعداد اعضای اصلی شورای استان از میان اسامی داوطلبان، افراد مورد نظر را در برگیرنده تعرفه رأی قید نماید.

تبصره ۱- در صورتی که رأی دهنده بیش از تعداد ذکر شده در این ماده در ورقه رأی خود نوشته باشد اسامی اضافی از آخر حذف خواهد شد.
تبصره ۲- در صورتی که رأی دهنده در ورقه رأی خود اسامی غیر از داوطلبان را نوشته باشد فقط اسامی یادشده حذف می گردد.
تبصره ۳- پس از تعیین اعضای اصلی، داوطلبین بعدی که بیشترین آراء را کسب نموده باشند به ترتیب و به تعداد لازم به عنوان عضو علی البدل شورای استان خواهند بود.

ماده ۶۵

در صورت کسب آراء مساوی بین دو یا چند نفر ترتیب عضویت آنها از طریق قرعه کشی صورت می گیرد.

ماده ۶۶

پس از خاتمه رأی گیری، کمیته اجرایی استان مکلف است زیر نظر هیئت نظارت بر انتخابات سازمان استان اقدام به شمارش آراء کند و نتیجه را صورتجلسه و پس از امضای اعضای کمیته اجرایی و هیئت نظارت بر انتخابات استان اعلام و صورتجلسه را جهت ضبط در سوابق به سازمان استان و سازمان به ترتیب تحویل و ارسال کند.

ماده ۶۷

مدت قبول شکایت مربوط به انتخابات تا دو روز بعد از اخذ رأی خواهد بود و مدت رسیدگی به آنها پنج روز پس از انقضای مدت یادشده می باشد. به شکایات بدون نام، مشخصات، نشانی شاکی و امضا ترتیب اثر داده نخواهد شد.

ماده ۶۸

نتیجه انتخابات پس از تأیید هیئت نظارت مرکزی انتخابات و هیئت نظارت بر انتخابات سازمان استان قطعی می گردد.

ماده ۶۹

هیئت نظارت مرکزی بر انتخابات دارای سه نفر عضو می باشد که به پیشنهاد رییس سازمان توسط مجمع عمومی سازمان انتخاب می گردند.

ماده ۷۰

هیئت نظارت بر انتخابات استان دارای سه نفر عضو می باشد که توسط هیئت نظارت مرکزی انتخابات از بین (۹) نفر از اعضای سازمان استان که توسط رییس سازمان استان پیشنهاد و به تأیید شورای استان می رسد، انتخاب می شوند. (۹) نفر عضو سازمان باید از میان کسانی انتخاب شوند که داوطلب عضویت در شورای استان نیستند.

تبصره - اشخاصی را می توان به عنوان اعضای هیئت نظارت بر انتخابات استان تعیین نمود که از زمان فارغ التحصیلی آنها در مقطع کارشناسی حداقل ده سال گذشته باشد.

ماده ۷۱

احکام اعضای هیئت نظارت مرکزی بر انتخابات سازمان توسط رییس سازمان صادر می گردد.

ماده ۷۲

احکام اعضای هیئت نظارت بر انتخابات استان توسط رییس هیئت نظارت مرکزی

بر انتخابات صادر می گردد.

ماده ۷۳

جلسات هیئت های نظارت مرکزی و نظارت استان ها با حضور سه نفر رسمیت می یابد و تصمیمات متخذه با دو رأی موافق معتبر می باشد.
تبصره - هیئت های نظارت مرکزی و نظارت استان از بین خود یک نفر رییس و یک نفر دبیر انتخاب می کنند.

ماده ۷۴

وظایف هیئت مرکزی نظارت بر انتخابات به شرح زیر می باشد:
الف - نظارت بر حسن برگزاری انتخابات در سازمان های استان.
ب - رسیدگی نهایی به شکایات واصله در مورد برگزاری انتخابات که از طرف هیئت نظارت بر انتخابات استان ارجاع می شود.
ج - توقف تمام یا قسمتی از مراحل برگزاری انتخابات در چارچوب ضوابط این آیین نامه.
د - اعلام حسن برگزاری انتخابات و یا پیشنهاد ابطال انتخابات شورای استان با ذکر دلایل و ارائه مستندات به شورای مرکزی.
ه - نظارت بر تشکیل مجمع عمومی سازمان.
و - نظارت بر نحوه صدور برگه تعرفه انتخابات شورای مرکزی.
ز - نظارت بر ممهور نمودن برگه تعرفه به مهر انتخابات شورای مرکزی.
ح - نظارت بر انتخابات شورای مرکزی.

ماده ۷۵

وظایف هیئت نظارت بر انتخابات استان به شرح زیر می باشد:
الف - نظارت بر تشکیل مجمع عمومی سازمان استان طبق ضوابط این آیین نامه.
ب - نظارت بر نحوه صدور برگه تعرفه انتخابات.

- ج - نظارت بر برگزاری انتخابات شورای استان.
- د - نظارت بر ممهور نمودن برگه تعرفه به مهر انتخابات شورای استان.
- هـ - نظارت بر فعالیت های کمیته های اجرایی انتخابات سازمان استان.
- و - نظارت بر مهر و موم نمودن صندوق های اخذ آراء.
- ز - نظارت بر بازنمودن صندوق ها و شمارش آراء.
- ح - نظارت بر ثبت آمار شمارش آراء با ذکر تعداد کل آراءى مأخوذه و آراء هر يك از نامزدها.
- ط - نظارت بر ثبت اسامى حائزين اكثريت به عنوان اعضاى اصلى و به ترتيب آراء مأخوذه به عنوان اعضاى على البدل.
- ی - نظارت بر تنظيم صور تجلسه و تأييد انتخابات به همراه هيئت رييسه مجمع و اعضاى كميته اجرايى انتخابات سازمان استان.
- ك - رسيدگى به شكايات انتخاباتى و اعلام آن به هيئت نظارت مركزى بر انتخابات.
- ل - نظارت بر اعلام نتايج انتخابات شورای استان.

ماده ۷۶

چنانچه هیئت نظارت بر انتخابات استان با ارائه مستندات، عدم سلامت انتخابات شورای استان را به هیئت نظارت مرکزی گزارش نماید، موضوع در هیئت نظارت مرکزی بررسی و در صورت تأیید، موضوع گزارش به منظور بررسی و تصمیم گیری در دستور کار شورای مرکزی قرار می گیرد. تصمیمات شورای مرکزی با اکثریت آراء در خصوص ابطال انتخابات شورای استان، معتبر خواهد بود.

ماده ۷۷

در صورت ابطال انتخابات شورای استان توسط شورای مرکزی تاریخ انجام انتخابات مجدد توسط شورای مرکزی تعیین می گردد.

ماده ۷۸

هیئت نظارت مرکزی بر انتخابات و هیئت نظارت بر انتخابات سازمان استان مکلفند

ظرف یک هفته به شکایات واصل شده رسیدگی و نظر قطعی خود را اعلام کند.
تبصره - نظر هیئت نظارت مرکزی بر انتخابات قطعی و لازم الاجرا خواهد بود.

ماده ۷۹

کلیه نامزدهای انتخابات و طرفداران آنها مجازند جهت معرفی نامزد انتخاباتی مورد نظر نسبت به انتشار آگهی های تبلیغاتی، برگزاری میزگرد و سخنرانی اقدام کنند.

ماده ۸۰

هرگونه تبلیغات در روز انتخابات در حوزه اخذ رأی ممنوع می باشد.
تبصره - متخلفین از مفاد این ماده با تشخیص هیئت نظارت مرکزی انتخابات از لیست انتخاب شوندهگان اصلی و علی البدل حذف می گردند.

ماده ۸۱

استفاده از امکانات اداری، فصلنامه و خبر نامه داخلی سازمان مرکزی و استان ها برای انجام تبلیغات انتخاباتی و انجام مصاحبه حداقل چهارماه قبل از تاریخ برگزاری انتخابات توسط اعضای فعلی شورا های مرکزی و استانی و مسؤولین سازمان مرکزی و سازمان استان ها که داوطلب شرکت در انتخابات شورا های استان و مرکزی هستند ممنوع می باشد.

تبصره - متخلفین از مفاد این ماده برابر ماده (۲۵) قانون حسب مورد توسط هیئت مرکزی نظارت بر انتخابات یا هیئت نظارت بر انتخابات استان به هیئت انتظامی معرفی میشوند.

فصل ششم - سایر مقررات

ماده ۸۲

سازمان می تواند برای کمک به رفع مشکلات رفاهی و مالی به اعضاء و کمک به مشکلات رفاهی و مالی اعضاء کم درآمد و خسارت دیده، صندوق تعاون و رفاه ایجاد نماید.

تبصره ۱- اساسنامه صندوق تعاون و رفاه با پیشنهاد رییس سازمان به تصویب شورای مرکزی می رسد.

تبصره ۲- چگونگی تأمین سرمایه صندوق و نحوه حمایت های مالی از اعضاء سازمان در اساسنامه صندوق پیش بینی می گردد.

ماده ۸۳

منابع مالی سازمان به شرح زیر تأمین می شود:

۱- حق عضویت پرداختی از سوی اعضاء.

۲- هدایا و کمک های اشخاص حقیقی و حقوقی.

۳- کمک اعطایی دولت.

۴- صندوق مشترک سازمان های استانی.

۵- دریافت بهای آراءه خدمات پژوهشی، فنی و آموزشی.

۶- درصدی از حق الزحمه دریافتی اعضاء بابت ارائه خدمات مهندسی ارجاع شده از طرف سازمان.

تبصره ۱- برای هدایا و کمک های دریافتی می باید توسط خزانه دار سازمان و سازمان استان رسید صادر و در دفتر اموال و حساب های سازمان و سازمان استان ثبت شود.

تبصره ۲- سازمان می تواند به منظور انجام فعالیت های اقتصادی درآمدزا، صندوق مشترک استان ها را تأسیس نماید. درآمدهای حاصل از فعالیت های این صندوق

می تواند با تصویب شورای مرکزی در راستای اهداف و وظایف سازمان هزینه شود. اساسنامه این صندوق با پیشنهاد رییس سازمان به تصویب شورای مرکزی می رسد.

تبصره ۳- به منظور تحقق درآمد موضوع بند «۶» ماده (۳۸) قانون، مسؤلین و ذیحسابان دستگاه های اجرایی موظفند موضوع کسر درصدی از حق الزحمه دریافتی موضوع این بند مطابق مصوبه شورای مرکزی را در متن قراردادهای منعقد با اعضاء

درج و یک نسخه از قرارداد را برای سازمان ارسال و نسبت به کسر و واریز درصد یاد شده به حساب سازمان اقدام نمایند.

ماده ۸۴

در اجرای بند (۹) ماده (۴) قانون و به منظور سازماندهی نحوه همکاری سازمان بر اساس این بند، دستگاه های اجرایی ذیربط موظفند در تعیین عوارض و تعرفه ها و مالیاتهای مربوط به شاغلین و مؤسسات کشاورزی نظر سازمان را اخذ و از نماینده سازمان جهت شرکت در جلسات کمیسیون های مربوط دعوت به عمل آورند.

ماده ۸۵

در راستای اجرای بند (۵) ماده (۳۸) قانون، دستگاه های اجرایی دولتی می توانند نسبت به ارجاع و انعقاد قراردادهای مربوط به فعالیت های پژوهشی، فنی و آموزشی با سازمان و اعضای آن اقدام کنند. ماده ۸۶ - تعرفه های مربوط به ارائه خدمات پژوهشی، فنی و آموزشی به پیشنهاد شورای مرکزی و تأیید وزیر جهاد کشاورزی تعیین می شود.

محمد رضا رحیمی
معاون اول رییس جمهور

اصلاحیه آیین نامه قانون تأسیس سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی

نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی

هیئت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۹۲/۸/۵ بنا به پیشنهاد شماره ۰۲۰/۳۶ مورخ ۱۳۹۲/۱/۱۵ وزارت جهاد کشاورزی و به استناد اصل یکصد و سی و هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، تصویب نمود:

آیین نامه قانون تأسیس سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی جمهوری اسلامی ایران
موضوع تصویب نامه شماره ۲۱۳۵۸۳/ت ۳۴۴۸۲ ه مورخ ۱۳۹۱/۱۱/۱ به شرح زیر اصلاح می شود:

- ۱- در تبصره ماده (۱۱) عبارت «هفت نفر» به عبارت «هشت نفر» تغییر می یابد.
- ۲- در بند (ه) ماده (۱۸) و تبصره (۵) ماده (۵۲) عبارت «اعضای حاضر در جلسه» جایگزین عبارت «نصف به علاوه یک اعضاء» می شود.
- ۳- در انتهای ماده (۴۸) واژه «است» به واژه «نیست» اصلاح می شود.
- ۴- بند «د» ماده (۵۴) حذف و تبصره آن به شرح زیر اصلاحی می شود:
تبصره- متخصصان کشاورزی صاحب نظر موضوع بند (۵) ماده (۶) قانون باید دارای یکی از مدارک دکتری، کارشناسی ارشد یا کارشناسی با سابقه کار حرفه ای به ترتیب (۳)، (۷) و (۱۰) سال پس از اخذ مدرک کارشناسی باشد.
- ۵- ماده (۸۰) به شرح زیر اصلاح می شود:

ماده ۸۰ - هر گونه انتخابات در روز انتخابات در حوزه اخذ رای و نیز استفاده از امکانات اداری، فصلنامه و خبرنامه داخلی سازمان مرکزی و استان ها برای انجام تبلیغات انتخاباتی و انجام مصاحبه حداقل چهار ماه قبل از تاریخ برگزاری انتخابات توسط اعضای فعلی شوراهای مرکزی و استانی و مسؤولین اداری سازمان مرکزی و سازمان استان ها که داوطلب شرکت در انتخابات شوراهای استان و مرکزی هستند ممنوع می باشد.

تبصره: متخلفان از این ماده برابر ماده (۲۵) قانون حسب مورد توسط هیئت مرکزی نظارت بر انتخابات یا هیات نظارت بر انتخابات استان به هیئت انتظامی معرفی

می شوند.

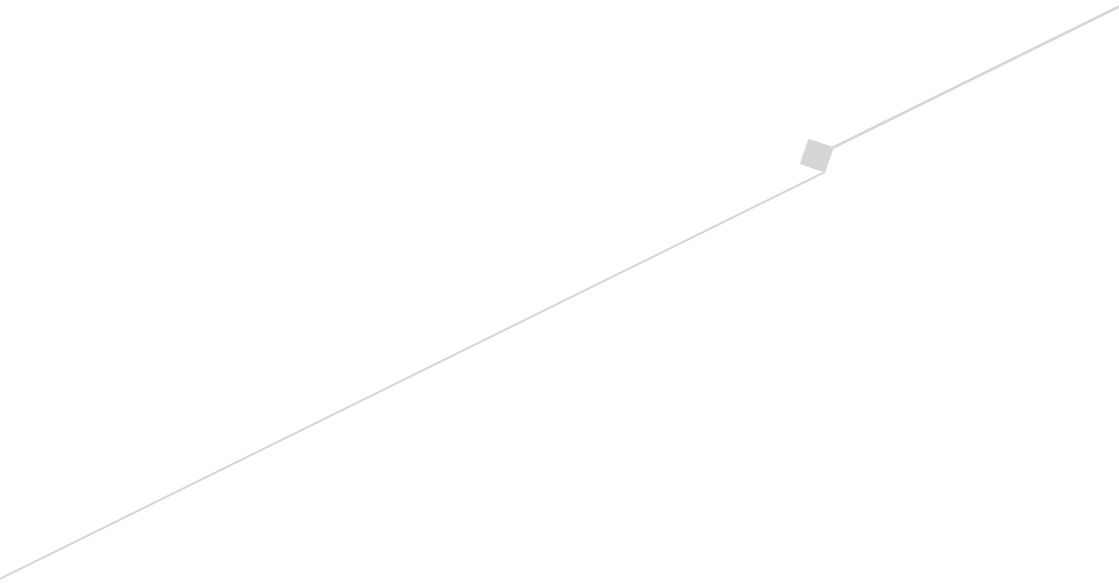
۶- ماده (۸۱) حذف می شود.

۷- ماده (۸۵) به شرح زیر اصلاح می شود:

ماده ۸۵ - تعرفه های مربوط به ارائه خدمات پژوهشی، فنی و آموزشی به پیشنهاد شورای مرکزی و تأیید وزیر جهاد کشاورزی تعیین می شود.

اسحاق جهانگیری

معاون اول رئیس جمهور

آیین نامه اجرایی ماده (۲۳) قانون تأسیس سازمان نظام
مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی
(انحلال شورای استان)

ماده ۱

اصطلاحات مندرج در این آیین نامه بشرح زیر تعریف می شود:
مقررات نظام مهندسی: ضوابطی که به موجب قانون و آیین نامه اجرایی و مصوبات شورای مرکزی در چارچوب اهداف و وظایف قانونی سازمان نظام مهندسی به شوراهای استانی ابلاغ شده باشد.

عدول، تخلف و تخطی: عبارتست از هر گونه مسامحه و کوتاهی، فعل یا ترک فعل و تجاوز نمودن از حدود اذن یا اختیارات قانونی در اجرای مقررات نظام مهندسی.
تذکر: اعلام کتبی شورای مرکزی که توسط رییس شورا به شورای استان که صراحتاً "دربردارنده نوع عدول، تخلف و تخطی شورای استانی از مقررات نظام مهندسی می باشد.

تکرار: اصرار شورای استانی در ادامه تخطی، و یا عدول از مقررات نظام مهندسی.
احراز: اثبات عدم انطباق عملکرد شوراهای استانی با مقررات نظام مهندسی.
دفتر بازرسی و نظارت: منظور دفتر بازرسی و رسیدگی به شکایات و نظارت بر کار شوراهای استانی می باشد.

ماده ۲

به منظور بررسی و تشخیص عدول، تخلف و تخطی شوراهای استانی از مقررات نظام مهندسی هیأتی به نام هیأت تشخیص مرکب از ۵ عضو بشرح زیر تشکیل می گردد:
الف: سه نفر از اعضای شورای مرکزی به انتخاب اعضای شورا
ب: یک نفر حقوق دان به انتخاب شورای مرکزی

ج: مدیر دفتر بازرسی و نظارت

تبصره ۱- دبیرخانه هیأت در سازمان مرکزی مستقر می باشد و مدیر دفتر بازرسی و نظارت بعنوان دبیر، متولی انجام وظایف دبیرخانه خواهد شد.

تبصره ۲- دوره تصدی اعضاء هیأت تشخیص به جز دوره اول که تا پایان اولین دوره شورای مرکزی خواهد بود، بمدت چهار سال می باشد.

تبصره ۳- هیأت تشخیص ظرف یکماه از تاریخ تصویب این آیین نامه با ابلاغ رییس سازمان آغاز بکار خواهند نمود.

تبصره ۴- اعضای هیأت تشخیص در اولین جلسه از بین خود یک نفر را بعنوان

رئیس هیأت انتخاب و به رئیس سازمان مرکزی برای صدور حکم معرفی می کنند.

ماده ۳

رئیس سازمان در صورت وصول گزارش مبنی بر عدول، تخلف و تخطی شورای استانی از مقررات نظام مهندسی موضوع را از طریق دفتر بازرسی و رسیدگی به شکایات و نظارت بر کار شوراهای استانی سازمان بررسی و نظر کارشناسی ارائه شده را به هیأت تشخیص ارجاع می دهد.

ماده ۴

رئیس سازمان پس از اخذ نظر هیأت تشخیص مبنی بر عدول، تخلف و تخطی شورای استانی از مقررات نظام مهندسی موظف است موضوع را در اولین جلسه شورای مرکزی مطرح نماید.

ماده ۵

هیأت تشخیص پس از دریافت ابلاغ رئیس سازمان موظف است با اخذ دلایل و در صورت صلاحدید دعوت از اعضای شورای استانی جهت ادای توضیحات حداکثر ظرف مدت یکماه نتایج بررسی خود را اعلام کند.
تبصره: نظر هیأت تشخیص حداقل با آراء موافق سه نفر از پنج نفر معتبر خواهد بود.

ماده ۶

شورای مرکزی پس از اخذ نظر هیأت تشخیص درخصوص انحلال شورای استان تصمیم گیری می نماید.
تبصره ۱- تصمیم شورای مرکزی مبنی بر انحلال شورای استانی باید به تصویب دو سوم اعضاء حاضر شورای مرکزی برسد.
تبصره ۲- رئیس سازمان موظف است بلافاصله نسبت به ابلاغ مصوبه شورای مرکزی مبنی بر انحلال شورای استان اقدام کند.

ماده ۷

شورای مرکزی موظف است همزمان با اعلام انحلال شورای استان یک نفر از کارشناسان جهاد کشاورزی استان با هماهنگی رییس سازمان جهاد کشاورزی استان، یکی از معاونین سازمان نظام مهندسی استان و بازرس مجمع عمومی استان را بعنوان شورای موقت سازمان استان انتخاب و معرفی کند.

تبصره ۱- شورای موقت سه نفر تا انجام انتخابات جدید مسؤولیت شورای سازمان نظام مهندسی استان را بعهدده خواهد داشت.

تبصره ۲ - سازمان جهاد کشاورزی استان حداکثر ظرف مدت ۲ ماه از تاریخ اعلام انحلال شورای استان طبق تبصره (۴) ماده (۷) قانون تأسیس سازمان با همکاری سازمان نظام مهندسی کشور نسبت به تشکیل شورای استان اقدام خواهد کرد.

ماده ۸

این آیین نامه شامل (۸) ماده، (۹) بند و (۹) تبصره می باشد.

آیین نامه اجرایی ماده (۳۰) قانون سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی کشور

آیین نامه اجرایی ماده (۳۰) قانون سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی کشور

هیئت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۸۲/۱۱/۲۶ بنا به پیشنهاد شماره ۲۶۸/۰۱۱ مورخ ۱۳۸۲/۰۴/۱۶ وزارت جهاد کشاورزی و به استناد ماده (۳۰) قانون سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی کشور - مصوب ۱۳۸۰- آیین نامه چگونگی تشکیل هیأت های بدوی و عالی انتظامی رسیدگی به تخلفات شاغلان حرفه مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی را به شرح زیر تصویب نمود:

آیین نامه چگونگی تشکیل هیأت های بدوی و عالی انتظامی رسیدگی به تخلفات شاغلان حرفه مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی

ماده ۱

اصطلاحات مندرج در این آیین نامه در معانی زیر بکار می روند:

الف - سازمان: سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی جمهوری اسلامی ایران
ب - سازمان استان: سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی استان
ج - شورای مرکزی: شورای مرکزی سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی جمهوری اسلامی ایران
د - هیأت بدوی: هیأت بدوی انتظامی سازمان استان
ه - هیأت عالی: هیأت عالی انتظامی سازمان
و - قانون: قانون تأسیس سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی جمهوری اسلامی ایران

ماده ۲

هیأت های بدوی انتظامی متشکل از پنج نفر برای مدت چهار سال با ترکیب مقرر در ماده (۲۶) قانون تشکیل می شود.

ماده ۳

هیأت بدوی در اولین جلسه از بین اعضای خود یک رییس، یک نایب رییس و یک نفر دبیر را برای مدت دو سال انتخاب خواهد کرد. تجدید انتخاب آنها پس از انقضای هر دوره بلامانع خواهد بود. رییس و نایب رییس و دبیر می باید تا ۱۵ روز قبل از انقضای هر دوره انتخاب گردند.

ماده ۴

جلسات هیأت بدوی با حضور سه پنجم از اعضاء رسمیت می یابد و تصمیمات هیأت با آرای موافق سه نفر از اعضای حاضر در جلسه معتبر خواهد بود.

ماده ۵

هیئت بدوی مرجع رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه ای موضوع ماده (۲۵) قانون می باشد. همچنین کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی که در ارتباط با حرفه مهندسی کشاورزی از اعضای سازمان استان شکایتی داشته باشند می توانند شکایت خود را به طور کتبی و با درج مشخصات و شرح تخلف مورد ادعا به انضمام اسناد و مدارک مربوط به دبیرخانه هیئت در سازمان استان ارسال یا تحویل نمایند همچنین سازمان استان می تواند به محض اطلاع یا دریافت گزارش مبنی بر وقوع تخلف رأساً به هیئت انتظامی استان مراتب را گزارش و تقاضای رسیدگی نماید. تبصره- در صورتی که مشتکی عنه عضو سازمان استان دیگری غیر از سازمان استان محل وقوع تخلف باشد، هیأت سازمان استان محل وقوع تخلف صالح برای رسیدگی به شکایت است.

ماده ۶

هر یک از هیئت‌های بدوی که در سازمان استان تشکیل می شود دارای دبیرخانه‌ای است که مسئولیت آن با دبیر هیئت می باشد.

ماده ۷

دبیرخانه هیأت در سازمان استان کلیه شکایات واصل شده را پس از ارجاع ریاست

هیئت در دفتر مخصوصی ثبت و پس از تشکیل پرونده و ضمیمه نمودن سوابق عضویت مشتکی عنه با رعایت نوبت تعیین وقت نموده و به هیأت بدوی تسلیم می نماید. موارد فوری به تشخیص رییس هیئت تعیین خواهد شد. تبصره - کلیه مکاتبات و تصمیمات و آرای هیأت بدوی با امضای رییس یا نایب رییس هیأت مذکور از طریق دبیرخانه انجام و ابلاغ خواهد شد.

ماده ۸

هیأت بدوی مکلف است به شکایات واصل شده رسیدگی و چنانچه موضوع را در صلاحیت خود تشخیص ندهد، نظر به عدم صلاحیت دهد و در غیر این صورت عندالزوم از محل بازدید و یا از شاکی و مشتکی عنه و یا هر شخص دیگر که در ارتباط موضوع شکایت است دعوت به عمل آورد و پس از استماع اظهارات و دفاعیات طرفین مبادرت به صدور رأی نماید. عدم حضور شاکی یا مشتکی عنه یا وکیل در جلسه مانع از رسیدگی و اخذ تصمیم نخواهد بود.

تبصره ۱- هیأت‌های بدوی موظفند پس از انجام بررسی‌های لازم موارد اتهام را به طور کتبی به مشترکان ابلاغ و پس از آن ده روز مهلت برای دفاع وی منظور کنند. این هیأت‌ها در صورت تقاضای مشتکی عنه، مدارک لازم را در اختیار وی قرار می‌دهند. تبصره ۲- هیأت بدوی می‌تواند از نظرات مشورتی کارشناسان مجرب سازمان استان و یا متخصصان واجد شرایط یا نظرات کارگروه‌های (کمیته‌های) تخصصی تشکیل شده در سازمان استان نیز استفاده کند. همچنین می‌تواند انجام امور مقدماتی از قبیل بازدید از محل، کسب نظر کارشناسی، تهیه گزارش و نیز ارسال و ابلاغ اوراق دعوتنامه‌ها و آرای صادر شده را به سایر هیأت‌های استانی محول نماید. هیأت‌های استانی مذکور مکلفند نتایج حاصل از تحقیقات و بررسی‌های خود را به هیأت بدوی ارسال نمایند.

تبصره ۳- در مواردی که شروع رسیدگی با شکایت شاکی آغاز شده و حقوق سازمان یا جامعه نیز مورد تعرض قرار گرفته باشد، استرداد شکایت مانع تعقیب و رسیدگی انتظامی نیست.

ماده ۹

هرگاه تخلف افراد موضوع این قانون عنوان یکی از جرایم مندرج در قوانین جزایی را نیز داشته باشد، هیئت‌های انتظامی مکلفند تصویر تایید شده پرونده مربوط را به مراجع قضایی ذیصلاح ارسال کنند. رسیدگی در مراجع قضایی مانع از رسیدگی هیئت‌های انتظامی از حیث تخلف صنفی و حرفه‌ای مشمولان این قانون نیست.

ماده ۱۰

تخلفات انضباطی و حرفه‌ای عبارت از عدم رعایت موازین قانونی، مقررات و نظامات دولتی و صنفی و حرفه‌ای، عدم رعایت شئون شغلی، سهل انگاری در انجام وظایف قانونی و اجحاف به کشاورزان، دامداران، مرتع داران و مراجعان به وسیله شاغلان حرفه مهندسی کشاورزی می‌باشد.

مجازات‌های انتظامی با توجه به شدت و ضعف تخلف، تعدد و تکرار آن به شرح زیر می‌باشد:

درجه ۱ - تذکر یا توبیخ شفاهی در حضور اعضای شوراهای استانی نظام مهندسی کشاورزی محل

درجه ۲ - اخطار یا توبیخ کتبی با درج در پرونده نظام مهندسی کشاورزی

درجه ۳ - توبیخ کتبی با درج در پرونده و الصاق رأی در تابلو اعلانات سازمان محل

درجه ۴ - توبیخ کتبی با درج در پرونده نظام مهندسی و انتشار متن رأی در نشریه سازمان

درجه ۵ - محرومیت از اشتغال به حرفه مهندسی کشاورزی از سه ماه تا یک سال در محل ارتکاب تخلف

درجه ۶ - محرومیت از اشتغال به حرفه مهندسی کشاورزی از سه ماه تا یکسال در تمام کشور

درجه ۷ - محرومیت از اشتغال به حرفه مهندسی کشاورزی از یکسال تا پنج سال در تمام کشور با تأیید هیأت عالی انتظامی

درجه ۸ - محرومیت دائم از اشتغال به حرفه مهندسی کشاورزی در تمام کشور با تأیید هیأت عالی انتظامی

تبصره - مجازات‌های درجه (۶)، (۷) و (۸) فقط با صدور رأی موافق قاضی عضو هیأت قابل اجرا خواهد بود.

ماده ۱۱

تشخیص اهمیت تخلف و انطباق آن با هر یک از مجازاتهای مقرر در ماده (۱۰) آئین نامه به عهده هیأت بدوی است.

تبصره - هیأت بدوی پس از اتمام رسیدگی و ملاحظه اسناد و مدارک موجود در پرونده و توجه کامل به مدافعات متهم و مواردی از جمله میزان زیان (مادی و معنوی) وارد شده به دولت یا اشخاص حقیقی یا حقوقی، آثار سوء اجتماعی و اداری، موقعیت و سوابق متهم و وجود یا فقدان سوء نیت وی اقدام به صدور رأی و اتخاذ تصمیم می‌کند. رأی هیأت‌ها باید مستدل و مستند به قانون و مقررات بوده و حاوی تخلفات منتسب به متهم، نام و نام خانوادگی و امضای رأی دهنده در زیر رأی صادر شده باشد.

ماده ۱۲

آرای هیأت‌های بدوی ظرف مدت یکماه از تاریخ ابلاغ قابل تجدید نظر خواهی است. نحوه ابلاغ مطابق مقررات قانون آئین دادرسی مدنی توسط دبیرخانه هیأت انجام خواهد شد. هیأت‌های بدوی مکلفند قابل تجدید نظر بودن آراء، مهلت تجدید نظر خواهی و همچنین نشانی محل دریافت درخواست تجدید نظر را زیر آرائ خود درج کنند.

ماده ۱۳

هیأت عالی که مرجع تجدی نظر آراء صادر شده از سوی هیأت‌های بدوی است دارای هفت عضو به شرح مندرج در ماده (۲۸) قانون می باشد که برای مدت چهار سال منصوب می شوند و انتخاب مجدد آنها بلامانع است.

ماده ۱۴

هیأت عالی در اولین جلسه از بین اعضای خود یک نفر رییس، یک نفر نایب رییس و یک نفر دبیر را برای مدت یکسال انتخاب می نماید و انتخاب مجدد آنها بلامانع است. هیأت حداکثر ظرف ۱۵ روز قبل از انقضای مدت مذکور نسبت به انتخاب رییس، نایب رییس و دبیر برای سال بعد اقدام خواهد کرد.

ماده ۱۵

جلسات هیئت عالی با حضور حداقل ۵ نفر از رسمیت یافته و آرای صادره با چهار رای موافق معتبر خواهد شد.

ماده ۱۶

شاکی و محکوم علیه می‌توانند از آرای هیئت بدوی تقاضای تجدید نظر نمایند. درخواست تجدید نظر در دبیرخانه هیئت سازمان استان ثبت و رسید ارائه می‌شود و دبیرخانه مذکور تقاضا را به انضمام پرونده مربوط حاوی تمام اوراق و مدارک و مستندات، رأی صادر شده و پروانه عضویت مشتکی عنه، مهر و موم کرده و از طریق پیک مستقیم یا پست سفارشی به دبیرخانه هیئت عالی تسلیم یا ارسال می‌دارد. در صورتی که تجدید نظرخواه درخواست خود را به طور مستقیم به دبیرخانه هیئت عالی تسلیم نماید، دبیرخانه یاد شده به نحو مذکور کلیه سوابق و مدارک لازم را از دبیرخانه سازمان استان دریافت می‌دارد.

ماده ۱۷

در صورتی که درخواست تجدید نظر در مهلت مقرر تسلیم و به ثبت رسیده باشد، هیئت عالی با رعایت نوبت و آماده بودن پرونده، به موضوع رسیدگی و کلیه اختیارات لازم را جهت احراز واقع و صدور رأی خواهد داشت. مرجع تجدید نظر پس از ختم رسیدگی نسبت به صدور رأی مبنی بر تأیید یا تعدیل یا تغییر رأی تجدید نظر خواسته اقدام می‌نماید.

تبصره ۱- هیئت عالی می‌تواند در صورت تشخیص به پرونده خارج از نوبت رسیدگی نماید.

تبصره ۲- آرای صادره از مرجع تجدید نظر باید مستند مستدل و صریح باشد.

ماده ۱۸

آرای هیئت عالی قطعی است و در مواردی که رأی مبنی بر محرومیت است، باید تاریخ شروع محرومیت با رعایت مدت لازم جهت ابلاغ رای در متن رأی درج شود. هیئت عالی مکلف است در متن آرای قطعی صادر شده امکان تجدید نظرخواهی در

مراجع قضایی را تصریح کنند.

ماده ۱۹

دبیرخانه هیأت عالی پس از ثبت آراء قطعی شده در دفتر مخصوص و حفظ سوابق، آراء مذکور را وفق قانون آیین دادرسی به طرفین ابلاغ می کند و نسخه ای از آنها را جهت اقدام به سازمان استان مربوط ارسال می دارد.

محمد رضا عارف
معاون اول رییس جمهور

آیین نامه ماده (۳۲) قانون تأسیس سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی

آیین نامه ماده (۳۲) قانون تأسیس سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی

هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۸۳/۹/۴ بنا به پیشنهاد مشترک وزارتخانه های دادگستری و جهاد کشاورزی، موضوع نامه شماره ۱۵۴۶۴/۰۱ مورخ ۱۳۸۳/۰۸/۲۵ وزارت جهاد کشاورزی و به استناد ماده (۳۲) قانون تأسیس سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی جمهوری اسلامی ایران - مصوب ۱۳۸۰ - آیین نامه ماده یاد شده را به شرح زیر تصویب نمود:

ماده ۱

اصلاحات مندرج در این آیین نامه در معانی مشروح زیر به کار می رود:

الف - سازمان: سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی جمهوری اسلامی ایران.

ب - سازمان استان: سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی استان.

ج - کارشناس واجد شرایط: مهندس دارای پروانه اشتغال به کار مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی.

د - مراجع درخواست کننده: وزارتخانه ها، مؤسسات و شرکتهای دولتی، نیروهای نظامی و انتظامی، شهرداری ها و مراجع قضایی که متقاضی خدمات مهندسی کشاورزی باشند.

ه - خدمات مهندسی کشاورزی: کلیه خدمات مهندسی از قبیل مدیریتی، طراحی، محاسبه، نظارت، اجراء، بهره برداری، کنترل و بازرسی، آزمایش، تحقیق، آموزش، ترویج و تشخیص که در زمره امور ناشی از صلاحیت های حرفه ای موضوع قانون باشد.

و - شورای مرکزی: شورای مرکزی سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی جمهوری اسلامی ایران.

ماده ۲

مراجع درخواست کننده: خدمات مهندسی کشاورزی از کارشناسان یا مهندسانی که همه ساله از سوی استان معرفی می شود استفاده خواهد کرد.

تبصره - ضوابط و نحوه تشخیص معرفی براساس دستورالعملی خواهد بود که به

تصویب شورای مرکزی می رسد.

ماده ۳

مراجع درخواست کننده کارشناس، باید در برگ درخواست خود موارد زیر را درج نمایند:
الف - موضوع خدمات مهندسی کارشناسی درخواستی اعم از امور تخصصی یا ارزیابی با ذکر جزئیات لازم.

ب - تعداد کارشناس واجد شرایط مورد درخواست و تخصصهای هریک از آنان.

ج - محل انجام خدمات مهندسی کارشناسی

د - مهلت نهایی معرفی کارشناس یا کارشناسان واجد شرایط.

ه - مهلت زمانی برای اعلام نظریه خدمات مهندسی کشاورزی.

و - تعهد پرداخت حق الزحمه خدمات مهندسی کشاورزی براساس تعرفه مندرج در ماده (۷) این آیین نامه.

ماده ۴

سازمان استان، کارشناس یا کارشناسان واجد شرایط را به مراجع درخواست کننده معرفی می نماید و مراجع درخواست کننده برای خدمات مهندسی کشاورزی، مجاز به مراجعه مستقیم به مهندسان دارای پروانه کارشناسی موضوع این آیین نامه نیستند. تبصره - سازمان استان می تواند حسب مورد اختیار معرفی کارشناس یا کارشناسان را به شعبه شهرستان تفویض نماید.

ماده ۵

نظریه کارشناس یا کارشناسان واجد شرایط معرفی شده از طرف سازمان استان پس از ثبت در دفتر سازمان استان، توسط شورای استان به مراجع درخواست کننده ارسال یا تسلیم خواهد شد. در مواردی که شعبه شهرستان اقدام به معرفی کارشناس یا کارشناسان می نماید. نیز به ترتیب مقرر در استان خواهد شد.

ماده ۶

تعرفه حق الزحمه خدمات مهندسی کشاورزی موضوع این آیین نامه عیناً معادل تعرفه مربوط به دستمزد کارشناسان رسمی دادگستری خواهد بود.

ماده ۷

مراجع درخواست کننده کارشناس یا کارشناسان واجد شرایط، مجاز به پرداخت حق الزحمه به کارشناسان کشاورزی (مهندسين دارای پروانه اشتغال) نمی باشند و موظفند حق الزحمه مربوط را به حساب سپرده دادگستری مرکز استان واریز و پس از وصول نظریه کارشناس یا کارشناسان، حق الزحمه طبق تعرفه قانون کارشناسان و پس از کسر مالیات و درصد قانونی سازمان متبوع، به کارشناس پرداخت گردد.

ماده ۸

چنانچه کارشناس یا کارشناسان موضوع این قانون مرتکب تخلف گردند علاوه بر پیگیری تخلف از طریق هیأت بدوی انتظامی (موضوع ماده (۳۰) قانون تأسیس نظام مهندسی کشاورزی) مراتب به قانون کارشناسان رسمی دادگستری نیز جهت اقدام قانونی گزارش خواهد شد.

ماده ۹

موارد رد کارشناس (مهندس دارای پروانه اشتغال) همان موارد رد کارشناسان رسمی دادگستری موضوع ماده (۲۶۱) قانون آیین دادرسی مدنی می باشد. تخلف از این ماده (برای مرجع درخواست کننده یا کارشناس) حسب مورد تخلف اداری و یا انتظامی محسوب می شود.

محمد رضا عارف

معاون اول رییس جمهور

آیین نامه نحوه تاسیس شعب شهرستان سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی کشور

آیین نامه نحوه تأسیس شعب شهرستان سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی کشور

به استناد ماده (۳۳) قانون تأسیس سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی جمهوری اسلامی ایران بمنظور سهولت ارائه امور خدماتی و تأمین مشارکت هرچه بیشتر مهندسين کشاورزی، منابع طبیعی و رشته های مرتبط در امور حرفه ای خود و ضرورت توسعه فعالیتهای اجرائی، تأمین منابع لازم در گستره حوزه شهرستانها و همچنین گسترش نظارت سازمان بر فعالیت اعضاء، شعب شهرستان سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی جمهوری اسلامی ایران طبق آئین نامه بشرح ذیل تشکیل و فعالیت می نماید:

ماده ۱- تعاریف:

سازمان مرکزی: عبارت اختصاری است که بجای سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی جمهوری اسلامی ایران استفاده می شود.
سازمان استان: عبارت اختصاری است که بجای سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی استان استفاده می شود.
شورای مرکزی: عبارت اختصاری است که بجای شورای مرکزی سازمان مرکزی استفاده می شود.
شورای استان: عبارت اختصاری است که به جای شورای استانی سازمان استان استفاده می شود.
شعبه شهرستان: عبارت اختصاری است که به جای شعبه شهرستان سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی استان استفاده می شود.

ماده ۲

شعبه شهرستان واحد اجرائی سازمان استان است که برای ارائه خدمات به اعضاء سازمان، سایر مخاطبین مرتبط و نظارت بر فعالیت حرفه ای اعضاء در شهرستان تأسیس می شود تا زیرنظر سازمان استان انجام وظیفه نماید.

ماده ۳- اهداف:

مشارکت هرچه بیشتر اعضاء حقیقی و حقوقی استان در فعالیتهای سازمان استان و شعبه شهرستان در تحقق اهداف و وظایف مندرج در قانون تأسیس بمنظور ارائه خدمات فنی و تخصصی بخش، امکان برگزاری ارتباط مستمر با دستگاههای اجرائی و سایر دستگاههای دولتی و غیر دولتی، سهولت دسترسی اعضای شهرستان به خدمات سازمان، استفاده از ظرفیتهای و فرصتهای موجود در شهرستان.

ماده ۴- شرایط ایجاد شعب شهرستانی:

تأسیس شعبه شهرستان پس از تأمین امکانات و منابع مالی لازم توسط سازمان استان و با همکاری دستگاههای اجرائی ذیربط شهرستان و حسب نیاز با تصویب شورای استان تأسیس می گردد. شوراهای شهرستانی که قبل از تصویب این اصلاحیه تشکیل شده اند می توانند با تصویب شورای استان تا پایان دوره چهارساله به فعالیت خود ادامه دهند. پس از پایان دوره چهار ساله، شعبه شهرستان براساس ضوابط این آئین نامه ادامه فعالیت خواهد داد.

ماده ۵

رییس شعبه شهرستان با پیشنهاد سه نفر از اعضای سازمان استان مقیم و مستقر در شهرستان توسط رییس سازمان استان و تأیید انتخاب یک نفر از آنها توسط شورای استان منصوب می گردد:

تبصره ۱- حکم رییس شعبه شهرستان توسط رییس سازمان استان صادر میگردد.

تبصره ۲- حداقل شرایط برای پیشنهاد رییس شعبه شهرستان بشرح زیر میباشد:

۱. داشتن ۵ سال سابقه عضویت در سازمان استان

۲. حداقل ۲ سال سابقه مدیریت در بخش کشاورزی (خصوصی یا دولتی)

۳. نداشتن سوء پیشینه موثر کیفری و عدم وابستگی به گروههای غیر قانونی

ماده ۶- حدود وظایف رییس شعبه شهرستان:

۱- اداره امور شعبه شهرستان طبق مصوبات شورای مرکزی، مفاد این آیین نامه و دستورالعمل های ارجاعی سازمان استان.

- ۲- اتخاذ تصمیم در مورد چگونگی همکاری با دستگاههای اجرایی شهرستان در زمینه مسایل صنفی و حرفه ای اعضای سازمان استان مقیم و مستقر در شهرستان در راستای سیاستهای کلی سازمان مرکزی، سازمان استان و ضوابط، مقررات و دستورالعملهای مصوب شورای مرکزی.
- ۳- نظارت بر فعالیتهای صنفی و حرفه ای اعضای سازمان استان مقیم و مستقر در شهرستان.
- ۴- اخذ درخواست عضویت اعضا و تنظیم مدارک آنان و ارسال آن به سازمان استان برای صدور کارت عضویت، دریافت درخواست اعضا به همراه اسناد و مدارک لازم در خصوص گواهی تشخیص صلاحیت و رتبه بندی، پروانه اشتغال و تنظیم مدارک آنان و ارسال به سازمان استان.
- ۵- تمدید سالیانه کارت عضویت و پروانه عضویت و پروانه اشتغال اعضای سازمان استان مقیم و مستقر در شهرستان.
- ۶- پاسخگویی به مراجعات اعضای سازمان استان مقیم و مستقر در شهرستان.
- ۷- نظارت بر برگزاری دوره های آموزشی، بازآموزی و نوآموزی ابلاغی سازمان استان براساس استانداردهای آموزشی مصوب شورای مرکزی.
- ۸- همکاری با مراکز تحقیقاتی، علمی و آموزشی مربوط به کشاورزی در سطح شهرستان.
- ۹- مشارکت در جلسات و کارگره های شهرستان بعنوان نماینده سازمان استان

ماده ۷

نمودار تشکیلات شعب شهرستان براساس مفاد این آئین نامه تهیه و پس از تصویب شورای مرکزی ابلاغ خواهد شد.

قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی و آیین نامه‌های آن

قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی

(مصوب مردادماه ۱۳۸۹)

با آخرین اصلاحات

و آیین‌نامه‌های آن شامل:

- آیین‌نامه تبصره (۶) ماده (۲)
- آیین‌نامه ماده (۳)
- آیین‌نامه اجرایی ماده (۸)
- آیین‌نامه تبصره (۲) اصلاحی ماده (۹)
- آیین‌نامه تبصره (۳) الحاقی ماده (۹)
- آیین‌نامه اجرایی بند (ب) ماده (۱۲)
- آیین‌نامه ماده (۱۸)
- آیین‌نامه ماده (۳۳)

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رییس

شماره: ۳۲۶۹۳/۱۴۴

تاریخ: ۱۳۸۹/۰۵/۱۹

بسمه تعالی

جناب آقای دکتر محمود احمدی‌نژاد
ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی که با عنوان طرح به مجلس
شورای اسلامی تقدیم گردیده بود با تصویب در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ
۱۳۸۹/۴/۲۳ و تأیید شورای محترم نگهبان به پیوست ابلاغ می‌گردد.

علی لاریجانی
رئیس مجلس شورای اسلامی

رئیس‌جمهور

شماره: ۱۰۹۹۸۶
تاریخ: ۱۳۸۹/۰۵/۲۴

بسمه تعالی

وزارت جهاد کشاورزی

قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و سوم تیرماه یکهزار و سیصد و هشتاد و نه مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۹/۰۵/۰۶ به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۳۲۶۹۳/۱۴۴ مورخ ۱۳۸۹/۰۵/۱۹ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده‌است، به پیوست جهت اجرا ابلاغ می‌گردد.

محمود احمدی‌نژاد
رئیس‌جمهور

مقدمه

بررسی توانمندی‌ها و پتانسیل‌های موجود در اقتصاد ایران نشان می‌دهد که این اقتصاد از ظرفیت‌های قابل توجهی برخوردار است، با این حال بررسی عملکرد مؤلفه‌های کلیدی اقتصاد کلان اعم از رشد اقتصادی و دیگر شاخص‌های توسعه یافتگی نمایانگر این است که با وجود برخورداری از ظرفیت‌های بالا و نیز تلاش مسوؤلان در دستیابی به سطوح بالاتر توسعه، اقتصاد ایران همچنان با مشکلات ساختاری چون کندی و نوسان رشد، تورم بالا و نابرابری در توزیع درآمد روبرو است.

ریشه این مشکلات را می‌توان در پایین بودن کارآمدی و بهره‌وری، هدفمند نبودن نظام یارانه‌ها، کارایی پایین نظام مالیاتی، کاستی‌های نظام گمرکی، تنگناهای نظام بانکی و تناقض در نظام ارزش‌گذاری پول ملی، در کنار پتانسیل‌های انسانی، فرهنگی و منابع طبیعی جستجو کرد. تنوع شرایط اقلیمی، برخورداری از ۲۹ میلیون هکتار اراضی مزروعی، ۱۲ میلیون هکتار جنگل، ۹۰ میلیون هکتار مرتع، دسترسی به منابع آبی به میزان ۱۲۰ میلیارد مترمکعب، دسترسی به ذخائر و گونه‌های متنوع گیاهی و حیوانی، جایگاه پنجم جهان از نظر دسترسی به منابع نفت و جایگاه هجدهم دسترسی به منابع گاز و نیز دسترسی به سایر ذخایر معدنی از ویژگی‌های این پتانسیل و مبین وضعیت مطلوب جهت دستیابی به رشد بالاتر اقتصادی است.

در جهت عملیاتی کردن اهداف سند چشم‌انداز بیست‌ساله کشور و تحقق اهداف کمی و کیفی مندرج در قانون برنامه چهارم توسعه و اجرایی کردن سیاست‌های اصل ۴۴ قانون اساسی و در راستای افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی، قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است. به استناد قانون مذکور کلیه وظایف تصدی‌گری وزارت جهاد کشاورزی و سازمان‌های مرتبط با این وظایف که در حال حاضر در اختیار وزارت جهاد کشاورزی است به تشکل‌های صنفی و اتحادیه‌های منطقه‌ای و تخصصی پیش‌بینی شده در قانون، واگذار و شرکت‌ها و سازمان‌های وابسته به وزارت جهاد کشاورزی که متصدی این وظایف هستند در طی یک‌سال به بخش غیردولتی واگذار خواهند شد. در روش‌های حمایتی فعلی بخش کشاورزی کمتر به تولید و افزایش بهره‌وری

پرداخته شده و این باعث مصرف بی‌رویه و غیراصولی نهاده‌ها و منابع از سوی بسیاری از فعالان بخش کشاورزی شده است. بنابراین اصلاح روش‌های حمایتی دولتی در این بخش و هدفمند کردن حمایت‌های دولتی در راستای افزایش بهره‌وری و تولید و استفاده بهتر از منابع، ضرورتی اجتناب‌ناپذیر است. بهره‌وری در بخش کشاورزی یکی از مهم‌ترین فاکتورهای توسعه پایدار است که عموماً در کشورهای در حال توسعه مانند ایران علی‌رغم توانمندی‌های بالقوه کشاورزی، به دلیل بهره‌وری پایین بخش کشاورزی آن چنان که باید اقتصادی و مقرون به صرفه نیست. طبق این قانون به لحاظ اهمیت توسعه بخش کشاورزی به منظور امکان کارآفرینی از طریق افزایش بهره‌وری و موضوع امنیت غذایی از طریق سازوکارهای مختلف پولی، بیمه‌ای و تعرفه‌ای و بازار و تجارت و صنایع تبدیلی و شاخص‌های مصرف بهینه آب و نهاده‌ها و عوامل تولید و کنترل واردات و افزایش صادرات، اجرای آن را به عهده دولت گذاشته شده تا اجرای آن را به طور جدی تری پیگیری کند. ابلاغ این قانون افزایش اختیارات وزارت جهاد کشاورزی در تعیین و ابلاغ تعرفه و کنترل بازار از طریق کنترل واردات و افزایش تولید از طریق واگذاری امور تصدی‌گری و حمایت از بخش خصوصی و تعاونی در اجرای سیاست‌های ابلاغی اصل ۴۴ و تعیین الگوی کشت برای مناطق و اصلاح الگوی مصرف، تحول و توسعه در بخش کشاورزی کشور را نوید می‌دهد.

سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی
جمهوری اسلامی ایران

قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی

ماده ۱

دولت مکلف است در راستای تحقق سند چشم‌انداز بیست‌ساله کشور، سیاست‌های کلی نظام و قانون سیاست‌های اجرایی اصل (۴۴) قانون اساسی و به موجب این قانون، زمینه‌ها، برنامه‌ها، تسهیلات و امکانات ارتقاء بهره‌وری و اصلاح الگوهای تولید و مصرف در بخش کشاورزی و منابع طبیعی را فراهم و به مرحله اجرا درآورد.

ماده ۲- به منظور:

الف - ارزیابی مشاوره فنی، اجرایی، ترویجی و مدیریتی برای بهبود شرایط و افزایش کمی و کیفی محصولات، اصلاح و بهبود شیوه‌های مصرف عوامل تولید و نهاده‌ها در محصولات و تولیدات کشاورزی و منابع طبیعی

ب - انجام فعالیت‌های مهندسی و تأمین زمینه‌های افزایش ارزش افزوده و ارتقاء بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی

ج - تشخیص و درمان آفات و بیماری‌های گیاهی و دامی

سازمان‌های نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی و نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران موظفند حسب مورد و متناسب با استعدادها و شرایط بخش کشاورزی و منابع طبیعی هر منطقه و در قالب سیاست‌ها و ضوابط حاکمیتی اعلامی از سوی وزارت جهاد کشاورزی و سازمانهای حاکمیتی تابعه آن، مجوز تأسیس درمانگاه‌ها (کلینیک‌ها)، مجتمع‌های درمانی (پلی کلینیک‌ها)، آزمایشگاه‌ها، داروخانه‌ها، بیمارستان‌های دامی، مراکز تلقیح مصنوعی و مایه‌کوبی و شرکت‌های مهندسی و خدمات مشاوره فنی - اجرایی - مدیریتی - مالی و بیمه - اقتصادی - بازرگانی و کشاورزی را صادر و نظارت نمایند

نظارت بر انطباق عملکرد مراکز فوق‌الذکر بر سیاستهای حاکمیتی اعلامی، بر عهده وزارت جهاد کشاورزی و سازمانها و مؤسسات حاکمیتی تحت پوشش این وزارتخانه (حسب مورد) می‌باشد.

تبصره ۱- مراکز مذکور در این ماده به صورت غیردولتی اداره شده و براساس قوانین مربوطه در مراجع ذیصلاح قانونی ثبت و تحت نظارت سازمانهای نظام مهندسی کشاورزی

و منابع طبیعی و نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران ارایه خدمت می‌نمایند. تشکل‌های صنفی و اتحادیه‌های مرتبط با این مراکز به صورت منطقی‌ای و یا کشوری، قابل تأسیس و ثبت در مراجع ذی‌صلاح خواهد بود.

تبصره ۲- تعداد نیروی انسانی متخصص مراکز موضوع این ماده متناسب با مناطق مختلف کشور و نوع فعالیت و سطح‌بندی خدمات، براساس دستورالعملی خواهد بود که حداکثر سه ماه پس از تصویب این قانون به پیشنهاد مشترک وزارت جهاد کشاورزی و سازمان‌های نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی و نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران و کمیسیون‌های کشاورزی اتاق‌های بازرگانی، صنایع و معادن و تعاون تهیه و توسط وزیر جهاد کشاورزی تأیید و ابلاغ می‌شود.

در صورتی که فعالیت این مراکز در زمینه تحقیقات دانش‌بنیان با فن‌آوری بالا باشد، به کارگیری حداقل یک نفر دکترای متخصص در رشته ذی‌ربط الزامی است. تبصره ۳- مراکز موضوع این ماده، خدمات موردنیاز تولیدکنندگان و بهره‌برداران بخش کشاورزی را بر اساس تعرفه‌های اعلامی از سوی وزارت جهاد کشاورزی به انجام می‌رساند.

تعرفه‌های ارایه خدمات مزبور، در سه ماهه اول هر سال با پیشنهاد مشترک سازمان‌های نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی، نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران، نماینده اتحادیه کشوری مراکز موضوع این ماده (حسب مورد) و نماینده تشکل هر یک از زیربخش‌های کشاورزی و منابع طبیعی (حسب مورد) به تأیید وزیر جهاد کشاورزی رسیده و ابلاغ می‌گردد.

تبصره ۴- مراکز موضوع این ماده موظف به رعایت سیاست‌های حاکمیتی و برنامه‌های ابلاغی از سوی وزارت جهاد کشاورزی و دستورالعمل‌های ابلاغی از سوی سازمان‌های نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی و نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران می‌باشند. در غیر این صورت، وزارت جهاد کشاورزی موظف است در رابطه با ادامه فعالیت آنان اقدامات قانونی لازم را به عمل آورد.

تبصره ۵- با کارشناسان و متخصصات و کارکنان شاغل رسمی در دستگاه‌های دولتی مرتبط که با اجرای این قانون وظایف آنان واگذار می‌شود، مطابق با ماده (۲۱) قانون مدیریت خدمات کشوری عمل خواهد شد.

تبصره ۶- در انعقاد قرارداد و ارجاع کارهای دولتی به مراکز موضوع این ماده،

رتبه‌بندی سازمان‌های نظام مهندسی و دامپزشکی ملاک عمل می‌باشد. آیین‌نامه اجرایی نحوه رتبه‌بندی این مراکز، حداکثر شش ماه پس از تصویب این قانون به پیشنهاد وزارت جهاد کشاورزی و با هماهنگی سازمان‌های نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی و نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران و کمیسیون‌های کشاورزی اتاق‌های بازرگانی، صنایع و معادن و تعاون، به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

تبصره ۷- کارکنان مراکز موضوع این قانون در صورت استقرار مراکز در روستاها و شهرهای زیر بیست هزار نفر جمعیت، مشمول قانون صندوق بیمه اجتماعی روستاییان و عشایر می‌باشند.

ماده ۳

بهره‌برداران بخش کشاورزی و منابع طبیعی در صورت وجود دانش‌آموختگان رشته‌های تخصصی کشاورزی و منابع طبیعی در مجموعه خود و یا در صورتی که فعالیت‌های خود را تحت نظارت مراکز موضوع ماده (۲) این قانون به مرحله اجرا درآورند، در بهره‌گیری از حمایت‌های قانونی و تسهیلات اعطائی (اعم از کمک‌های فنی و اعتباری و مشوق‌ها) از سوی دولت در اولویت می‌باشند.

آیین‌نامه اجرایی این ماده به پیشنهاد مشترک وزارت جهاد کشاورزی، سازمان‌های نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی و نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران و کمیسیون‌های کشاورزی اتاق‌های بازرگانی و تعاون به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ماده ۴

واگذاری امتیاز و مجوز این مراکز به اشخاص حقیقی و حقوقی دیگر، بدون اخذ مجوز کتبی از مراجع ذی‌صلاح صادرکننده مجوز، ممنوع است و با متخلفین برابر قوانین مربوطه برخورد خواهد شد.

ماده ۵

در قالب سیاست‌های حاکمیتی ابلاغی از سوی وزارت جهاد کشاورزی، بهره‌برداران بخش کشاورزی و منابع طبیعی مجاز به تأسیس تشکل‌های صنفی و اتحادیه‌های

مرتبط منطقه‌ای و یا کشوری در زیر بخش‌های مختلف کشاورزی و منابع طبیعی و ثبت آن در مراجع ذی‌صلاح خواهند بود.

ماده ۶

دولت مکلف است وظایف تصدی‌گری خود در خصوص اقدامات اجرایی خریدهای تضمینی، تهیه و توزیع کلیه نهاده‌های تولید، اقدامات اجرایی خرید، انبارداری و توزیع اقلام موردنیاز تنظیم بازار، اداره کشتارگاه‌ها، آزمایشگاه‌های گیاهی و دامی (به جز آزمایشگاه‌های مرجع به تشخیص وزارت جهاد کشاورزی و تصویب هیأت وزیران)، انبارها، سیلوها، سردخانه‌ها، صنایع تبدیلی و تکمیلی، امور اجرایی آموزشی، ترویجی و بیمه‌گری را متناسب با وظایف و اختیارات هر تشکل، به تشکل‌های موضوع مواد (۲) و (۵) این قانون، مطابق با قوانین و مقررات مربوط واگذار نماید.

تبصره ۱- به منظور حفظ سلامت محصولات کشاورزی خام و فرآوری شده و مواد غذایی مرتبط با آنها، وزارتخانه‌های جهاد کشاورزی، بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران موظفند حداکثر شش ماه پس از تصویب این قانون، استانداردهای ملی مرتبط را تدوین و با رعایت ماده (۶) قانون اصلاح قوانین و مقررات مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران مصوب ۱۳۷۱/۱۱/۲۵، به تشکل‌های موضوع این ماده ابلاغ و اجرای آن را حمایت و نظارت نمایند. تولیدکنندگان نهاده‌ها و محصولات نهایی کشاورزی و صنایع تبدیلی و فرآوری تولیدات کشاورزی و غذایی و تشکل‌های موضوع این ماده موظفند ضوابط ابلاغی را مراعات نمایند

تبصره ۲- دولت موظف است حمایت‌ها و تأمین تسهیلات لازم برای تشکلهای موضوع این ماده را جهت ایجاد آزمایشگاه‌های مناسب، برای کنترل میزان سلامت محصولات از جمله عدم آلودگی آنها به مواد شیمیایی، پرتوزایی (رادایواکتیویته)، میکروبی، ویروسی، انگلی و قارچی فراهم نماید.

تبصره ۳- دولت موظف است تا استقرار کامل این تشکلهای توانمندسازی آنها، حمایت‌ها و پشتیبانی‌های لازم از آنها را به عمل آورد.

تبصره ۴- به منظور حمایت از بهره‌برداران و مصرف‌کنندگان و شفافیت قیمت‌ها و ایجاد تعادل در بازار محصولات و تولیدات کشاورزی، خرید و فروش نهاده‌ها و

محصولات تولیدی، در صورتی که از اقلام قابل معامله در بورس کالا باشد، باید از طریق شرکت در بورس کالا انجام شود.

تبصره ۵- فروش نهاده‌های کشاورزی از قبیل انواع کود و سم و دارو توسط فروشندگان مجاز، تنها با دریافت نسخه‌های مرتبط که توسط مراکز موضوع ماده (۲) این قانون صادر می‌شود قابل انجام می‌باشد. پروانه فعالیت متخلفین از احکام این ماده، توسط مراجع ذی‌صلاح صادرکننده پروانه، لغو می‌شود.

تبصره ۶- خریدهای تضمینی در محصولات غیراساسی منوط به پذیرش شرایط الگوی کشت از طرف کشاورزان و تولیدکنندگان می‌باشد.

الگوی کشت هر منطقه براساس مزیت‌های نسبی، ارزش افزوده، شرایط اقتصادی، شرایط آب و هوایی و حد بهینه آن در کشور، حداکثر تا شش ماه پس از تصویب این قانون، توسط وزارت جهاد کشاورزی برای هر منطقه تعیین و جهت اجرای ابلاغ می‌شود.

ماده ۷

نماینده تشکل‌های موضوع مواد (۲) و (۵) این قانون حسب مورد، در جلساتی که به منظور تصمیم‌گیری و یا بررسی مسائل حوزه وظایف و اختیارات مرتبط با آنان تشکیل می‌شود، به عنوان ناظر شرکت خواهند داشت و دستگاه‌های اجرایی ذی‌ربط شهرستانی، استانی و کشوری موظف به دعوت از آنان خواهند بود.

ماده ۸

به منظور حفاظت از منابع ملی شده و اراضی دولتی واقع در حریم شهرها، شهرک‌ها و شهرهای جدید (از مبدأ شروع حریم) و جلوگیری از تجاوز به این عرصه‌ها و توسعه فضای سبز اعم از زراعت چوب، جنگل‌کاری آبخیزداری، پارک‌های جنگلی، درختکاری مثمر و غیرمثمر و همچنین بهره‌برداری‌های همگن دیگر نظیر فعالیت‌های طبیعت‌گردی، توسعه کشت گیاهان دارویی و صنعتی و پروژه‌های شیلاتی، دولت مکلف است با حفظ مالکیت دولت، حق بهره‌برداری و یا حق انتفاع از عرصه‌های مستعد مذکور را در قالب طرح‌های مصوب در اختیار متقاضیان واجد شرایط قرار دهد.

تبصره ۱- وجه قابل پرداخت بابت حق بهره‌برداری و یا حق انتفاع این گونه

اراضی برای سال اول به صورت مزایده تعیین و برای سال‌های بعد براساس نرخ تورم سالانه اعلامی از سوی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران تعدیل و تعیین می‌گردد. وجه حق بهره‌برداری و یا حق انتفاع سالانه مذکور باید توسط مجریان طرح حداکثر تا پایان هر سال مالی به حساب مربوط در خزانه واریز گردد. تبصره ۲- هرگونه واگذاری جزئی و یا کلی و یا تغییر کاربری غیرمجاز و یا تغییر طرح مصوب (کلی و یا جزئی) و یا عدم پرداخت به موقع وجه حق بهره‌برداری و یا حق انتفاع سالانه از سوی مجری طرح، موجب فسخ یک طرفه قرارداد بهره‌برداری طرح از سوی وزارت جهاد کشاورزی می‌شود.

تبصره ۳- مدت زمان اجرای این گونه طرح‌ها پانزده سال تعیین می‌گردد و مفاد آن در پایان سال پانزدهم قابل تجدیدنظر می‌باشد. همچنین در صورتی که مجری طرح، مطابق مفاد این ماده و سایر قوانین مرتبط نسبت به اجرای تعهدات خود اقدام نموده باشد، وزارت جهاد کشاورزی مجاز است عرصه طرح مذکور را با شرایط تجدیدنظر شده، همچنان در اختیار مجری مذکور قرار دهد.

تبصره ۴- حجم فعالیت و میزان کل (مساحت) اراضی مورد اجرا در خصوص فعالیت‌های موضوع این ماده در سطح کشور برای هر سال در بودجه‌های سنواتی تعیین می‌گردد.

تبصره ۵- لایحه قانونی اصلاح لایحه قانونی واگذاری و احیاء اراضی در حکومت جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۵۹/۱/۲۶ و آیین‌نامه اجرایی آن مصوب ۱۳۵۹/۲/۳۱ و مواد (۳) و (۳۱) قانون حفاظت و بهره‌برداری از جنگل‌ها و مراتع کشور مصوب سال ۱۳۴۶ و اصلاحات بعدی آن و ماده (۷۵) قانون وصول برخی از درآمدهای دولت و مصرف آن در موارد معین مصوب ۱۳۸۳/۲/۲۸ از حکم این ماده مستثنی بوده و همچنین (در صورت ضرورت)، طرح‌های موضوع ماده (۳) قانون حفاظت و بهره‌برداری از جنگل‌ها و مراتع کشور مصوب سال ۱۳۴۶ و اصلاحات بعدی آن که تا قبل از تصویب این قانون واگذار شده و به مرحله بهره‌برداری رسیده و مشمول مصادیق مذکور در این ماده می‌باشد، قابل انطباق با مفاد این ماده خواهد بود.

تبصره ۶- آیین‌نامه اجرایی این ماده به پیشنهاد وزارت جهاد کشاورزی به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ماده ۹

وزارت جهاد کشاورزی مکلف است با همکاری سازمان ثبت اسناد و املاک کشور در اجرای قوانین و مقررات مربوط، با تهیه حدنگاری (کاداستر) و نقشه‌های مورد نیاز، نسبت به تثبیت مالکیت دولت بر منابع ملی و اراضی موات و دولتی و با رعایت حریم روستاها و همراه با رفع تداخلات ناشی از اجرای مقررات موازی اقدام و حداکثر تا پایان برنامه پنج‌ساله پنجم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، سند مالکیت عرصه‌ها را به نمایندگی از سوی دولت اخذ و ضمن اعمال مدیریت کارآمد، نسبت به حفاظت و بهره‌برداری از عرصه و اعیانی منابع ملی و اراضی یاد شده بدون پرداخت هزینه‌های دادرسی در دعاوی مربوطه اقدام نماید. تبصره ۱- اشخاص ذی‌نفع که قبلاً به اعتراض آنان در مراجع ذی‌صلاح اداری و قضائی رسیدگی نشده باشد می‌توانند ظرف مدت یک سال پس از لازم‌الاجرای شدن این قانون نسبت به اجرای مقررات اعتراض و آن را در دبیرخانه هیأت موضوع ماده واحده قانون تعیین تکلیف اراضی اختلافی موضوع اجرای ماده (۵۶) قانون حفاظت و بهره‌برداری از جنگل‌ها و مراتع مصوب ۱۳۶۷/۶/۲۹ شهرستان مربوطه ثبت نمایند و پس از انقضاء مهلت مذکور در این ماده، چنانچه ذی‌نفع، حکم قانونی مبنی بر احراز مالکیت قطعی و نهایی خود (در شعب رسیدگی ویژه‌ای که بدین منظور در مرکز از سوی رئیس قوه قضائیه تعیین و ایجاد می‌شود) دریافت نموده باشد، دولت مکلف است در صورت امکان عین زمین را به وی تحویل داده و یا اگر امکان‌پذیر نباشد و در صورت رضایت مالک، عوض زمین و یا قیمت کارشناسی آن را پرداخت نماید. تبصره ۲- با تصویب این قانون، انتقال قطعی مالکیت دولت در واگذاری اراضی ملی، دولتی و موات به متقاضیانی که از تاریخ ابلاغ این قانون به بعد شروع به تشکیل پرونده درخواست اراضی می‌نمایند ممنوع بوده و قوانین مغایر لغو می‌گردد لکن صدور سند مالکیت اعیانی احداثی پیش‌بینی شده در طرح مصوب و پس از اجرای کامل طرح و تأیید هیأت نظارت مندرج در قانون اصلاح ماده (۳۳) اصلاحی قانون حفاظت و بهره‌برداری از جنگل‌ها و مراتع کشور مصوب ۱۳۸۶/۴/۹ مجمع تشخیص مصلحت نظام، بلامانع بوده و بهره‌برداری از اراضی مذکور به صورت اجاره، حق بهره‌برداری و یا حق انتفاع و در قالب طرح مصوب، مجاز می‌باشد.

ماده ۱۰

بانک‌ها و مؤسسات مالی و اعتباری مکلفند در اعطاء تسهیلات بانکی به طرحهای کشاورزی و منابع طبیعی اسناد مشاعی مالکین و نسقهای زراعی زارعین و اشخاص را به نسبت سهم مشاع از قیمت روز کل مشاع ارزیابی و قراردادهای اجاره و یا بهره‌برداری و یا حق انتفاع از اراضی ملی و دولتی و سند مالکیت اعیانی احداثی را به عنوان وثیقه و تضمین برای اعطاء تسهیلات بپذیرند. دفاتر اسناد رسمی موظفند بنا به درخواست بانک‌ها و مؤسسات مذکور نسبت به تنظیم سند رهن بر این اساس اقدام نمایند. دولت مکلف است از طریق تشویق بیمه سرمایه‌گذاری و سایر ابزارهای بیمه‌ای، تحقق این امر را تضمین نماید.

ماده ۱۱

دولت مکلف است با اتخاذ تمهیدات لازم برای شناسایی و کنترل کانون‌های بحرانی فرسایش آبی، بادی و مقابله با پدیده بیابانزایی و جلوگیری از هجوم شن‌های روان و گرد و غبار با منشأ داخلی و خارجی به گونه‌ای عمل نماید که تا پایان برنامه پنج‌ساله پنجم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، میزان متوسط کاهش سالانه فرسایش خاک کشور یک تن در هکتار و در اراضی به حداقل سه تن در هکتار برسد.

ماده ۱۲

به منظور ارتقاء بهره‌وری در حفاظت بهینه و نیز احیاء جنگل‌ها، بیشه‌های طبیعی و مراتع کشور:

الف - دولت مکلف است سیاستگذاری، برنامه‌ریزی و اقدامات لازم را جهت کنترل و کاهش عوامل تخریب از طریق به‌کارگیری بخش‌های غیردولتی و با ساز و کارهای افزایش پوشش حفاظتی و حمایتی به گونه‌ای ساماندهی نماید که تا پایان برنامه پنج‌ساله پنجم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، پوشش حفاظتی و حمایتی جنگل‌ها و مراتع کشور به سطح صد و سی و پنج میلیون هکتار برسد.

ب - دولت مکلف است در اجرای طرح‌های عمومی، عمرانی و توسعه‌ای خود و نیز اکتشاف و بهره‌برداری از معادن، خسارات وارده به جنگل‌ها و عرصه و اعیانی منابع

طبیعی را در محاسبات اقتصادی و برآورد هزینه‌های امکان‌سنجی اجرای طرح منظور و پس از درج در بودجه‌های سنواتی، در قالب موافقتنامه‌های مبادله شده با وزارت جهاد کشاورزی برای حفاظت، احیاء و بازسازی عرصه‌ها اختصاص دهد.

وزارت جهاد کشاورزی مکلف است هزینه‌های احیاء و بازسازی و جبران خسارات وارده را حداکثر ظرف سه ماه پس از استعلام دستگاه اجرایی مربوط، تعیین و اعلام نماید. نحوه محاسبه خسارات وارده بر مبنای آیین‌نامه‌ای خواهد بود که حداکثر شش ماه پس از تصویب این قانون به پیشنهاد مشترک وزارت جهاد کشاورزی، معاونت نظارت و راهبردی رییس‌جمهور و سازمان حفاظت محیط زیست، تهیه و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ماده ۱۳

درآمدهای حاصل از خسارات موضوع ماده (۱۲) این قانون، کلیه وجوه دریافتی بابت قراردادهای اجاره، حق بهره‌برداری و حق انتفاع اراضی ملی و دولتی از جمله وجوه دریافتی موضوع ماده (۸) این قانون، بهره‌مالکانه طرح‌های جنگلداری، منابع طبیعی و پروانه چرا، سه درصد (۳٪) حقوق دولتی ناشی از بهره‌برداری از معادن، کلیه جرائم و درآمد حاصل از فروش محصولات جنگلی و مرتعی کشف شده و بازداشتی، به حسابی متمرکز در خزانه‌داری کل واریز و معادل صددرصد (۱۰۰٪) وجوه واریزی در قالب بودجه سالیانه جهت انجام عملیات آبخیزداری و آبخوانداری، حفاظت، احیاء و توسعه منابع طبیعی کشور به وزارت جهاد کشاورزی اختصاص می‌یابد.

ماده ۱۴

به منظور حفظ و توسعه پایدار زیست محیطی (اکولوژیکی) عرصه‌های طبیعی و ایجاد تعادل جمعیت دام موجود در مراتع کشور، دولت مکلف است با انجام مطالعه، ارتقاء علمی و تقویت تسهیلات، به گونه‌ای اقدام نماید که با استفاده از نیروی انسانی متخصص، توان و سرمایه‌های بخش‌های غیردولتی، ظرف ده سال:

الف - شاخص رشد کیفیت و کمیت علوفه و سایر تولیدات مراتع، ضریب تنوع گیاهی، تثبیت خاک و ترسیب کربن و سایر معیارهای زیست محیطی (اکولوژیکی) سرزمین، به طور متوسط سالانه تا دو درصد (۲٪) افزایش یابد.

ب - با انجام اقداماتی نظیر اصلاح نژاد، بهبود مدیریت و اصلاح الگوهای پرورش دام، ضمن کاهش جمعیت دامی و بسته به مرتع (بز، گوسفند و گاو بومی) به میزان سه میلیون واحد دامی در سال تا حد تعادل، جمعیت دام جایگزین (گاو آمیخته و گاو اصیل، گاو میش و گوسفندپروراری صنعتی و نیمه صنعتی) تا سه و یک دهم (۳/۱) میلیون واحد دامی در سال افزایش یابد.

ج - میزان خوراک تولیدی از منابع زراعی شامل انواع بقولات (لگوم‌ها)، علوفه‌های سیلویی، جو و ذرت به میزان سه و یک دهم (۳/۱) میلیون تن افزایش و برداشت علوفه مجاز از مراتع کشور به میزان نیم (۰/۵) میلیون تن در سال افزایش یابد.

ماده ۱۵

دولت مکلف است ضمن اعمال ممنوعیت بهره‌برداری مازاد بر توان زادآوری طبیعی، احیائی و زیست محیطی (اکولوژیک) جنگل‌های کشور، ترتیبات و تمهیدات لازم را جهت اصلاح الگوی مصرف چوب‌های جنگلی اعم از صنعتی و غیرصنعتی، جایگزینی سوخت فسیلی و انرژی‌های تجدیدپذیر به جای سوخت‌های هیزمی، خروج دام از جنگل و ساماندهی جنگل‌نشینان به عمل آورده و با استفاده از توان و سرمایه‌های بخش‌های غیردولتی نسبت به احیاء و توسعه درختکاری مثمر و غیرمثمر و بوستان‌های جنگلی و زراعت چوب اقدام نماید به گونه‌ای که ظرف ده سال، ضریب حفاظتی جنگل‌ها و مراتع، از چهل درصد (۴۰٪) به نود درصد (۹۰٪) و سرانه جنگل از هفده صدم (۰/۱۷) هکتار به بیست و پنج صدم (۰/۲۵) هکتار برسد.

ماده ۱۶

از تاریخ تصویب این قانون، وزارت بازرگانی و سایر اشخاص حقیقی و حقوقی اعم از دولتی و غیردولتی قبل از واردات کالاها و یا محصولات بخش کشاورزی (اعم از خام و یا فرآوری شده) و یا مواد اولیه غذایی مورد نیاز صنایع غذایی و تبدیلی موظفند از وزارت جهاد کشاورزی مجوز لازم را اخذ نمایند. همچنین دولت مکلف است به منظور حمایت از تولیدات داخلی، برای واردات کلیه کالاها و محصولات بخش کشاورزی تعرفه مؤثر وضع نماید به گونه‌ای که نرخ مبادله همواره به نفع تولیدکننده داخلی باشد. تبصره ۱- واردات نهاده‌های تولید بخش کشاورزی (از قبیل بذر، نهال، کود و سم)

بهماهنگی و اخذ مجوز وزارت جهاد کشاورزی از اعمال تعرفه مؤثر مستثنی می‌باشد. تبصره ۲- مسؤلیت انتخاب ابزار تعرفه‌ای، تعیین سهمیه مقداری، زمان ورود و مقدار تعرفه برای کالاهای کشاورزی و فرآورده‌های غذایی با وزارت جهاد کشاورزی خواهد بود.

ماده ۱۷

وزارت جهاد کشاورزی موظف است علاوه بر منابع پیش‌بینی شده در ماده (۱۲) قانون تشکیل وزارت جهاد کشاورزی و در اجرا بند «د» ماده (۱۸) قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، چهل و نه درصد (۴۹٪) آورده سهم دولت در تشکیل و افزایش سرمایه صندوقهای غیردولتی حمایت از توسعه بخش کشاورزی، (بخشی، شهرستانی، استانی، ملی، تخصصی و محصولی) را از محل فروش امکانات قابل واگذاری وزارت جهاد کشاورزی و سازمانهای تابعه پس از واریز به حساب خزانه و رعایت مقررات مربوطه از طریق شرکت مادر تخصصی صندوق حمایت از توسعه سرمایه‌گذاری در بخش کشاورزی در سراسر کشور تأمین نماید.

تبصره ۱- صندوق‌های موضوع این ماده مجاز به فعالیت مالی، اعتباری و بازرگانی در بخش کشاورزی و منابع طبیعی و توسعه صنایع تبدیلی و تکمیلی از جمله فعالیت‌های موضوع ماده (۶) این قانون می‌باشند.

تبصره ۲- دولت مکلف است حداقل بیست و پنج درصد (۲۵٪) از منابع قابل تخصیص حساب ذخیره ارزی (سهم بخش غیردولتی) را به صورت ارزی جهت توانمندسازی تشکل‌های غیردولتی برای فعالیت‌های اقتصادی و توسعه سرمایه‌گذاری در بخش کشاورزی و منابع طبیعی و توسعه صنایع تبدیلی و تکمیلی با هدف تولید برای توسعه صادرات در اختیار صندوق‌های حمایت از توسعه بخش کشاورزی قرار دهد تا با مشارکت مالی تشکل‌ها و تولیدکنندگان و بهره‌برداران در امر سرمایه‌گذاری این بخش اقدام نمایند.

بازپرداخت اصل و سود این تسهیلات به صورت ارزی به حساب ذخیره ارزی واریز می‌گردد. پنجاه درصد (۵۰٪) سود حاصله ناشی از این فعالیت‌ها پس از واریز به حساب ذخیره ارزی و با رعایت مقررات مربوط، به عنوان سهم دولت (موضوع این ماده) در تجهیز منابع و افزایش سرمایه صندوق‌های مذکور، از طریق شرکت مادر تخصصی

صندوق حمایت از توسعه بخش کشاورزی به حساب این صندوق‌ها واریز می‌گردد. تبصره ۳- صندوق‌های موضوع این ماده می‌توانند ضمن رعایت ضوابط و دستورالعمل بانک مرکزی، با انتشار اوراق مشارکت (با تضمین اصل و سود توسط دولت و با رعایت حکم بند «ج» ماده (۱۰) قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران منابع لازم برای اعطاء تسهیلات مورد نیاز بخش کشاورزی و منابع طبیعی و توسعه صنایع تبدیلی و تکمیلی را فراهم نمایند.

تبصره ۴- وزارت جهاد کشاورزی و سایر دستگاه‌های اجرایی مجازند منابع مالی بخش کشاورزی و منابع طبیعی و توسعه صنایع تبدیلی و تکمیلی، اعم از یارانه، اعتبارات کمک‌های بلاعوض، کمک‌های فنی و اعتباری و وجوه اداره شده را با عاملیت صندوق‌های حمایت از توسعه بخش کشاورزی و مشارکت مالی بهره‌برداران این بخش، به مرحله اجرای درآورند.

تبصره ۵- در اجرای بند «ج» ماده (۱۸) قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، صندوق‌های حمایت از توسعه بخش کشاورزی مجازند در راستای قانون بیمه محصولات کشاورزی مصوب ۱۳۶۲/۳/۱ و اصلاحیه‌های بعدی آن، به عنوان دستگاه بیمه‌گر عمل نمایند. در این صورت، دولت با عقد قرارداد با این صندوق‌ها سهم خود را اعم از یارانه حق بیمه و مابه‌التفاوت خسارت به حساب صندوق‌های مذکور واریز می‌نماید. نظارت بر عملکرد بیمه‌ای این صندوق‌ها با وزارت جهاد کشاورزی می‌باشد.

تبصره ۶- صندوق‌های موضوع این ماده برای تأمین و تجهیز منابع مالی، با رعایت قانون بانکداری اسلامی و ماده (۱۳) قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مجاز به دریافت تسهیلات و یا مشارکت با بانک‌های خارجی، از جمله بانک توسعه اسلامی می‌باشند.

ماده ۱۸

به منظور ارتقاء منزلت اجتماعی، دانش و توانمندی‌های فعالان بخش کشاورزی و منابع طبیعی و عشایری و پوشش مناسب برنامه‌های ترویجی و گسترش برنامه‌های توسعه انتقال تجارب و یافته‌های تحقیقاتی در این بخش، سازمان صدا و سیما و جمهوری اسلامی ایران موظف است علاوه بر برنامه‌های رادیو و تلویزیونی گروه

جهاد در کلیه شبکه‌های سراسری داخلی رادیو تلویزیونی و همچنین شبکه‌های استانی متناسب با موضوعات خاص استانی و کشوری با ایجاد گروه «دانش ترویج و توسعه بخش کشاورزی و منابع طبیعی» نسبت به تهیه و پخش برنامه‌های ویژه بخش کشاورزی اقدام نماید.

تبصره ۱- سازمان هواشناسی کشور موظف است آخرین اطلاعات پردازش شده و یافته‌ها و پیش‌بینی‌ها و تحلیل‌های هواشناسی مورد نیاز بخش کشاورزی را به صورت روزانه - هفتگی - ماهیانه و دوره‌ای در اختیار شبکه‌های رادیو و تلویزیونی سراسری و مراکز استانها قرار دهد. تبصره ۲- سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران موظف است برنامه موضوع این قانون را به صورت روزانه و ثابت و در زمانی ارایه نماید که بیشترین بیننده و شنونده را داشته باشد و در هر شبکه حداقل یک ساعت در شبانه‌روز و حداقل چهار روز در هفته برنامه اجرا نماید.

تبصره ۳- منابع مالی مورد نیاز ناشی از این قانون هر ساله به شرح زیر و بر اساس عقد موافقتنامه با معاونت نظارت و راهبردی رئیس جمهور در اعتبار و ردیف بودجه‌ای سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران و وزارت جهاد کشاورزی تأمین و منظور می‌گردد: الف - پنج درصد (۵٪) از محل درآمدهای حاصل از افزایش تعرفه کلیه کالاهای وارداتی بخش کشاورزی به کشور.

ب - یک درصد (۱٪) از چهار درصد (۴٪) سهم آموزش بخش تعاونی دریافتی توسط وزارت تعاون.

ج - مبالغ دریافتی از محل تبلیغات صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران در حین اجرای این برنامه‌ها.

تبصره ۴- آئین‌نامه اجرایی این ماده حداکثر ظرف سه ماه به پیشنهاد مشترک سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران و وزارت جهاد کشاورزی تهیه و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ماده ۱۹

به منظور افزایش تولید و ایجاد اشتغال، بانک‌های غیردولتی و مؤسسات مالی و اعتباری خصوصی و همچنین صندوق‌های غیردولتی حمایت از توسعه بخش کشاورزی (بخشی - شهرستانی - استانی - ملی - تخصصی و محصولی) مجازند

برخی از پروژه‌ها از قبیل احداث گلخانه‌ها، مجتمع‌های گلخانه‌ای، دامپروری، شیلاتی، تولید قارچ، گیاهان دارویی، صنایع تبدیلی و تکمیلی کشاورزی و مراکز تحقیقاتی خصوصی را پس از اخذ مجوزهای لازم از وزارت جهاد کشاورزی و یا سازمانهای تابعه با استفاده از منابع داخلی خود و همچنین در صورت نیاز، حساب ذخیره ارزی (برای مصارف ارزی بر اساس ارقام مندرج در بودجه‌های سنواتی) اجرای نموده و به یکی از روش‌های «فروش به قیمت تمام شده» و یا «اجاره به شرط تملیک اعیانی» به متقاضیان با اولویت فارغ‌التحصیلان بیکار بخش کشاورزی واگذار نمایند.

ماده ۲۰

به دولت اجازه داده می‌شود در جهت تأمین مالی طرح‌های بخش کشاورزی، صنایع تبدیلی و تکمیلی کشاورزی، صنایع غذایی و توسعه صادرات محصولات بخش کشاورزی از طرق زیر سرمایه خود را در بانک کشاورزی از هشت هزار میلیارد (۸,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال به سی هزار میلیارد (۳۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال افزایش دهد:

الف - کلیه وجوه ناشی از بازپرداخت اصل و فرع تسهیلات اعطائی بانک کشاورزی از محل حساب ذخیره ارزی موضوع ماده (۶۰) قانون برنامه سوم و بند «ه» ماده (۱) قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، پس از وصول توسط بانک کشاورزی، به حساب درآمد عمومی کشور نزد خزانه‌داری کل واریز و تا سقف یک هزار میلیارد (۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال از همین محل برداشت و به حساب سرمایه دولت در بانک کشاورزی منظور می‌گردد.

ب - کلیه وصولی‌های تسهیلات پرداختی از محل وجوه اداره شده، موضوع تبصره‌ها و کمک‌های فنی و اعتباری اعتبارات عمومی قوانین بودجه سنوات گذشته (فصول کشاورزی و منابع طبیعی) که عاملیت آن بر عهده بانک کشاورزی بوده است، تا سقف یازده هزار میلیارد (۱۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال به حساب سرمایه دولت در بانک کشاورزی منظور می‌گردد.

ج - معادل ارزی ده هزار میلیارد (۱۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال از محل حساب ذخیره ارزی به حساب سرمایه دولت در بانک کشاورزی منظور گردد.

ماده ۲۱

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری و کلیه دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی غیردولتی موظفند تعداد، رشته و ترکیب جنسیتی دانشجویان رشته‌های تحصیلی دانشگاهها، مراکز و مؤسسات آموزش عالی مرتبط با کشاورزی، منابع طبیعی و دامپزشکی خود را قبل از اعلام و پذیرش، براساس نیازسنجی و مدیریت منابع انسانی که توسط وزارت جهاد کشاورزی انجام می‌شود، ساماندهی نمایند.

ماده ۲۲

وزارت جهاد کشاورزی موظف است حداکثر ظرف دو سال پس از تصویب این قانون نسبت به:

- الف - ایجاد پایگاه اطلاعاتی تولیدکنندگان بخش کشاورزی و تشویق آنان به ثبت اطلاعات فعالیت‌های تولیدی خویش در آن.
- ب - ایجاد پایگاه اطلاعات جامع کشاورزی بر پایه فناوری اطلاعات (IT).
- ج - شبکه مدیریت دانش و اطلاعات کشاورزی و روستایی برای ارائه خدمات علمی، آموزشی، فنی، ترویجی و سایر اطلاعات مورد نیاز؛ اقدام نموده و در دسترس عموم قرار دهد.

ماده ۲۳

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، دانشگاه آزاد اسلامی و سایر مراکز آموزشی که مبادرت به آموزش رشته‌های مرتبط با بخش کشاورزی و منابع طبیعی می‌نمایند، موظفند از طریق مراجع ذی‌ربط قانونی و با کاهش دروس غیرتخصصی دانشجویان مقاطع کاردانی و کارشناسی به میزان یک ترم درسی، درس عملی کارورزی متناسب با واحدهای کسر شده و حداکثر به مدت شش ماه در یکی از مزارع دولتی، خصوصی و یا عرصه‌های منابع طبیعی و آبخیزداری را زیر نظر اساتید مربوط با هماهنگی سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی و منابع طبیعی کشور و یا مؤسسات استانی، جایگزین نمایند. صدور گواهی پایان تحصیلات مقطع تحصیلی برای این دانشجویان منوط به تأیید دوره عملی کارورزی توسط این مؤسسات می‌باشد.

ماده ۲۴

وزارت نفت مکلف است همه ساله مبالغ ریالی صرفه‌جویی سوخت ناشی از برقی کردن چاه‌های آب کشاورزی را به حسابی که در خزانه‌داری کل افتتاح می‌گردد، واریز نماید تا جهت برقی کردن چاه‌های کشاورزی اختصاص یابد و به مصرف برسد. وزارت نیرو و شرکت‌های توزیع برق استانی موظفند با درخواست جهاد کشاورزی شهرستان‌ها، برق چاه‌ها را تأمین نمایند.

ماده ۲۵

وزارت جهاد کشاورزی موظف است حداکثر شش ماه پس از تصویب این قانون و با همکاری وزارت نیرو نسبت به تعیین شاخص‌های بهره‌وری آب کشاورزی اقدام نموده و به تصویب هیأت وزیران رسانده و در پایان هر سال گزارش اقدامات اجرایی درخصوص این شاخص‌ها و نتایج حاصله را به کمیسیون کشاورزی، آب و منابع طبیعی مجلس شورای اسلامی گزارش نماید.

تبصره - در اجرای این ماده، دولت موظف است آن دسته از شاخص‌هایی را که برای اجرایی شدن مستلزم ارایه پیشنهادهایی است که نیازمند تأمین اعتبار می‌باشد، این موارد را در بودجه‌های سالانه درج و ارایه نماید.

ماده ۲۶

در راستای افزایش بهره‌وری با رویکرد تقاضا محور آب کشاورزی و رعایت الگوی بهینه کشت، وزارت نیرو موظف است حداکثر یک سال پس از تصویب این قانون اقدامات لازم را برای تحویل حجمی آب به بهره‌برداران با اولویت تشکل‌های قانونی بخش کشاورزی، براساس سند ملی آب، ظرفیت تحمل مجاز حوضه‌های آبریز و با در نظر گرفتن شرایط اقتصادی، اجتماعی، زیست محیطی و فنی با اولویت‌های تعریف شده برای تخصیص آب کشاورزی به عمل آورد.

ماده ۲۷

دولت مکلف است به گونه‌ای برنامه‌ریزی نماید که تا سال ۱۴۰۴ هجری شمسی و با استفاده بهینه از منابع مندرج در فصل تأمین آب بودجه‌های سنواتی، حداقل پانزده

درصد (۱۵٪) متوسط بلندمدت نزولات آسمانی سالانه کشور (هفت و نیم درصد) (۷/۵٪) از محل کنترل آبهای سطحی و هفت و نیم درصد (۷/۵٪) از طریق آبخیزداری و آبخیزداری) به حجم آب استحصالی کشور اضافه گردد و صددرصد (۱۰۰٪) ترازنامه (بیان) منفی آب‌های زیرزمینی دشت‌های کشور (با اولویت دشتهای ممنوعه آبی) جبران گردد.

ماده ۲۸

به منظور استفاده بهینه و افزایش بهره‌وری ماشین‌های کشاورزی، دولت موظف است براساس وضعیت نظام بهره‌برداری از عوامل تولید، الگوی صحیح بهره‌برداری از ماشین را طراحی و نسبت به تأمین ترکیب مناسب ماشین‌های کشاورزی مورد نیاز بخش از طریق بخشهای غیردولتی اقدام نماید.

تبصره ۱- نیروی انتظامی مکلف به شماره‌گذاری و ارایه شناسنامه مالکیت کلیه ماشین‌آلات خودکشی کشاورزی موجود و جدیدالورود به بخش کشاورزی می‌باشد. تبصره ۲- دولت موظف است تعرفه واردات ماشین‌آلات کشاورزی و مجموعه ادوات مرتبط را به گونه‌ای تعیین نماید که ضمن حمایت از تولیدات داخلی، امکان ارتقاء کیفیت و رقابت محصولات داخلی با نمونه‌های مشابه خارجی فراهم شود.

ماده ۲۹

به منظور کنترل کیفی، بازرسی و صدور گواهی کیفیت محصولات کشاورزی، دولت مکلف است ضمن تعریف استانداردها و معیارهای فرآیند تولید، فرآوری، نگهداری و بازرسانی و کاهش ضایعات محصولات کشاورزی، با استفاده از امکانات بخش‌های غیردولتی اقدامات لازم را به عمل آورد.

آئین‌نامه اجرایی این ماده حداکثر شش ماه پس از تصویب این قانون به پیشنهاد وزارت جهاد کشاورزی به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ماده ۳۰

به منظور افزایش کیفیت تولیدات دام (موضوع ماده « ۲۱ » قانون نظام جامع دامپروری) و کنترل بهداشت تغذیه و جلوگیری از بروز برخی بیماری‌ها و کاهش ضایعات، وزارت

جهاد کشاورزی موظف است ضمن تدوین استانداردهای تولید خوراک دام و نظارت بر اجرای آن، نسبت به تولیدکنندگان بخش کشاورزی که از خوراک آماده و استاندارد کارخانه‌های تولید خوراک دام استفاده می‌نماید، با استفاده از یارانه‌ها و یا سایر مشوق‌های در اختیار، حمایت‌های لازم را به عمل آورد. همچنین محصولات تولیدی کلیه کارخانه‌های خوراک دام مشمول استاندارد اجباری می‌باشد.

ماده ۳۱

از تاریخ تصویب این قانون، دولت موظف است حمایت‌های قانونی خود از بهره‌برداران و تولیدکنندگان بخش کشاورزی و منابع طبیعی را با اولویت تولید محصولات زیر تنظیم و اقدام نماید:

الف - محصولات راهبردی: محصولاتی که مستقیماً در امنیت غذایی نقش دارد و به این واسطه ضرورتاً باید در داخل کشور تولید شود.

ب - محصولات ویژه: محصولاتی که بیشترین ارزش تولید را به ازاء نهاده‌های مصرف شده ایجاد می‌نماید و یا حلقه‌های بزرگتری در زنجیره ارزش ایجاد و می‌تواند محور رشد بخش کشاورزی باشد و یا با توجه به مزیت‌های صادراتی، حداقل ده درصد (۱۰٪) سهم بازار دنیا را در اختیار خود دارد.

پ - محصولات خاص منطقه‌ای: محصولاتی که تولید آنها در کشور ممکن است همراه با مزیت نباشد ولی به واسطه شرایط خاص منطقه‌ای، تولید آنها اجتناب‌ناپذیر است و باید در جهت ایجاد مزیت برای آن محصولات اقدام نمود.

ترکیب نوع محصولات در طبقه‌بندی فوق‌الذکر طی برنامه‌های پنج‌ساله توسعه کشور توسط وزارت جهاد کشاورزی تعیین و ابلاغ می‌گردد.

ماده ۳۲

در اجرای ماده (۳۱) این قانون، وزارت جهاد کشاورزی مکلف است در قالب بودجه‌های سنواتی و یارانه‌های مصوب در اختیار، به گونه‌ای برنامه‌ریزی کند که:

الف - از طریق پرداخت مستقیم به تولیدکنندگان با بهره‌وری بالا و دارای روند افزایشی در بهبود شاخص بهره‌وری، رعایت موارد زیست محیطی در تولید و همچنین تولید با کیفیت منطبق بر برنامه‌های الگوی کشت، پاداش بهره‌وری پرداخت نماید.

ب - در جهت رونق بازار بیمه و توسعه بیمه‌اتکایی کشاورزی و افزایش نقش بخش غیردولتی در صنعت بیمه، نسبت به پرداخت یارانه حق‌بیمه به بیمه‌گران غیردولتی، که در راستای اجرای الگوهای بیمه‌ای مورد تأیید این وزارتخانه عمل می‌کنند، اقدام نماید.

ج - به منظور کاهش آثار زیانبار مخاطرات و بیماریهای مشترک انسان و دام و تثبیت نوسانات درآمد تولیدکنندگان محصولات دامی و سایر محصولات هدف‌گذاری شده، نسبت به برقراری بیمه‌های تمام خطر اجباری اقدام نماید. محصولات هدف‌گذاری شده، توسط وزارت جهاد کشاورزی انتخاب و اعلام می‌گردد.

د - به منظور توسعه صادرات و استفاده از مزیت‌های نسبی بخش کشاورزی، نسبت به پرداخت یارانه صادرات برای محصولات صادراتی منطبق بر استانداردهای بازارهای هدف بخش کشاورزی اعم از کمک‌های بازاریابی، جایزه صادراتی، اعتبارات صادراتی، تضمین مخاطرات ناشی از صادرات، یارانه کمک‌های غذایی به کشورهای هدف، اقدام نماید.

آئین‌نامه‌ای اجرایی این ماده حداکثر شش ماه پس از تصویب این قانون، به پیشنهاد وزارت جهاد کشاورزی به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ماده ۳۳

از تاریخ تصویب این قانون، علاوه بر اجرای قانون خرید تضمینی محصولات کشاورزی، در قالب بودجه‌های سنواتی و اعتبار مصوب، سیاست قیمت‌تضمینی نیز برقرار می‌شود.

تولیدکنندگان محصولات کشاورزی می‌توانند محصولات خود را در بازار بورس تخصصی کالای کشاورزی عرضه نمایند. در صورت کاهش قیمت بورس نسبت به قیمت تضمینی اعلام‌شده از سوی دولت، مابه‌التفاوت آن توسط دولت به تولیدکنندگان پرداخت می‌گردد.

وزارت جهاد کشاورزی مکلف است هر ساله متناسب با شرایط تولید و بازار، محصولات تحت سیاست خرید و قیمت تضمینی را انتخاب و اعلام نماید.

آئین‌نامه اجرایی این ماده حداکثر شش ماه پس از تصویب این قانون به پیشنهاد وزارت جهاد کشاورزی به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ماده ۳۴

دولت موظف است به منظور تنظیم روابط، تعیین راهبردها و شیوه‌های عملی و راه‌های کمی و کیفی تحقق سیاست‌های سند چشم‌انداز بیست ساله کشور در بخش کشاورزی، منابع طبیعی و محیط زیست، «سند ملی توسعه بخش کشاورزی»، «سند ملی توسعه منابع آب»، «سند ملی حفاظت محیط‌زیست و توسعه پایدار» در افق چشم‌انداز ۱۴۰۴ هجری شمسی با برش‌های سه برنامه پنج‌ساله را حداکثر ظرف شش ماه پس از تصویب این قانون تدوین و به تأیید مجلس شورای اسلامی برساند.

ماده ۳۵

دولت موظف است هر سال و حداکثر تا پایان آذرماه سال بعد، نتایج حاصل از اجرای این قانون و همچنین میزان بهبود عملکرد کمی و کیفی بخش کشاورزی و منابع طبیعی فصل زراعی سال قبل، میزان بهبود شاخص بهره‌وری (کل - انرژی - منابع انسانی - ماشین‌آلات - سرمایه و منابع پایه آب و خاک)، میزان سرمایه‌گذاری در این بخش و ضرایب خودکفایی و امنیت غذایی را تهیه و به کمیسیون کشاورزی، آب و منابع طبیعی مجلس شورای اسلامی گزارش نماید.

قانون فوق مشتمل بر سی و پنج ماده و سی و شش تبصره در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و سوم تیرماه یکهزار و سیصد و هشتاد و نه مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۹/۵/۶ به تأیید شورای نگهبان رسید.

آیین‌نامه

نحوه رتبه‌بندی مراکز موضوع تبصره (۶) ماده (۲)
قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی

آیین‌نامه نحوه رتبه‌بندی مراکز موضوع تبصره (۶) ماده (۲) قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی

۱۳۹۱/۹/۲۸

شماره ۱۸۹۲۱۹/ت/۴۶۹۹۷-هـ

وزارت جهاد کشاورزی - وزارت کشور
معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رییس‌جمهور

هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۹۱/۷/۳۰ بنا به پیشنهاد شماره ۰۲۰/۱۴۰۲۹ مورخ ۱۳۹۰/۴/۱۲ وزارت جهاد کشاورزی و به استناد تبصره (۶) ماده (۲) قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی - مصوب ۹ - آیین‌نامه تبصره (۶) ماده یادشده را به شرح زیر تصویب نمود:

آیین‌نامه نحوه رتبه‌بندی مراکز موضوع تبصره (۶) ماده (۲) قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی - مصوب ۱۳۸۹

ماده ۱

اصطلاحات زیر در این آیین‌نامه در معانی مشروح مربوط به کار می‌روند:

الف - سازمان: سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی یا سازمان نظام دامپزشکی (حسب مورد).

ب - مراکز: درمانگاه‌ها (کلینیک‌ها)، مجتمع‌های درمانی (پلی کلینیک‌ها)، آزمایشگاه‌ها، داروخانه‌ها، بیمارستان‌های دامی، مراکز تلقیح مصنوعی و مایه کوبی و شرکت‌های مهندسی و خدمات مشاوره فنی - اجرایی - مدیریتی - مالی و بیمه - اقتصادی - بازرگانی و کشاورزی.

پ - هیأت عالی: هیأت عالی رتبه‌بندی.

ت - رتبه: شاخص توان فنی و اجرایی هر یک از مراکز.

ث - تعداد کار مجاز: حداکثر تعداد کاری که می‌توان به صورت همزمان به دارنده رتبه از هر تخصص ارجاع نمود.

ماده ۲

به منظور رتبه بندی مراکز، در هر استان کمیته رتبه بندی با ترکیب زیر تشکیل می‌گردد و تصمیمات آن با اکثریت سه رأی لازم الاجرا است:

- ۱- رییس سازمان مربوط استان (رییس).
- ۲- معاون ذی ربط سازمان مربوط استان (دبیر).
- ۳- یک نفر کارشناس خبره در رشته‌های مربوط به انتخاب استاندار.
- ۴- یک نفر کارشناس خبره در رشته‌های مربوط به انتخاب رییس سازمان جهاد کشاورزی استان.
- ۵- یک نفر کارشناس خبره در رشته‌های مربوط به انتخاب شورای سازمان نظام استان.

ماده ۳

وظایف کمیته رتبه بندی استان به شرح زیر است :

- ۱- بررسی درخواست متقاضیان و رتبه بندی آنها با رعایت مفاد این آیین‌نامه و شیوه‌نامه‌های مصوب هیأت عالی.
- ۲- ارائه پیشنهادات اصلاحی در رابطه با رتبه بندی مراکز به هیأت عالی.
- ۳- به‌هنگام رسانی مستمر و ارائه فهرست موارد زیر برای اطلاع عموم:
الف - خدمات مربوط به هر یک از تخصص‌ها.
ب - نام و مشخصات هر یک از مراکز ذی صلاح به تفکیک حوزه فعالیت.
پ - تخصص، رتبه و تعداد کار مجاز برای هر مرکز.

ماده ۴

هیأت عالی با ترکیب زیر تشکیل می‌شود و تصمیمات آن با حداقل چهار رأی موافق لازم الاجرا می‌باشد:

- ۱- وزیر جهاد کشاورزی یا یکی از معاونین ایشان به انتخاب وزیر (رییس).
- ۲- رییس سازمان مربوط.

- ۳- معاون ذی ربط رییس سازمان مرکزی نظام مربوط (دبیر).
- ۴- معاون ذی ربط معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی رییس جمهور.
- ۵- دو نفر کارشناس صاحب نظر با حداقل (۱۰) سال سابقه پژوهشی، مطالعاتی یا اجرایی مربوط به انتخاب وزیر جهاد کشاورزی.

ماده ۵

وظایف هیأت عالی به شرح زیر است:

- ۱- بررسی و تأیید رتبه بندی مراکز برای کسب دو رده نهایی پس از تصویب کمیته رتبه بندی استان
 - ۲- بررسی و تصویب شیوه نامه های رتبه بندی به تفکیک نوع مراکز.
 - ۳- بررسی و تدوین ضوابط در خصوص نحوه نظارت و ارزیابی فعالیت های اعضای رتبه بندی شده سازمان.
 - ۴- بررسی و تدوین ضوابط نحوه جلوگیری از مداخله اشخاص فاقد صلاحیت در امور فنی فعالیت های بخش کشاورزی
 - ۵- نظارت بر کمیته رتبه بندی استان.
- تبصره - شیوه نامه های رتبه بندی مربوط ظرف سه ماه، پس از ابلاغ این آیین نامه، توسط سازمان مرکزی ذی ربط تدوین و با تصویب هیأت عالی ابلاغ می گردد.

ماده ۶

سازمان استان موظف است عملکرد مراکز رتبه بندی شده را به صورت دوره ای (حداقل هر دو سال یکبار) مورد ارزیابی قرار داده و نتیجه آن را به کمیته رتبه بندی استان منعکس نماید تا در تمدید مجوزهای آرایه خدمات مربوط ملاک عمل قرار دهد.

ماده ۷

دستگاه های اجرایی موظفند قبل از انعقاد قرارداد و ارجاع کار به مراکز، سقف مجاز و ظرفیت های خالی را از سازمان ذی ربط استان استعلام نموده و ضمن اقدام براساس آن، نتیجه را به سازمان اعلام نمایند.

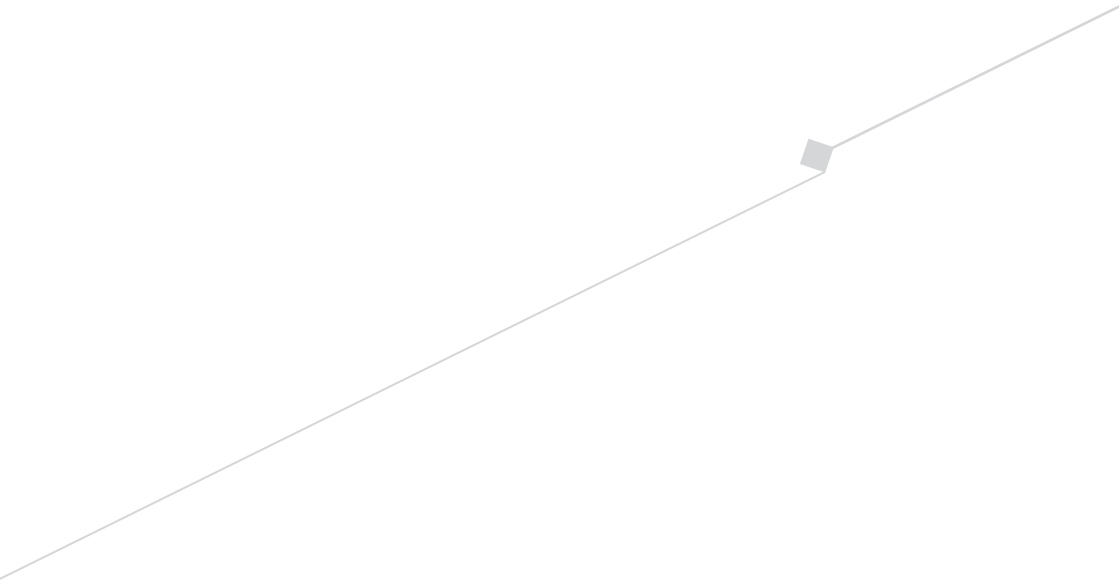
ماده ۸

مراکز رتبه‌بندی شده قبل از ابلاغ این آیین‌نامه مکلفند ظرف یک سال از تاریخ ابلاغ این آیین‌نامه نسبت به تطبیق وضعیت خود اقدام نمایند.

ماده ۹

مقررات این آیین‌نامه شامل انجام پروژه‌های دولتی مربوط توسط مراکز در داخل و خارج از کشور می‌باشد.

محمد رضا رحیمی
معاون اول رییس‌جمهور

آیین‌نامه ماده (۳) قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی

آیین‌نامه ماده (۳) قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی

۱۳۹۴/۱۰/۱۳

شماره ۱۳۲۹۶۲/ت/۱۵-۴۹۰هـ

وزارت جهاد کشاورزی

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور

هیأت وزیران در جلسه ۱۳۹۴/۱۰/۶ به پیشنهاد مشترک وزارت جهاد کشاورزی، سازمان‌های نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی و نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران و کمیسیون‌های کشاورزی اتاق‌های بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران و تعاون مرکزی ایران و به استناد ماده (۳) قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی - مصوب ۱۳۸۹ - آیین‌نامه ماده یاد شده را به شرح زیر تصویب کرد:

آیین‌نامه ماده (۳) قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی - مصوب ۱۳۸۹

ماده ۱

در این آیین‌نامه اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می‌روند:

الف- قانون: قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی - مصوب ۱۳۸۹
ب- سازمان نظام مهندسی: سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی جمهوری اسلامی ایران.

پ- سازمان نظام دامپزشکی: سازمان نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران.

ت- بهره‌بردار: شخص حقیقی یا حقوقی دارای پروانه یا مجوز یا هرگونه مدرک قانونی برای فعالیت تولیدی در یکی از بخش‌های کشاورزی و منابع طبیعی.

ث- دانش‌آموختگان: دانش‌آموختگان رشته‌های تخصصی کشاورزی، منابع طبیعی، دامپزشکی و محیط زیست که دانشنامه آنها مورد تأیید وزارت علوم، تحقیقات و فناوری بوده و صلاحیت حرفه‌ای آنها به تأیید سازمان‌های نظام مهندسی و نظام

دامپزشکی رسیده باشد.

ماده ۲

وزارت جهاد کشاورزی مکلف است حمایت‌های قانونی، اعطای تسهیلات و مشوق‌های مورد نظر قانون و سهم برخورداری هر یک از زیربخش‌های کشاورزی و منابع طبیعی از آنها را سالانه تا پایان مرداد ماه تعیین و علاوه بر ارسال به مراجع ذی‌ربط، اعلام عمومی نماید.

ماده ۳

بهره‌برداران برای استفاده از تسهیلات ماده (۳) قانون با رعایت مفاد مواد (۳۱) و (۳۲) قانون، به ترتیب زیر در اولویت قرار می‌گیرند:
الف- بهره‌بردارانی که در مجموعه خود از دانش‌آموختگان به صورت تمام وقت استفاده می‌کنند.

ب- بهره‌بردارانی که کل فرایند فعالیت خود را تحت نظارت مراکز موضوع ماده (۲) قانون انجام می‌دهند.

پ- بهره‌بردارانی که بخشی از فرایند فعالیت خود را تحت نظارت مراکز موضوع ماده (۲) قانون انجام می‌دهند.

ماده ۴

برخورداری از حمایت‌های موضوع این آیین‌نامه منوط به وجود مدارک مثبت مبنی بر استفاده مستمر از دانش‌آموختگان و یا قرارداد منعقد با دانش‌آموختگان و یا مراکز موضوع ماده (۲) قانون است.

تبصره ۱- سازمان‌های نظام مهندسی و نظام دامپزشکی موظفند به منظور نظارت، پایش و تأیید صلاحیت برخورداری بهره‌برداران از حمایت‌های موضوع این آیین‌نامه، نسبت به ایجاد و راه‌اندازی یک سامانه نرم‌افزاری برخط برای ثبت مستندات این ماده اقدام نمایند.

تبصره ۲- سازمان‌های نظام دامپزشکی و نظام مهندسی موظفند ظرف یک ماه نسبت به بررسی و ارزیابی مستندات ثبت شده در سامانه فوق‌الذکر و در صورت تأیید، نسبت

به اعلام احراز صلاحیت بهره‌برداران به مراجع اعطاکننده حمایت‌های موضوع این آیین‌نامه اقدام نمایند.

ماده ۵

وزارت جهادکشاورزی مکلف است گزارش عملکرد اجرای این آیین‌نامه و کلیه فعالیت‌های انجام گرفته در زمینه اعطای حمایت‌های قانونی، تسهیلات و مشوق‌ها را پس از اخذ گزارش از مراجع اعطاکننده حمایت‌ها و سازمان‌های نظام دامپزشکی و نظام مهندسی به صورت سالیانه تهیه و به سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور ارایه کند.

اسحاق جهانگیری، معاون اول رییس‌جمهور، این مصوبه را در تاریخ ۱۳/۱۰/۱۳۹۴ برای اجرا به وزارت جهادکشاورزی، وزارت علوم، تحقیقات و فناوری و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور ابلاغ کرد.

آیین‌نامه اجرایی ماده (۸) قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی

آیین‌نامه اجرایی ماده (۸) قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی

۱۳۹۳/۱۲/۱۰

شماره ۱۵۰۸۰/ت/۴۶۸۳۸هـ

آیین‌نامه ماده (۸) قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی
وزارت جهاد کشاورزی - وزارت راه و شهرسازی - وزارت امور اقتصادی و دارایی
سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور - سازمان حفاظت محیط زیست

هیأت وزیران در جلسه ۱۳۹۳/۱۰/۱۰ به پیشنهاد شماره ۰۲۰/۱۲۲۳۲ مورخ ۱۳۹۳/۵/۱
وزارت جهاد کشاورزی و به استناد تبصره (۶) ماده (۸) قانون افزایش بهره‌وری بخش
کشاورزی و منابع طبیعی - مصوب ۱۳۸۹ - آیین‌نامه ماده (۸) قانون یاد شده را به
شرح زیر تصویب کرد:

آیین‌نامه ماده (۸) قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی

ماده ۱

در این آیین‌نامه اصطلاحات زیر دارای معانی مشروح زیر است:

- الف- قانون: قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی - مصوب ۱۳۸۹
- ب- حریم شهرها، شهرک‌ها و شهرهای جدید: مطابق تعاریف مندرج در قانون تعاریف
محدوده و حریم شهر، روستا و شهرک و نحوه تعیین آنها - مصوب ۱۳۸۴
- پ- بهره‌برداری همگن: فعالیت‌هایی نظیر طبیعت‌گردی، توسعه کشت گیاهان
صنعتی و دارویی و پروژه‌های شیلاتی و فضای سبز اعم از زراعت چوب، جنگل‌کاری،
آبخیزداری، پارک‌های جنگلی، درخت‌کاری مثمر و غیر مثمر.
- ت- قرارداد بهره‌برداری: قرارداد فی‌مابین وزارت جهاد کشاورزی و اشخاص حقیقی و
حقوقی (مجری) که در اجرای ماده (۸) قانون و این آیین‌نامه منعقد می‌شود.

ث- وجه قابل پرداخت بابت حق بهره‌برداری یا حق انتفاع: وجوهی که براساس مزایده با قیمت پایه توسط کارشناس رسمی دادگستری، متناسب با نوع طرح، برای سال اول تعیین می‌گردد و برای سال‌های بعد براساس نرخ تورم سالانه اعلام شده از سوی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران تعدیل و تعیین می‌گردد.

ج- عرصه‌های مستعد: عرصه‌هایی از منابع ملی شده و اراضی دولتی واقع در حریم شهرها، شهرک‌ها و شهرهای جدید از مبدأ شروع حریم که برای اجرای طرح‌های موضوع ماده (۸) قانون قابلیت داشته و مطابق ماده (۵) این آیین‌نامه، استعدادیابی، مکان‌یابی و کاربری آنها پس از تهیه نقشه تصویب می‌گردد.

ماده ۲

مصادیق طرح‌های موضوع ماده (۸) قانون و نحوه تصویب و اجرای طرح‌ها با رعایت سایر قوانین و مقررات مربوط به ترتیب زیر خواهد بود:

الف- طرح‌های مدیریت منابع طبیعی و آبخیزداری شامل زراعت چوب، درختکاری مثمر و غیرمثمر، گیاهان صنعتی و دارویی در طرح‌های مدیریت منابع طبیعی، جنگل‌کاری، آبخیزداری، پارک‌های جنگلی و فعالیت‌های طبیعت‌گردی از طریق وزارت جهاد کشاورزی (سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری کشور).

ب- طرح‌های کشاورزی نظیر پروژه‌های کاشت گیاهان دارویی و صنعتی و طرح‌های درختکاری مثمر و متناسب با موضوع ماده (۸) قانون از طریق وزارت جهاد کشاورزی (سازمان امور اراضی کشور).

تبصره- هرگونه واگذاری موضوع این آیین‌نامه صرفاً در قالب حق بهره‌برداری و حق انتفاع (حق استفاده) و زمان‌بندی متناسب با نوع بهره‌برداری خواهد بود و انتقال مالکیت در این اراضی مطلقاً ممنوع می‌باشد.

ماده ۳

وزارت جهاد کشاورزی مجاز است حق بهره‌برداری و یا حق انتفاع از عرصه‌های مستعد موضوع این آیین‌نامه واقع در حریم شهرها که به موجب اسناد مالکیت صادره، نمایندگی آن به نام وزارت مذکور و سازمان‌های تابعه می‌باشد را برای طرح‌های موضوع ماده (۸) قانون با رعایت مفاد این آیین‌نامه واگذار نماید.

تبصره- آن دسته از عرصه‌های مستعد موضوع ماده (۵) این آیین‌نامه واقع در حریم شهرها که اسناد مالکیت آنها به نام وزارت راه و شهرسازی صادر شده باشد، با درخواست وزارت جهاد کشاورزی و موافقت وزارت راه و شهرسازی برای اجرای طرح‌های موضوع این آیین‌نامه به وزارت جهاد کشاورزی واگذار می‌شود.

ماده ۴

عرصه جنگل‌ها و بیشه‌های طبیعی، نهالستان‌های عمومی، پارک‌های جنگلی و جنگل‌های دست‌کاشت، ایستگاه‌های تحقیقاتی و تولید بذر و نهال و اعیانی‌های متناسب و موجود در عرصه‌های مستعد مذکور که قبلاً اسناد مالکیت آنها به نام دولت با نمایندگی وزارت جهاد کشاورزی یا سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری کشور صادر گردیده است، مادامی که برای کاربری‌های فوق‌مورد استفاده قرار می‌گیرد، نمایندگی آن با کلیه وظایف و اختیارات به عهده وزارت جهاد کشاورزی (سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری کشور) می‌باشد.

ماده ۵

بررسی، مطالعه، مکان‌یابی و استعدادیابی عرصه‌های مستعد برای طرح‌های موضوع ماده (۸) قانون در هر استان توسط کارگروهی با مسؤولیت معاون هماهنگی عمرانی استاندار و دبیری رییس سازمان جهاد کشاورزی استان و با عضویت مدیران کل راه و شهرسازی، آب منطقه‌ای، حفاظت محیط زیست، منابع طبیعی و آبخیزداری و مدیر امور اراضی صورت می‌پذیرد.

وزارت جهاد کشاورزی عرصه‌های پیشنهادی کارگروه را برای سیر مراحل قانونی تصویب به دبیرخانه شورای عالی شهرسازی و معماری ایران ارسال می‌نماید.

تبصره ۱- دبیرخانه کارگروه در سازمان جهاد کشاورزی استان مستقر خواهد بود.

تبصره ۲- پس از ابلاغ کاربری‌های مصوب توسط شورای عالی شهرسازی و معماری ایران، مدیریت امور اراضی و اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری استان حسب‌مورد موظفند نسبت به محاسبه قیمت پایه با استفاده از نظر کارشناس رسمی دادگستری برای مزایده و انعقاد قرارداد بهره‌برداری اقدام نماید.

ماده ۶

هرگونه واگذاری جزئی و یا کلی و یا تغییر کاربری غیر مجاز و یا تغییر در مفاد مندرج در طرح‌های مصوب موضوع ماده (۲) این آیین‌نامه (کلی و یا جزئی) ممنوع بوده و وزارت جهاد کشاورزی موظف است علاوه بر فسخ یک طرفه قرارداد بهره‌برداری، نسبت به اخذ خسارات وارد شده اقدام نماید.

ماده ۷

در صورت عدم پرداخت به موقع وجه حق بهره‌برداری و یا حق انتفاع سالانه از سوی مجری طرح، وزارت جهاد کشاورزی موظف است ضمن ابلاغ اخطار به مجری، در صورت امتناع مجدد وی در پایان مهلت مقرر در اخطار (حداکثر دو ماه پس از ابلاغ اخطار) نسبت به فسخ یک طرفه قرارداد بهره‌برداری اقدام نماید. ماده ۸- وزارت جهاد کشاورزی (حسب مورد سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری کشور و سازمان امور اراضی کشور) موظف است در آگهی مزایده موضوع تبصره (۱) قانون، محل اجرای طرح، مساحت، مدت و نوع طرح، شرایط متقاضیان همچنین قیمت پایه و شرایط پرداخت را اعلام نماید. تبصره- برندگان مزایده موظفند موافقت‌های لازم را حسب مورد از دستگاه‌های اجرایی ذی‌ربط اخذ نمایند.

ماده ۹

پس از اتمام مدت قرارداد بهره‌برداری، در صورت عدم تمدید قرارداد، کلیه اعیان و مستحقات متعلق به دولت بوده و مجری مکلف است عرصه و اعیان و مستحقات مربوط را با رعایت قوانین و مقررات مربوط و بر اساس قرارداد به وزارت جهاد کشاورزی مسترد کند.

ماده ۱۰

در صورتی که قبل از انقضای مدت طرح، اراضی موضوع قرارداد برای اجرای طرح‌های توسعه شهری مورد نیاز باشد، وزارت جهاد کشاورزی مکلف است با اعلام قبلی (حداقل یک سال) ضمن خاتمه قرارداد، نسبت به استرداد اراضی از بهره‌

برداران و تحویل آن به دستگاه اجرایی متقاضی اقدام کند. تبصره - حقوق ناشی از سرمایه‌گذاری برای اجرای مدت باقیمانده طرح مطابق نظر کارشناس رسمی دادگستری از طریق دستگاه درخواست کننده طرف قرارداد پرداخت خواهد شد.

ماده ۱۱

در صورتی که مجریان نسبت به اجرای موضوع قرارداد براساس برنامه زمان بندی مصوب اقدام نکنند، وزارت جهاد کشاورزی موظف است پس از یک بار اخطار، ضمن فسخ قرارداد بهره‌برداری اراضی موضوع قرارداد را استرداد نماید.

ماده ۱۲

در صورت خاتمه قرارداد بهره‌برداری، به دلیل عدم اجرای طرح، مراتب به دفتر اسناد رسمی جهت ابطال قرارداد بهره‌برداری و مجری ابلاغ و مجری مکلف است ضمن تحویل عرصه‌های واگذاری و اعیانی نسبت به پرداخت خسارت احتمالی وارده به دولت در نتیجه عدم اجرای طرح طبق مفاد قرارداد بهره‌برداری و براساس نظریه کارشناس رسمی دادگستری اقدام کند.

ماده ۱۳

نظارت بر اجرای طرح‌های موضوع ماده (۲) براساس طرح مصوب به عهده کارگروه موضوع ماده (۵) این آیین‌نامه می‌باشد.

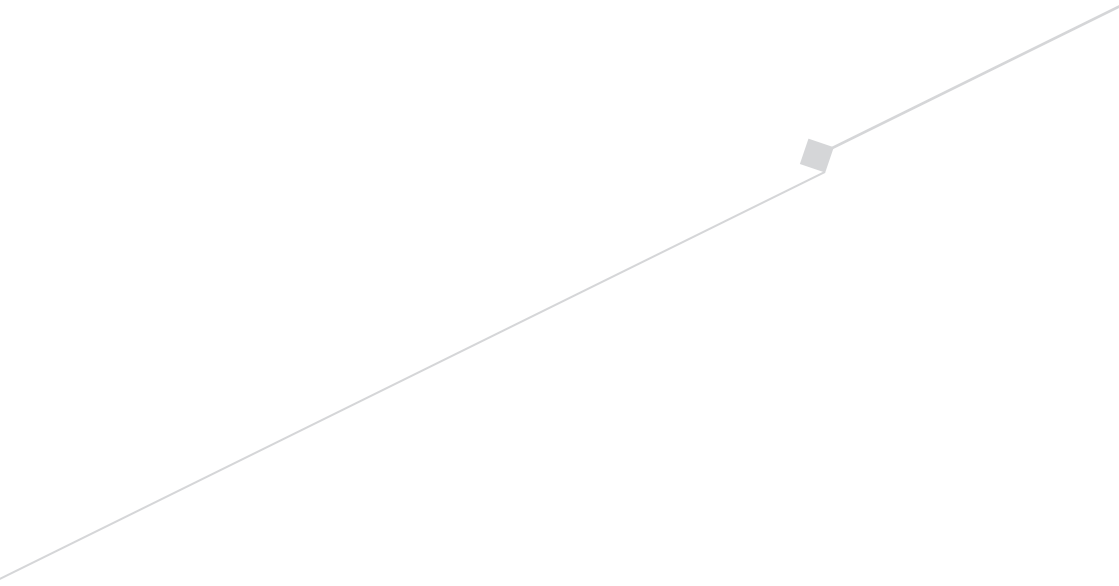
ماده ۱۴

در مورد منابع طبیعی و سایر اراضی واقع در کاربری‌های سبز کمربند سبز شهرها، طبق بند (ج) ماده (۱۴۷) قانون پنج‌ساله پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۹ - اقدام خواهد شد.

ماده ۱۵

شیوه‌نامه‌های اجرایی و نمونه قراردادهای بهره‌برداری این آیین‌نامه توسط نمایندگان

وزارتخانه‌های جهادکشاورزی و راه و شهرسازی و معاونت حقوقی رییس‌جمهور، تدوین و توسط وزیر جهادکشاورزی ابلاغ می‌شود.
اسحاق جهانگیری، معاون اول رییس‌جمهور، این مصوبه را در تاریخ ۱۳۹۳/۱۲/۱۰ برای اجرا به وزارتخانه‌های جهادکشاورزی، راه و شهرسازی، امور اقتصادی و دارایی و سازمانهای مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و حفاظت محیط زیست ابلاغ کرد.

آیین‌نامه تبصره (۲) اصلاحی ماده (۹)
قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی
موضوع ماده (۴۵) قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقای
نظام مالی کشور

آیین‌نامه تبصره (۲) اصلاحی ماده (۹) قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی موضوع ماده (۴۵) قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقای نظام مالی کشور

هیأت وزیران در جلسه ۱۳۹۴/۴/۷ به پیشنهاد مشترک وزارتخانه‌های جهاد کشاورزی و صنعت، معدن و تجارت و به استناد تبصره (۲) اصلاحی ماده (۹) قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی موضوع ماده (۴۵) قانون رفع موانع

تولید رقابت‌پذیر و ارتقای نظام مالی کشور - مصوب ۱۳۹۴ - آیین‌نامه تبصره یاد شده را به شرح زیر تصویب کرد:

ماده ۱

اصطلاحات به کار رفته در لایحه قانونی اصلاح لایحه قانونی واگذاری و احیاء اراضی در حکومت جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۵۹ و آیین‌نامه آن و قانون اصلاح ماده (۳۳) اصلاحی قانون حفاظت و بهره‌برداری از جنگل‌ها و مراتع کشور مصوب ۱۳۸۶ به همان معانی در این آیین‌نامه به کار می‌روند. سایر اصطلاحات زیر در این آیین‌نامه دارای معانی مشروح مربوط است:

الف- قانون: قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقای نظام مالی کشور مصوب ۱۳۹۴ ب- خدمات گردشگری: طرح‌هایی که ایجاد و احداث آنها برای آرایه خدمات به گردشگران داخلی یا خارجی مورد نیاز است و مجوز آن توسط دستگاه‌های اجرایی ذی‌ربط صادر می‌شود.

فهرست طرح‌های مذکور ظرف سه ماه پس از ابلاغ این آیین‌نامه توسط وزارت جهاد کشاورزی با همکاری دستگاه‌های اجرایی مرتبط طرح تهیه و ابلاغ می‌گردد و در صورت نیاز تغییر یا اصلاح طرح‌ها، سالانه به پیشنهاد دستگاه اجرایی ذی‌ربط و تأیید وزارت جهاد کشاورزی انجام خواهد شد.

فهرست طرح‌های مذکور ظرف سه ماه پس از ابلاغ این آیین‌نامه توسط وزارت جهاد کشاورزی با همکاری دستگاه‌های اجرایی مرتبط طرح تهیه و ابلاغ می‌گردد

و در صورت نیاز تغییر یا اصلاح طرح‌ها، سالانه به پیشنهاد دستگاه اجرایی ذی‌ربط و تأیید وزارت جهاد کشاورزی انجام خواهد شد.

ماده ۲

کلیه اراضی طرح‌های عمرانی قابل واگذاری که بعد از تاریخ لازم‌الاجرا شدن قانون واگذار می‌گردد با رعایت قوانین و مقررات، مطابق با پروانه بهره‌برداری صادره توسط مراجع ذی‌ربط و در صورت درخواست مجری و تأیید اجرای طرح توسط هیأت نظارت موضوع قانون اصلاح ماده (۳۳) اصلاحی قانون حفاظت و بهره‌برداری از جنگل‌ها و مراتع کشور و موافقت کمیسیون‌های واگذاری موضوع مواد (۳۱) و (۳۲) آیین‌نامه لایحه قانونی اصلاح لایحه قانونی واگذاری و احیاء اراضی در حکومت جمهوری اسلامی ایران قابل انتقال قطعی می‌باشد.

ماده ۳

نظارت بر اجرای طرح‌های موضوع این آیین‌نامه به عهده هیأت نظارت قانون اصلاح ماده (۳۳) اصلاحی قانون حفاظت و بهره‌برداری از جنگل‌ها و مراتع کشور می‌باشد.

ماده ۴

قیمت‌گذاری اراضی در زمان انتقال قطعی حسب نوع فعالیت براساس قوانین و مقررات مربوط به نرخ کارشناسی روز محاسبه و اخذ می‌گردد. تبصره- درخصوص شهرک‌های صنعتی دولتی مبنای قیمت‌گذاری، صددرصد قیمت منطقه‌ای خواهد بود.

ماده ۵

تغییر کاربری اراضی واگذارشده موضوع این آیین‌نامه ممنوع است و تفکیک اراضی مزبور صرفاً با اخذ مجوز کمیسیون‌های طرح‌های کشاورزی و غیرکشاورزی موضوع مواد (۳۱) و (۳۲) آیین‌نامه لایحه قانونی اصلاح لایحه قانونی واگذاری و احیاء اراضی در حکومت جمهوری اسلامی ایران امکان‌پذیر بوده و ادارات ثبت اسناد و املاک و دفاتر اسناد رسمی و سایر نهادهای مراجع مربوط مکلفند در موارد تفکیک یا افزاز و تقسیم

اراضی واگذار شده و تغییر کاربری آنها از سازمان جهاد کشاورزی استعلام نموده و نظر سازمان مذکور را اعمال نماید و چنانچه به طور غیرمجاز و بدون اخذ مجوز از کمیسیون‌های فوق‌الاشاره صورت پذیرد تخلف بوده و سازمان جهاد کشاورزی موظف است فسخ واگذاری و یا استرداد زمین را به ادارات ثبت محل یا دفاتر اسناد رسمی تنظیم کننده سند ابلاغ نماید.

تبصره - اراضی واگذار شده به شهرک‌های صنعتی دارای کاربری صنعتی بوده و تفکیک آن از رعایت حکم این ماده مستثنی است.

اسحاق جهانگیری
معاون اول رییس جمهور

آیین‌نامه تبصره (۳) الحاقی ماده (۹)
قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی
موضوع ماده (۵۴) قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقای
نظام مالی کشور

آیین‌نامه تبصره (۳) الحاقی ماده (۹) قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی موضوع ماده (۵۴) قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقای نظام مالی کشور

شماره ۴۹۶۷۰/ت/۵۲۰۸۳ هـ.ش

۱۳۹۴/۴/۲۱

وزارت جهاد کشاورزی وزارت امور اقتصادی و دارایی - سازمان ثبت اسناد و املاک کشور - سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور

هیأت وزیران در جلسه ۱۳۹۴/۴/۷ به پیشنهاد وزارتخانه‌های جهاد کشاورزی و امور اقتصادی و دارایی و سازمان ثبت اسناد و املاک کشور و به استناد تبصره (۳) الحاقی ماده (۹) قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی موضوع ماده (۵۴) قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقای نظام مالی کشور - مصوب - آیین‌نامه تبصره یادشده را تصویب کرد:

آیین‌نامه تبصره (۳) الحاقی ماده (۹) قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی موضوع ماده (۵۴) قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقای نظام مالی کشور

ماده ۱

در این آیین‌نامه اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می‌روند:
الف - تداخل: اجرای قوانین و مقررات موازی بر روی عرصه واحد از اراضی ملی، دولتی و مستثنیات قانونی اشخاص که منجر به صدور سند مالکیت شده یا نشده باشد شامل خالصجات، مراحل سه‌گانه اصلاحات ارضی، مقررات ملی شدن، موات، کشت موقت، اراضی شهری، مستحدثه و ساحلی که منجر به تشخیص متفاوت نوع و ماهیت آن عرصه گردیده است.
ب - رفع تداخلات: رفع هم‌پوشانی قوانین و مقررات موازی (تثبیت نوعیت) و اصلاح سوابق، نقشه‌ها و کلیه دفاتر و اسناد از جمله اسناد مالکیت در عرصه‌های مورد تداخل

ج - مالک: شخص یا اشخاصی که به موجب اسناد صادره از اداره ثبت اسناد و املاک با رعایت قوانین و مقررات مربوط دارای سند مالکیت یا گواهی مشعر بر مالکیت بوده و کشاورزانی که حسب گواهی صادره از سازمان امور اراضی کشور مشمول مقررات اراضی خالصه، اجرای مراحل سه‌گانه اصلاحات ارضی، مالک، خرده مالک، مالک خودکار یا زارع صاحب نسق اصلاحات ارضی و کشت موقت و یا به موجب آرای قطعیت یافته از مراجع قضایی مالک شناخته شده‌اند.

د - اراضی کشاورزی: اراضی که مشمول قوانین و مقررات مندرج در بند (الف) بوده و به عنوان زراعی یا باغی تشخیص داده شده باشد و توسط زارعین و مالکین و یا متصرفین قانونی برای امور زراعت، باغبانی و سایر فعالیت‌های کشاورزی مورد بهره‌برداری قرار می‌گیرند.

ه - نقشه تجمیعی پلاک: نقشه‌ای که از تلفیق نقشه‌های مختلف اجرای قوانین و مقررات موازی که توسط دستگاه ذی‌ربط ارایه شده و با تعیین میزان دقیق تداخل و رعایت ضوابط حدنگاری (کاداستر) تهیه می‌شود.

و - اراضی دولتی: اراضی غیرملی که در اجرای قوانین و مقررات اراضی خالصه، بایر و موات اصلاحات ارضی، مستحده ساحلی و موات موضوع قانون مرجع تشخیص اراضی موات و ابطال اسناد آن و مجهول‌المالک ثبتی به مالکیت دولت درآمده است. ز - اراضی ملی: عرصه‌های مشمول قانون ملی شدن جنگل‌ها و مراتع - مصوب ۱۳۴۱ - و آیین‌نامه آن، قانون حفاظت و بهره‌برداری از جنگل‌ها و مراتع - مصوب - و اصلاحیه‌های بعدی آن همچنین قانون حفظ و حمایت از منابع طبیعی و ذخایر جنگلی کشور - مصوب ۱۳۷۱.

ح - مستثنیات مقررات ملی شدن: عرصه و محاط تأسیسات و خانه‌های روستایی همچنین زمین‌های زراعی و باغ‌ها و اراضی که در اجرای مقررات به عنوان مستثنیات، تشخیص داده شده است.

ط - مستثنیات مالکین اصلاحات ارضی و کشت موقت: مستثنیات موضوع قانون اصلاحات ارضی و قانون واگذاری اراضی دایر و بایر که بعد از انقلاب به صورت کشت موقت در اختیار کشاورزان قرار گرفته است.

تبصره - تعریف سایر عبارات‌های موضوع این آیین‌نامه تابع قوانین مربوط خاص خود می‌باشد.

ماده ۲

تداخلات مشمول این آیین‌نامه شامل موارد زیر است:

- ۱- تداخل در اجرای مقررات ملی شدن و مقررات اصلاحات ارضی.
- ۲- تداخل در اجرای مقررات اراضی موات، اراضی مستحدثه و مقررات اصلاحات ارضی.
- ۳- تداخل در اجرای مقررات ملی شدن و مقررات اراضی خالصه و بایر مرحله اول اصلاحات ارضی و موات.
- ۴- تداخل در اجرای مقررات کشت موقت و مقررات ملی شدن.
- ۵- تداخل اراضی موات، اراضی مستحدثه و مقررات ملی شدن.

ماده ۳

به منظور رفع تداخلات اراضی و پلاک‌هایی که مشمول اجرای قوانین و مقررات خالصجات، مراحل سه‌گانه اصلاحات ارضی، موات و کشت موقت شده و نیز مقررات منابع ملی نیز فارغ از تقدم و یا تأخر در آن اجرا شده است اعم از اینکه منجر به صدور سند مالکیت به نام دولت شده یا نشده باشد و اتخاذ تصمیم نسبت به اصلاح نقشه‌ها، سوابق و اسناد مالکیت آن‌ها، کمیسیون رفع تداخلات در سطح استان به شرح زیر تشکیل می‌گردد:

- ۱- مدیرکل جهاد کشاورزی استان (رییس)
 - ۲- مدیر امور اراضی استان (دبیر)
 - ۳- مدیرکل ثبت اسناد و املاک استان
 - ۴- مدیرکل منابع طبیعی و آبخیزداری استان
 - ۵- مدیرکل امور اقتصادی و دارایی استان
 - ۶- معاون حفاظت امور اراضی اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری استان
 - ۷- یک نفر آشنا به مباحث حقوقی به انتخاب مدیرکل جهاد کشاورزی استان
- تبصره ۱- جلسات کمیسیون با حضور حداقل پنج نفر رسمی و تصمیمات آن با حداقل چهار رأی معتبر است.

تبصره ۲- به منظور بررسی سوابق، بازدید و معاینه محل همچنین تجمیع نقشه‌های ارایه شده مربوط به اجرای مقررات از واحدهای ذی‌ربط، کارگروهی با عضویت اعضای متناظر کمیسیون استانی در سطح شهرستان تشکیل می‌شود. کارگروه

مذکور موظف است ظرف دو سال پس از ابلاغ این آیین‌نامه، گزارش کاملی از وضعیت پلاک‌های دارای تداخل در سطح شهرستان تهیه و برای اتخاذ تصمیم به دبیرخانه کمیسیون استان ارسال نماید. اطلاعات و نقشه‌های موردنیاز برای کارگروه حسب مورد توسط دستگاه مجری مقررات موازی به این کارگروه ارائه می‌گردد. تبصره ۳- در صورتی که با اجرای یکی از قوانین مذکور برای اشخاص حقیقی ایجاد شده باشد و نسبت به اجرای مقررات ملی شدن در هیأت‌های تعیین تکلیف اراضی اختلافی اعتراض آنان مطرح ولی رسیدگی و منجر به رأی نشده باشد، رسیدگی هیأت‌های یادشده موکول به تصمیم کمیسیون و رفع تداخل اجرای قوانین و مقررات موازی در اجرای این آیین‌نامه می‌باشد. نقشه‌های رفع تداخل شده پلاک، ملاک تعیین موقعیت اراضی موضوع حقوق اشخاص و اراضی ملی و دولتی بوده و اشخاص ذی‌ربط نمی‌توانند ادعایی خارج از محدوده‌های تعیین شده در این نقشه‌ها را داشته باشند.

تبصره ۴- رفع تداخل اراضی موات موضوع قانون تشخیص اراضی موات و ابطال اسناد آن و اراضی مستحدثه با اجرای مقررات ملی شدن رأساً توسط سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری کشور انجام خواهد شد.

ماده ۴

دبیرخانه کمیسیون رفع تداخلات استان در مدیریت امور اراضی استان مستقر بوده و وظایف آن به شرح زیر می‌باشد:

- ۱- بررسی پرونده‌ها و گزارش‌های ارسالی از کارگروه شهرستان و اخذ استعلام و تکمیل سوابق و اطلاعات مالکین، ملی شدن و سوابق ثبتی ملک با همکاری ادارات کل منابع طبیعی و آبخیزداری و ثبت اسناد و املاک استان.
- ۲- تکمیل پرونده هر یک از پلاک‌ها و تعیین اولویت در رسیدگی و طرح در کمیسیون.
- ۳- ابلاغ مصوبات کمیسیون به ادارات کل منابع طبیعی و آبخیزداری، ثبت اسناد و املاک و ذینفعان و سایر مراجع ذی‌ربط.

ماده ۵

کمیسیون استان موظف است پس از وصول پرونده از کارگروه شهرستان و با بررسی حقوق قانونی و مکتسبه اشخاص و مستندات قابل قبول از جمله موارد ذیل، اتخاذ تصمیم نماید:

- ۱- سوابق مربوط به اجرای اصلاحات ارضی
 - ۲- سوابق مربوط به اجرای مقررات ملی شدن
 - ۳- سوابق اجرایی مربوط به قراء و مزارع مربوط به اراضی دولتی و خالصجات
 - ۴- سوابق مربوط به اجرای قانون واگذاری زمین‌های بایر و دایر که بعد از انقلاب به صورت کشت موقت در اختیار کشاورزان قرار گرفته است (کشت موقت)
 - ۵- سوابق اجرایی قانون مرجع تشخیص اراضی موات و ابطال اسناد آن‌ها
- تبصره ۱- پس از بررسی پرونده‌ها در صورتی که مشخص گردد هیچ‌گونه تداخلی در اجرای مقررات بر روی عرصه موردنظر وجود نداشته است، پرونده طی صورتجلسه ای مختومه و مراتب توسط دبیر کمیسیون به ادارات کل منابع طبیعی و ثبت اسناد و املاک اعلام می‌گردد.
- تبصره ۲- در پلاک‌هایی که حسب تصمیم کمیسیون استان تداخل تشخیص داده می‌شود، مراتب به همراه نقشه دارای مختصات جغرافیایی که در آن میزان اراضی مالکین همچنین اراضی ملی و دولتی تعیین گردیده است، از طریق دبیر کمیسیون به دستگاه‌های عضو کمیسیون اعلام می‌شود تا حسب مورد نسبت به اصلاح سوابق و نقشه‌ها و اسناد اقدام نمایند.
- تبصره ۳- از تاریخ ابلاغ تصمیم کمیسیون رفع تداخلات، ادارات کل منابع طبیعی و آبخیزداری و مدیریت امور اراضی استان مکلفند در صدور هرگونه گواهی و پاسخ به استعلام‌ها براساس مصوبه کمیسیون مذکور عمل نمایند.

ماده ۶

در صورتی که در حین رسیدگی توسط کمیسیون محرز گردد مشخصات ملک مشمول قوانین اصلاحات ارضی اعم از پلاک اصلی، فرعی، بخش و مدارک و مستندات پرونده اجرایی و یا اسناد نسقی صادره برای زارعین پلاک دارای اشکال بوده و طرح پرونده در کمیسیون مذکور مستلزم رفع این اشکال باشد پرونده برای رسیدگی به شورای اصلاحات ارضی استان ارسال و شورای اصلاحات ارضی موظف است در اجرای لایحه قانونی اضافه نمودن یک تبصره به ماده (۳۸) آیین‌نامه اصلاحات ارضی مصوب ۱۳۴۳/۵/۳ - مصوب ۱۳۵۸- نسبت به رسیدگی و صدور رأی مبنی بر اصلاح آن اقدام و مراتب را به انضمام یک نسخه از رأی صادره به کمیسیون رفع تداخلات ارسال نماید.

ماده ۷

مدیریت امور اراضی استان موظف است پس از تعیین تکلیف مستثنیات قانونی اشخاص موضوع این آیین‌نامه، در چارچوب قوانین و مقررات مربوط از جمله قانون جلوگیری از خردشدن اراضی کشاورزی و ایجاد قطعات مناسب فنی و اقتصادی - مصوب ۱۳۸۵- و اصلاحات بعدی و قانون حفظ کاربری اراضی زراعی و باغ‌ها - مصوب ۱۳۷۴- با همکاری ادارات ثبت اسناد و املاک محل نسبت به پیگیری صدور اسناد مالکین اراضی کشاورزی و جلوگیری از تغییر کاربری اراضی کشاورزی رفع تداخل شده، اقدام نماید.

ماده ۸

به منظور ایجاد رویه واحد، نظارت بر عملکرد کمیسیون استان‌ها و حل و فصل مشکلات احتمالی در تعیین تکلیف پرونده‌های مشمول این آیین‌نامه، کارگروهی در مرکز با مسئولیت رییس سازمان امور اراضی کشور و عضویت معاونین ذی‌ربط سازمان ثبت اسناد و املاک کشور، سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری کشور و نماینده وزارت امور اقتصادی و دارایی (مدیرکل اموال دولتی) و وزارت جهاد کشاورزی (مدیرکل حقوقی) تشکیل می‌شود.

تبصره ۱- شیوه‌نامه‌ها، دستورالعمل‌ها و کاربرگ‌های موردنیاز برای اجرای این آیین‌نامه پس از تصویب در کارگروه مذکور توسط وزیر جهاد کشاورزی ابلاغ می‌گردد.
تبصره ۲- دبیرخانه کارگروه در سازمان امور اراضی کشور مستقر می‌باشد.

ماده ۹

چگونگی دریافت هزینه و قیمت اراضی رفع تداخل شده به شرح زیر می‌باشد:
الف - هزینه‌های اجرایی رفع تداخل شامل تشکیل پرونده، تهیه سوابق، نقشه‌های تجمیعی، گزارش‌های فنی و حقوقی و تهیه و تفسیر عکس‌های هوایی معادل حداکثر ده درصد ارزش معاملاتی زمین مورد تقاضا.

ب - قیمت اراضی رفع تداخل شده به شرح زیر محاسبه و دریافت می‌گردد:

۱- زارعین صاحب نسق اصلاحات ارضی که تاکنون اقساط خود را پرداخت ننموده‌اند به نسبت اقساط پرداخت نشده حداکثر تا صددرصد ارزش معاملاتی زمان رفع تداخل.

۲- متصرفین قانونی غیردولتی واجد شرایط اراضی دولتی معادل صددرصد قیمت کارشناسی روز.
 تبصره ۱- قیمت کارشناسی روز توسط کارشناس رسمی دادگستری و ارزش معاملاتی حسب گواهی ادارات کل امور اقتصادی و دارایی تعیین می‌گردد.
 تبصره ۲- ذینفع یا ذینفعان موظفند هزینه و قیمت اراضی را که توسط دبیر کمیسیون استان ابلاغ می‌شود، ظرف شش ماه پرداخت نمایند. عدم پرداخت در مهلت مقرر به منزله انصراف از دریافت گواهی صدور سند مالکیت رفع تداخل می‌باشد و صدور گواهی و صدور یا اصلاح اسناد مالکیت و نقشه‌ها منوط به پرداخت مبالغ فوق می‌باشد.
 تبصره ۳- اداره کل جهاد کشاورزی استان موظف است نسبت به وصول درآمدهای فوق و واریز آن به حساب مربوط نزد خزانه داری کل کشور به نام سازمان امور اراضی کشور اقدام نماید.

ماده ۱۰

سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور به پیشنهاد وزارت جهاد کشاورزی (سازمان امور اراضی کشور) نسبت به پیش‌بینی ردیف درآمد و اختصاص درآمدهای حاصله برای اجرای طرح‌های حفاظت، پایش و سنددار کردن اراضی کشاورزی در قوانین بودجه سنواتی اقدام می‌نماید.

اسحاق جهانگیری
 معاون اول رییس‌جمهور

آیین‌نامه اجرایی بند (ب) ماده (۱۲) قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی

آیین‌نامه اجرایی بند(ب) ماده(۱۲) قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی

هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۹۲/۵/۲۰ بنا به پیشنهاد مشترک وزارت جهاد کشاورزی و معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رییس‌جمهور و سازمان حفاظت محیط زیست و به استناد بند(ب) ماده(۱۲) قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی - مصوب ۱۳۸۹، آیین‌نامه اجرایی بند یادشده را به شرح زیر تصویب نمود: شماره: ۴۳۹۸۷/ت/۱۲۱۶۰۴ هـ

وزارت جهاد کشاورزی - سازمان حفاظت محیط زیست
معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رییس‌جمهور

هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۹۲/۵/۲۰ بنا به پیشنهاد مشترک وزارت جهاد کشاورزی و معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رییس‌جمهور و سازمان حفاظت محیط زیست و به استناد بند(ب) ماده(۱۲) قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی - مصوب ۱۳۸۹، آیین‌نامه اجرایی بند یادشده را به شرح زیر تصویب نمود:

آیین‌نامه اجرایی بند(ب) ماده(۱۲) قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی

ماده ۱

اصطلاحات زیر در این آیین‌نامه در معانی مشروح مربوط به کار می‌روند:
الف - قانون: قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی - مصوب ۱۳۸۹ -
ب- منابع طبیعی: عرصه و اعیانی جنگل‌ها، مراتع، بی‌شسه‌های طبیعی، اراضی جنگلی، چمن‌زارها، بوته‌زارها، نیزارها، اراضی مستحدث، اراضی ساحلی، آبراهه‌ها، اراضی موات، اراضی دولتی، کویرها، شتزارها، اراضی بیابانی و سایر منابعی که توسط وزارت جهاد کشاورزی ایجاد شده یا خواهد شد مانند جنگل‌های دست کاشت، جنگل‌ها و مراتعی که در اجرای وظایف سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری کشور برای

احیاء و اصلاح و تبدیل منابع ایجاد می‌شود، پارک‌های آبخیز، حوزه‌های آبخیز، پارک‌های جنگلی، نهالستان‌ها و ایستگاه تولید بذر و نهال که جملگی جزء اموال عمومی (انفال) محسوب می‌شوند.

ج- تخریب: هرگونه دخالت در عرصه و اعیانی منابع طبیعی بطور مستقیم و غیرمستقیم که باعث بروز خسارت و یا سبب برهم خوردن تعادل و تغییر در اجزای زیست بوم شود.

د- احیاء و بازسازی منابع طبیعی: اقداماتی که در قالب طرح‌ها و پروژه‌های مرتبط، برای بازگرداندن شرایط قبل از تخریب (شرایط اولیه) انجام می‌شود.

ماده ۲

دستگاه‌های مجری مکلفند نقشه پروژه‌های اجرایی مصوب خود را به منظور برآورد خسارات احتمالی در اختیار وزارت جهاد کشاورزی قرار دهند. وزارت جهاد کشاورزی ظرف سه ماه پس از دریافت نقشه‌های یادشده، هزینه‌های احیاء و بازسازی و میزان خسارت وارده را تعیین و به دستگاه مجری اعلام می‌نماید.

ماده ۳

محاسبه خسارت‌های وارده به عرصه‌های موضوع بند(ب) ماده (۱) بر مبنای آخرین فهرست بهای واحد پایه آبخیزداری و منابع طبیعی ابلاغی معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رییس‌جمهور، با توجه به شاخصهای زیر و در قالب جداول پیوست که به مهر «دفتر هیأت دولت» تأیید شده است، انجام می‌شود.

- ۱- تعداد کل نهال‌ها، بوته‌ها، درختان و درختچه‌ها به صورت طبیعی و دست کاشت.
- ۲- مساحت پوشش‌های علفی و یا چمنزارها (مترمربع).
- ۳- حجم خاک جابه‌جا شده به مترمکعب.
- ۴- هزینه کاشت، نگهداری و مراقبت معادل سن نهال، بوته‌ها، درختان و درختچه‌ها به صورت طبیعی و دست کاشت.
- ۵- ضریب ارزش جنگل و عرصه و اعیانی منابع طبیعی.

ماده ۴

وزارت جهاد کشاورزی موظف است همه ساله میزان خسارات موضوع این تصویب‌نامه

را با هماهنگی دستگاه‌های اجرایی مربوط جهت درج در لایحه بودجه سنواتی به معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رییس‌جمهور پیشنهاد نماید. معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رییس‌جمهور ردیف متمرکزی را برای این منظور در لویح بودجه سالانه پیش‌بینی و در چارچوب موافقتنامه با وزارت جهاد کشاورزی برای مصارف تعیین‌شده در ماده (۱۳) قانون اختصاص می‌دهد.

تبصره- وزارت جهاد کشاورزی مکلف است اعتبارات ناشی از اخذ خسارات اجرای طرح‌های عمومی، عمرانی و توسعه‌ای در مناطق تحت مدیریت سازمان حفاظت محیط زیست را صرفاً در چارچوب عملیات موضوع ماده (۱۳) قانون و با نظر سازمان حفاظت محیط زیست در مناطق یادشده هزینه نماید.

اسحاق جهانگیری
معاون اول رییس‌جمهور

آیین‌نامه ماده (۱۸) قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی

آیین‌نامه ماده (۱۸) قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی

۱۳۹۱/۲/۹

شماره ۴۶۳۸۴/ت/۲۰۷۰۵ هـ

آیین‌نامه ماده (۱۸) قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی
وزارت جهاد کشاورزی - وزارت راه و شهرسازی
معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی رییس جمهور
سازمان حفاظت محیط زیست - سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران

هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۹۰/۱۰/۱۴ بنا به پیشنهاد مشترک وزارت جهاد
کشاورزی و سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران و به استناد تبصره (۴)
ماده (۱۸) قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی - مصوب ۱۳۸۹ -
آیین‌نامه ماده یادشده را به شرح زیر تصویب نمود:
آیین‌نامه ماده (۱۸) قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی

ماده ۱

در این آیین‌نامه اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می‌روند:

- الف - مخاطب: فعالان بخش کشاورزی و منابع طبیعی و عشایری.
- ب - بخش کشاورزی و منابع طبیعی: حوزه‌های مختلف مرتبط با امور آب و خاک، جنگل، مرتع، بیابان، آبخیزداری، زراعت، باغبانی، امور دام، دامپزشکی، حفظ نباتات، گیاه پزشکی، شیلات، عشایر، تعاون روستایی و صنایع بخش کشاورزی، ترویج، آموزش و تحقیقات بخش کشاورزی و منابع طبیعی و سایر حوزه‌های مرتبط.
- ج - برنامه: برنامه‌های رادیویی و تلویزیونی مرتبط با این آیین‌نامه.
- د - وزارت: وزارت جهاد کشاورزی.
- ه - سازمان: سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران.
- و - گروه: گروه دانش ترویج و توسعه بخش کشاورزی و منابع طبیعی.
- ز - کارگروه: کارگروه سیاستگذاری و تعیین محتوا به ریاست معاون برنامه ریزی و نظارت سازمان و عضویت معاونین سیاسی و امور استان‌های سازمان و سه نفر از

معاونین وزارت به انتخاب وزیر جهاد کشاورزی، معاون آب و آبفای وزارت نیرو، معاون ذی ربط سازمان حفاظت محیط زیست و رییس سازمان هواشناسی کشور به منظور سیاستگذاری و تعیین اولویت‌ها و ارزیابی فعالیت‌های انجام شده و نظارت کلان بر حسن اجرای امور.

ماده ۲

سازمان علاوه بر برنامه‌های رادیو و تلویزیونی گروه جهاد با تشکیل گروه نسبت به طراحی، برنامه‌ریزی، تولید و پخش برنامه‌های متناسب با مأموریت‌های هر شبکه اقدام نماید به نحوی که هر یک از شبکه‌های ملی و استانی رادیو و تلویزیون، حداقل (۴) روز در هفته و حداقل (۶۰) دقیقه در هر شبانه روز، با ویژگی‌های زیر تولید و پخش نمایند:

الف - متناسب با ویژگی‌های هر شبکه رادیویی و تلویزیونی، موضوعات و مخاطبین مورد نظر، تقویم زراعی و فعالیت‌های جاری بخش کشاورزی و منابع طبیعی در ساختارهای مختلف از قبیل نمایشی، مستند، گزارش، مسابقه، تریبی و خبر تولید و در زمان مناسب از نظر مخاطب بودن همان شبکه پخش گردد.

ب - با نظر کارگروه در قالب اخبار، مباحث آموزشی - ترویجی، آرایه‌های علمی در راستای افزایش بهره‌وری تولید، انتقال یافته‌های تحقیقاتی، معرفی الگوهای موفق، تبیین قوانین و مقررات بخش‌های کشاورزی و منابع طبیعی و عشایری، ارتقای پنداره شغلی و اجتماعی کشاورزان، دامداران، مرتعداران، جنگل‌نشینان، عشایر و خانواده‌های روستایی، رفع موانع تولید و کسب و کار به منظور ارتقای منزلت اجتماعی، دانش و توانمندی‌های فعالان بخش کشاورزی و منابع طبیعی و عشایری همچنین تقویت انگیزه تعاونی‌های تولید، توزیع و حذف واسطه‌ها و تحول در زیرساختها و بسترهای فعالیت در اختیار مخاطبان قرار گیرد.

تبصره - در مواقع اضطراری و وقوع بحران در بخش کشاورزی و منابع طبیعی و نیاز به اطلاع‌رسانی سریع براساس اعلام سازمان مدیریت بحران کشور حداقل بیست درصد از حجم برنامه‌های مقرر در توافق‌نامه فی‌مابین وزارت و سازمان، به برنامه‌های ویژه بحران اختصاص می‌یابد تا متناسب با گستردگی بحران در سطوح ملی و استانی برنامه‌سازی و اطلاع‌رسانی شود.

ماده ۳

اعتبارات مورد نیاز برای اجرای این آیین‌نامه از محل منابع پیش‌بینی شده در تبصره (۳) ماده (۱۸) قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی و بر مبنای موافقتنامه متبادله بین سازمان و وزارت با معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رییس‌جمهور تأمین می‌شود.

ماده ۴

گزارش ارزیابی عملکرد اجرای این آیین‌نامه هر سال به صورت مشترک توسط وزارت و سازمان به هیأت وزیران ارائه می‌شود.

معاون اول رییس‌جمهور

محمد رضا رحیمی

آیین‌نامه ماده (۳۳) قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی

آیین‌نامه ماده (۳۳) قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی

۱۳۹۱/۸/۲۴

شماره ۱۶۶۵۸۹/ت/۴۷۴۳۵هـ

وزارت جهاد کشاورزی - معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی رییس جمهور

هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۹۱/۸/۷ بنا به پیشنهاد شماره ۰۲۰/۲۷۷۸۳ مورخ ۱۳۹۰/۷/۲۴ وزارت جهاد کشاورزی و به استناد ماده (۳۳) قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی - مصوب ۱۳۸۹ - آیین‌نامه ماده یاد شده را به شرح زیر تصویب نمود:

آیین‌نامه ماده (۳۳) قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی

ماده ۱

در این آیین‌نامه اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می‌روند:
الف - قیمت تضمینی: قیمت تعیین شده از سوی هیأت وزیران برای تضمین حداقل دریافتی تولیدکننده حقیقی یا حقوقی براساس هزینه تولید محصولات کشاورزی.
ب - بورس کالا: بازار بورس تخصصی کالای کشاورزی در شرکت بورس کالای ایران.

ماده ۲

وزارت جهاد کشاورزی مکلف است حداکثر تا پانزدهم شهریور ماه هر سال متناسب با شرایط تولید، نوع محصول و وضعیت بازار، قیمت تضمینی سال آینده محصولات کشاورزی و دامی که قابل معامله در بورس کالا می‌باشد را برای تصویب به هیأت وزیران پیشنهاد نماید.
تبصره ۱- وزارت جهاد کشاورزی مکلف است با همکاری بورس کالا تا پایان اردیبهشت ماه هر سال نسبت به تهیه فهرست محصولات کشاورزی قابل معامله در بورس کالا اقدام نماید.

تبصره ۲- مرجع تعیین کیفیت و درجه بندی محصولات موضوع این آیین‌نامه، بورس کالا با همکاری وزارت جهاد کشاورزی می‌باشد.
تبصره ۳- اعمال سیاست خرید تضمینی برای آن دسته از کالاهای کشاورزی که مشمول فهرست کالاهای قیمت تضمینی می‌شوند، ممنوع است.
تبصره ۴- آن دسته از کالاهای مشمول خرید قیمت تضمینی که توسط وزارت صنعت، معدن و تجارت مشمول خرید تضمینی می‌شود، از شمول این تصویب‌نامه خارج است.

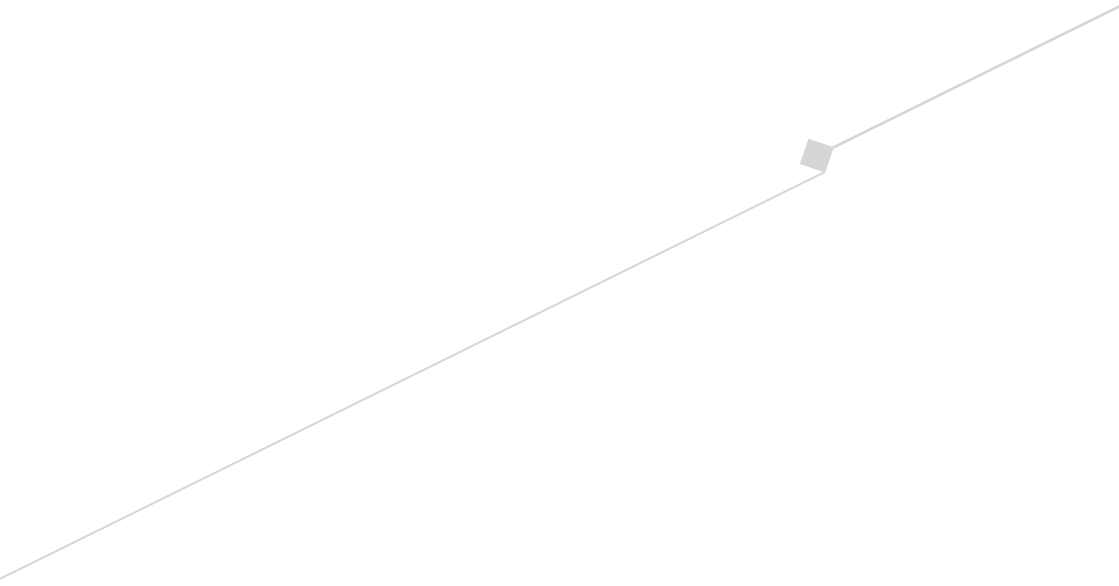
ماده ۳

معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی رییس‌جمهور مکلف است بنا به پیشنهاد وزارت جهاد کشاورزی، میزان مابه‌التفاوت قیمت تضمینی با قیمت تابلوی بورس به تفکیک محصولات منتخب را در بودجه سنواتی پیش‌بینی نماید.
ماده ۴- عرضه محصولات کشاورزی در بورس کالا منوط به ارایه تأییدیه سازمان جهاد کشاورزی استان برای تولیدکنندگان حقیقی کشاورزی و مصوبه مجمع عمومی مربوط به تفکیک نوع محصول و نیز مجوز وزارت جهاد کشاورزی (سازمان جهاد کشاورزی استان) برای شکل‌های بخش کشاورزی است.

ماده ۵

وزارت جهاد کشاورزی موظف است پس از دریافت فهرست قطعی معاملات از بورس کالا ظرف دو هفته نسبت به پرداخت مابه‌التفاوت قیمت تابلو بورس و قیمت تضمینی اعلام شده از سوی هیأت وزیران اقدام نماید.

معاون اول رییس‌جمهور
محمد رضا رحیمی

قانون نظام جامع دامپروری کشور
و آیین نامه های آن

قانون نظام جامع دامپروری کشور

(مصوب مردادماه ۱۳۸۸)

با آخرین اصلاحات

و آیین نامه های آن شامل:

- دستورالعمل اجرایی ماده (۵) (تبصره های ۱، ۲، ۳ و ۵)
- دستورالعمل اجرایی تبصره (۴) ماده (۵)
- آیین نامه تبصره (۳) ماده (۱۰)
- آیین نامه ماده (۱۵)

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رییس

شماره: ۱۳۸/۲۴۸۲۴

تاریخ: ۱۳۸۸/۰۵/۲۶

بسمه تعالی

جناب آقای دکتر محمود احمدی نژاد
ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
قانون نظام جامع دامپروری کشور که با عنوان طرح حفظ، حمایت، توسعه و بهره
برداری از منابع دامی کشور به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود، با
تصویب در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۸۸/۰۵/۷ و تأیید شورای محترم نگهبان
به پیوست ابلاغ می گردد.

علی لاریجانی
رئیس مجلس شورای اسلامی

رئیس جمهور

شماره: ۱۰۶۸۲۴
تاریخ: ۱۳۸۸/۰۶/۰۴

بسمه تعالی

وزارت جهاد کشاورزی
قانون نظام جامع دامپروری کشور که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ هفتم مرداد ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و هشت مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۸/۰۵/۲۱ به تایید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۱۳۸/۲۴۸۲۴ مورخ ۱۳۸۸/۰۵/۲۶ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده است، به پیوست جهت اجراء ابلاغ می گردد.

محمود احمدی نژاد
رئیس جمهور

مقدمه

بررسی توانمندی‌ها و پتانسیل‌های موجود در اقتصاد ایران نشان می‌دهد که این اقتصاد از ظرفیت‌های قابل توجهی برخوردار است، با این حال بررسی عملکرد مؤلفه‌های کلیدی اقتصاد کلان اعم از رشد اقتصادی و دیگر شاخص‌های توسعه یافتگی نمایانگر این است که با وجود برخورداری از ظرفیت‌های بالا و نیز تلاش مسؤولان در دستیابی به سطوح بالاتر توسعه، اقتصاد ایران همچنان با مشکلات ساختاری چون کندی و نوسان رشد، تورم بالا و نابرابری در توزیع درآمد روبرو است. ریشه این مشکلات را می‌توان در پایین بودن کارآمدی و بهره‌وری، هدفمند نبودن نظام یارانه‌ها، کارایی پایین نظام مالیاتی، کاستی‌های نظام گمرکی، تنگناهای نظام بانکی و تناقض در نظام ارزشگذاری پول ملی، در کنار پتانسیل‌های انسانی، فرهنگی و منابع طبیعی جستجو کرد.

امروز شرایطی فراهم شده است تا اقتصاد ایران با استفاده از همه ظرفیت‌ها و سرمایه‌های مادی و معنوی خود، موجب هم‌افزایی میان دولت و بخش خصوصی و پیوند اقتصاد داخلی با اقتصاد خارجی شود.

قانون نظام جامع دامپروری کشور یکی از قوانین مهم و اثرگذار در توسعه بخش کشاورزی و صنعت دام و طیور کشور می‌باشد. بر این اساس، این انتظار از وزارت جهاد کشاورزی می‌رود تا با تدوین و ابلاغ آیین‌نامه‌های مرتبط با آن زمینه هر چه بستر اجرای آن در کشور فراهم گردد.

سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی
جمهوری اسلامی ایران

قانون نظام جامع دامپروری کشور

ماده ۱

حفظ، توسعه و تشویق سرمایه گذاری در فعالیت های دامپروری، قانونمند کردن و ساماندهی امور مرتبط با دام در جهت حفظ منابع ژنتیکی، افزایش تولید، ایجاد امنیت شغلی، اشتغال زایی و کاربرد فن آوری های روز در امر پرورش، تغذیه، اصلاح نژاد، نگهداری و همچنین ساختمان ها و تأسیسات مربوط به این فعالیت ها به موجب این قانون صورت می گیرد.

ماده ۲

- اصطلاحات به کار رفته در این قانون، دارای تعاریف زیر می باشد:
- الف- نظام جامع دامپروری کشور عبارت است از: مجموعه مقررات، ضوابط، چهارچوب ها، استانداردها و الگوهایی که براساس آن کلیه فعالیت های مطالعاتی، طراحی، اجرائی، مدیریتی در خصوص پرورش، اصلاح نژاد، تغذیه، تولید مثل و زیست فن آوری جدید (بیوتکنولوژی) منابع دام در جهت ارتقاء کمی و کیفی تولیدات مربوط سامان می یابد.
- ب- دام: به حیواناتی (شامل چهارپایان، پرندگان، آبزیان و حشرات) اطلاق می گردد که برای امور تغذیه انسان و یا تغذیه دام و فعالیت های اقتصادی، تولیدی، آزمایشگاهی، ورزشی و تفریحی تولید، نگهداری و پرورش داده می شوند.
- ج- دامپروری: به علم و فن مدیریت در پرورش، تغذیه و اصلاح نژاد دام به منظور دستیابی به استانداردهای ملی و بین المللی اطلاق می گردد.
- د- دامداری: به محل تولید، پرورش و نگهداری انواع دام اطلاق می گردد.
- ه- سرمایه های مربوط به منابع دامی عبارت است از: ساختمان ها، تأسیسات، تجهیزات، صنایع، مراکز تولیدی، خدماتی، علمی، پژوهشی، ترویجی و پرورشی با عرصه های مربوط که طبق قانون، مقررات و ضوابط فنی ایجاد شده و یا می شود.
- و- منابع ژنتیکی به انواع گونه، نژاد، سویه (تیپ) و جمعیت های دام کشور که حامل عوامل ارثی شناخته شده و یا ناشناخته هستند، اعم از اصلاح شده و یا اصلاح نشده، اطلاق می گردد.
- ز- مواد ژنتیکی عبارت از موادی است که منشأ دامی داشته و حامل هر شکل از

عوامل وراثتی آن باشد.

ح- حریم، به محدودهٔ سرمایه های منابع دامی و مستحدثات موضوع بند «ه» این ماده که بر اساس ضوابط و مقررات قانون سازمان دامپزشکی کشور و این قانون به منظور حفظ فعالیت های دامپرووری و جلوگیری از اشاعهٔ بیماری های دامی و مشترک انسان و دام تعیین می گردد، اطلاق می شود.

ط- خوراک دام به کلیهٔ مواد، اعم از خام یا فرآوری شده که جهت تغذیه، تولید، نگهداری و رشد دام مورد مصرف قرار می گیرد، اطلاق می گردد.

ی- کنترل کیفی به کلیهٔ اقداماتی که به منظور بررسی مقدار و نوع ترکیبات مغذی و غیرمغذی موجود در انواع مواد خوراکی، اعم از مواد خام، فرآوری شده، معدنی، آلی، بیولوژیکی، شیمیایی، افزودنی ها، مکمل ها، تولیدات و فرآوری های دامی انجام پذیرد، اطلاق می گردد.

تبصره- امور مربوط به بهداشت موارد مندرج در تعریف بند «الف» این ماده و کنترل بهداشتی موارد مندرج در بند «ی» این ماده تابع قوانین و مقررات سازمان دامپزشکی کشور می باشد.

ماده ۳

کلیهٔ مراکز علمی و پژوهشی تحت پوشش وزارتخانه های علوم، تحقیقات و فناوری و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، دانشگاه های غیرانتفاعی و غیر دولتی، از شمول تعریف مندرج در بند «ه» ماده (۲) این قانون مستثنی بوده لکن مراکز تولیدی آنها مشمول مفاد این قانون می باشد.

ماده ۴

انواع حیات وحش مصرح در قانون شکار و صید مصوب ۱۶/۳/۱۳۴۶ که برای فعالیت های مذکور در بند «ب» ماده (۲) این قانون به صورت محصور و یا آزاد، پرورش داده می شوند، مشمول این قانون می گردند. وزارت جهادکشاورزی برای تعیین گونه های هدف جهت پرورش، موظف به اخذ استعلام از سازمان حفاظت محیط زیست می باشد. سازمان مذکور موظف است حداکثر ظرف یک ماه نظر خود را به صورت کتبی و مستدل، مبنی بر موافقت و یا مخالفت، اعلام نماید. در غیر این صورت،

وزارت جهاد کشاورزی رأساً اقدام خواهد نمود.

ماده ۵

کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی اعم از دولتی، تعاونی و خصوصی که مبادرت به فعالیت دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی می نمایند، موظف به اخذ موافقت اصولی، پروانه تأسیس، پروانه بهره برداری و پروانه بهداشتی بر اساس سیاست های وزارت جهاد کشاورزی و با نظارت وزارت مذکور می باشند.

تبصره ۱- به لحاظ اهمیت بهداشت دام در سلامت جامعه، سازمان دامپزشکی کشور موظف است مناطق آلوده به بیماری های واگیردار، قرنطینه ای و یا کانون های بیماری را در پایان هر ماه مشخص و به وزارت جهاد کشاورزی اعلام نماید.
تبصره ۲- فرآیند صدور موافقت اصولی، پروانه های تأسیس، بهره برداری و بهداشتی به ترتیب زیر می باشد:

الف- سیاست ها، دستور العمل ها و شیوه نامه صدور مجوزها و پروانه ها، توسط وزارت جهاد کشاورزی بر اساس مفاد این قانون در ابتدای هر سال اعلام می شود.

ب- سیاست های بهداشت دام و مجموعه دستورالعمل های ضروری در خصوص بیماری های دام و بیماری های مشترک دام و انسان و شیوه های مبارزه و جلوگیری از انتشار آن بر اساس مفاد قانون سازمان دامپزشکی کشور و این قانون در ابتدای هر سال توسط سازمان دامپزشکی کشور اعلام می شود.

ج- تقاضای موافقت اصولی توسط متقاضی در سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی کشور و یا واحدهای استانی و یا شهرستانی ثبت و نسبت به تشکیل پرونده و انجام کارشناسی های اولیه توسط این سازمان اقدام می شود. حداکثر ظرف یک هفته پس از ثبت تقاضای متقاضی و تکمیل پرونده، متقاضی برای دریافت پروانه بهداشتی به سازمان نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران و یا واحدهای استانی و یا شهرستانی آن معرفی می گردد.

د- حداکثر یک ماه پس از معرفی و مراجعه متقاضی، پروانه بهداشتی توسط سازمان نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران و یا واحدهای استانی و یا شهرستانی آن صادر می شود. در صورت مخالفت مرجع مذکور با صدور پروانه بهداشتی، باید مراتب به صورت کتبی و مستدل به متقاضی اعلام شود.

هـ - حداکثر یک ماه پس از دریافت پروانه بهداشتی توسط متقاضی و ارائه آن، موافقت اصولی و یا پروانه های تأسیس و یا بهره برداری توسط سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی کشور و یا واحدهای استانی و یا شهرستانی آن صادر می شود. در صورتی که پس از گذشت یک ماه، مرجع صدور پروانه بهداشتی اقدام به اعلام نظر و یا صدور پروانه بهداشتی ننماید، صدور موافقت اصولی و پروانه های تأسیس و بهره برداری بلامانع بوده و مسؤولیت عواقب بهداشتی ناشی از آن بر عهده سازمان نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران می باشد.

در صورت مخالفت سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی کشور و یا واحدهای استانی و یا شهرستانی آن با صدور هر یک از مجوزها و یا پروانه های مذکور، باید مراتب به صورت کتبی و مستدل به متقاضی اعلام شود.

و- تخلف از مفاد این قانون و یا عدم رعایت سیاست های حاکمیتی اعلام شده از سوی وزارت جهاد کشاورزی توسط سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی کشور و یا واحدهای استانی و یا شهرستانی آن و سازمان نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران و واحدهای استانی و یا شهرستانی آن، جرم محسوب می شود. در این صورت وزارت جهاد کشاورزی موظف است مراتب را از طریق محاکم صالحه قضائی پیگیری نماید.

تبصره ۳- کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی اعم از دولتی، تعاونی و خصوصی که قبل از تصویب این قانون اقدام به ایجاد واحدهای دامداری صنعتی و نیمه صنعتی نموده و فاقد مجوزهای لازم می باشند، موظفند حداکثر ظرف دو سال پس از تصویب این قانون، نسبت به اخذ مجوزها و پروانه های مندرج در این ماده اقدام نمایند. در غیر این صورت وزارت جهاد کشاورزی با هماهنگی دستگاه های قضائی و انتظامی، موظف است از ادامه فعالیت آنان جلوگیری به عمل آورد.

تبصره ۴- ساماندهی واحدهای دامداری روستایی، عشایری و غیر صنعتی بر اساس دستورالعملی خواهد بود که حداکثر ظرف شش ماه پس از تصویب این قانون توسط وزارت جهاد کشاورزی ابلاغ می شود.

تبصره ۵- شیوه نامه تمدید و یا ابطال مجوزها و پروانه های موضوع این ماده ظرف شش ماه پس از تصویب این قانون توسط وزیر جهاد کشاورزی ابلاغ می گردد.

ماده ۶

به منظور حفظ امنیت سرمایه های مربوط به منابع دامی و تقویت آن و با توجه به نوع سرمایه گذاری و با رعایت قوانین و مقررات زیست محیطی، بهداشتی و پژوهشی، تعیین حریم سرمایه های مربوط، به موجب آیین نامه ای خواهد بود که حداکثر شش ماه پس از تصویب این قانون، بنا به پیشنهاد وزارت جهاد کشاورزی به تصویب هیأت وزیران می رسد.

تبصره ۱- کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی اعم از دولتی، تعاونی و خصوصی موظفند حریم سرمایه گذاری های مجاز انجام شده در امور دام موضوع این قانون را رعایت نمایند. در غیر این صورت، ضمن ایجاد مسؤلیت مدنی برای شخص متخلف و الزام برای تأمین خسارات وارده از سوی وی بر اساس جبران مثل حسب مورد یا پرداخت خسارات وارده براساس نرخ کارشناسی روز، دستگاه قضائی موظف است مستحقات غیر مجاز را با استفاده از ضابطین خود قلع و قمع نموده و برای رفع تجاوز از حریم سرمایه گذاری های موصوف اقدام نماید.

تبصره ۲- نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران موظف است بنا به درخواست وزارت جهاد کشاورزی و سازمان ها و ادارات تابعه و یا تقاضای هر ذی نفع پس از تأیید سازمان ها و ادارات مربوط، نسبت به توقف عملیات اجرائی مغایر با این ماده اقدام و حداکثر ظرف هفتاد و دو ساعت، مراتب را برای رسیدگی به مراجع قضائی ذی صلاح گزارش نماید.

ماده ۷

در مواردی که برابر قوانین و مقررات موضوعه، اجراء طرح های توسعه شهری و روستایی و طرح های عمرانی اجتناب ناپذیر باشد و این امر، سرمایه گذاری های انجام شده در امور دام را تعطیل و یا به انتقال از مکان موجود وادار نماید، دستگاه مجری طرح موظف است با هماهنگی وزارت جهاد کشاورزی، ضمن تأمین و پرداخت خسارت های وارده به نرخ کارشناسی روز، نسبت به فراهم ساختن شرایط انتقال واحدهای مذکور به مناطق مناسب، اقدام لازم را به عمل آورد.

تبصره- در احداث مجدد واحدهای دامپروری و یا خدماتی موضوع این ماده، رعایت مفاد قانون سازمان دامپزشکی کشور و این قانون الزامی است.

ماده ۸

سازمان جهاد کشاورزی استان ها و مدیریت های تابعه شهرستانی، ادارات دامپزشکی، منابع طبیعی، امور آب، کار و امور اجتماعی، محیط زیست، بخشداری ها، شهرداری ها و دهیاری ها، برای انجام مراحل کارشناسی به منظور اعلام نظر و اعطاء موافقت اصولی، پروانه های تأسیس، بهره برداری و بهداشتی به جزموردی که قانون مشخص کرده باشد، حق دریافت هیچ گونه وجهی از اشخاص حقیقی و حقوقی که در زمینه امور دام اقدام به سرمایه گذاری می نمایند را نداشته و در صورت نیاز به واگذاری زمین منابع ملی و دولتی بر اساس قوانین مربوط، سازمان های جهاد کشاورزی موظفند زمین مورد نظر را در اختیار این اشخاص قرار دهند.

ماده ۹

کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی اعم از دولتی، تعاونی و خصوصی که اقدام به سرمایه گذاری در امور دام می نمایند، موظفند بر اساس قوانین و ضوابط موجود، نسبت به برقراری بیمه دام، نهاده ها، ابنیه، تجهیزات، تولیدات و شاغلین (اعم از دائم و موقت) دامداری های خود اقدام کنند.

تبصره - دولت می تواند در جهت کاهش خطرپذیری و حمایت از تولید انواع دام موضوع این قانون، نسبت به برقراری بیمه های حمایتی اقدام کند.

ماده ۱۰

به منظور حفظ و حمایت از منابع دامی و منابع و مواد ژنتیکی مربوط، وزارت جهاد کشاورزی موظف به ثبت داخلی و بین المللی موارد مذکور می باشد.

تبصره ۱- کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی اعم از دولتی، تعاونی و خصوصی، برای واردات و یا صادرات این موارد، موظف به اخذ مجوز از وزارت جهاد کشاورزی می باشند.

تبصره ۲- خروج هرگونه منابع و مواد ژنتیکی فاقد مجوز ممنوع بوده و مرتکب بر اساس حکم محاکم صالحه، مستند به نظریه کارشناسی وزارت جهاد کشاورزی، به یک تا سه برابر خسارت وارده محکوم می شود.

تبصره ۳- آیین نامه اجرائی این ماده ظرف سه ماه پس از تصویب این قانون

توسط وزارت جهاد کشاورزی تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

ماده ۱۱

به منظور حمایت مؤثر از منابع دام کشور و تشویق سرمایه گذاران برای سرمایه گذاری در این زیر بخش، از تاریخ تصویب این قانون دولت موظف است برای ورود هر نوع دام زنده، گوشت تازه و منجمد (اعم از قرمز و سفید) و شیر (اعم از شیرخشک صنعتی و سایر محصولات لبنی) تعرفه مؤثر تعیین نماید به گونه ای که نرخ مبادله به نفع تولیدکنندگان داخل کشور باشد.

ماده ۱۲

به منظور حفاظت، تکثیر و حمایت از نژادهای دام در حال انقراض کشور، دولت موظف است اعتبارات لازم را از محل عوارض دریافتی از کشتارگاه های دام و طیور، در ردیف های بودجه سالانه کشور پیش بینی نماید. وزارت جهاد کشاورزی موظف است هر سال نسبت به تعیین و اعلام دام های در حال انقراض اقدام نماید. کشتار این گونه دام ها پس از تصویب در کمیسیونی مرکب از معاون امور دام وزیر جهاد کشاورزی (به عنوان رئیس کمیسیون)، رئیس سازمان دامپزشکی کشور، رئیس سازمان نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران، یک نفر متخصص اصلاح نژاد دام و یک نفر دامپزشک در رشته تخصصی مربوط، به انتخاب وزیر جهاد کشاورزی، صورت خواهد پذیرفت.

ماده ۱۳

نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران مکلف است به منظور مبارزه با قاچاق انواع دام و منابع و مواد ژنتیکی دام، اقدامات لازم را در مرزهای کشور به عمل آورد. دستورالعمل اجرائی این ماده به تصویب وزراء جهاد کشاورزی و کشور می رسد. مصادیق قاچاق انواع دام، منابع و مواد ژنتیکی دام را وزارت جهاد کشاورزی تعیین و اعلام می نماید.

ماده ۱۴

وزارت جهاد کشاورزی موظف است حداقل از یک ماه قبل از کوچ نسبت به تدوین برنامه

کوچ سالیانه زنبور عسل اقدام نموده و جهت اجراء به دستگاه های ذی ربط ابلاغ نماید.

ماده ۱۵

به منظور ساماندهی امور مشاوره ای، ترویجی، فرهنگی، آموزشی، مطالعاتی، تحقیقاتی و امور خدماتی و نظارت بر نحوه عملکرد اشخاص حقیقی و حقوقی شاغل موضوع این قانون، وزارت جهاد کشاورزی مکلف است ترتیبی اتخاذ نماید تا از طریق سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی کشور، پروانه تأسیس تشکیل ها و مراکز خدمات دامپروری غیر دولتی، حداکثر ظرف یک ماه پس از ثبت درخواست متقاضی و تکمیل پرونده، صادر گردد. در صورت مخالفت سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی کشور با صدور هریک از مجوزهای مذکور، باید مراتب به صورت کتبی و مستدل به متقاضی اعلام شود.

آیین نامه اجرائی این ماده حداکثر شش ماه پس از تصویب این قانون به پیشنهاد وزارت جهاد کشاورزی و با مشارکت سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی کشور به تصویب هیأت وزیران می رسد.

ماده ۱۶

از تاریخ تصویب این قانون، صدور هرگونه مجوز اعم از موافقت اصولی، پروانه تأسیس و پروانه بهره برداری آزمایشگاه های تجزیه خوراک دام، آزمایشگاه های تجزیه شیر خام، میادین دام، مراکز جمع آوری شیر، مراکز تولید مواد ژنتیکی (اسپرم، جنین، تخمک) و آزمایشگاه های مرتبط با تخصص های موضوع این قانون، بر عهده سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی کشور و بر اساس سیاست ها و نظارت وزارت جهاد کشاورزی خواهد بود. دستورالعمل اجرائی این ماده ظرف سه ماه پس از تصویب این قانون توسط وزیر جهاد کشاورزی ابلاغ می شود.

تبصره- صدور پروانه بهداشتی قبل از هرگونه سرمایه گذاری بر اساس سیاست های بهداشتی اعلام شده و با نظارت سازمان دامپزشکی کشور، بر عهده سازمان نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران بوده و سازمان مذکور موظف است ظرف یک ماه نسبت به صدور آن اقدام نماید. در صورتی که پس از گذشت یک ماه، امکان صدور پروانه بهداشتی نباشد، باید مراتب به صورت کتبی و مستدل به متقاضی اعلام شود.

در غیر این صورت سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی کشور موظف به صدور مجوزها بوده و مسؤولیت عواقب بهداشتی ناشی از آن بر عهده سازمان نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران می باشد.

در صورت مخالفت سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی کشور با صدور هر یک از مجوزهای مذکور، باید مراتب به صورت کتبی و مستدل به متقاضی اعلام شود.

ماده ۱۷

وزارت جهاد کشاورزی موظف است با استفاده از اعتبارات، امکانات و تشکیلات مؤسسه تحقیقات علوم دامی کشور و مرکز اصلاح نژاد دام کشور، نسبت به شناسایی، ثبت، کنترل، گواهی و حفاظت از منابع و مواد ژنتیکی دام و اصلاح نژاد آن و در راستای ارتقاء سطح تحقیقات و پژوهش های علمی ژنتیکی و تولید مواد ژنتیکی متناسب با شرایط کشور و انجام تحقیقات زیست فن آوری جدید (بیوتکنولوژی) و توسعه فن آوری های نوین کشاورزی اقدام نماید.

ماده ۱۸

وزارت جهاد کشاورزی موظف است به منظور مدیریت جامع، بهره برداری پایدار، تعادل نوع و تعداد دام با منابع خوراکی، جمع آوری اطلاعات، ارائه خدمات اصولی و زیربنایی، جلوگیری از قاچاق و کنترل جا به جایی دام، نسبت به شناسایی، ثبت و شماره گذاری دام کشور اقدام نماید.

دولت موظف است اعتبار لازم برای اجراء این ماده را از محل درآمد حاصل از اخذ عوارض و تعرفه صادرات و واردات دام زنده و گوشت، در بودجه های سنوایی پیش بینی نماید.

ماده ۱۹

در صورت وجود مازاد تولید محصولات دامی اعم از خام و فرآوری شده، دولت موظف است شرایط حضور تولیدکنندگان در بازارهای جهانی را تسهیل نماید. همچنین زمینه های گسترش بورس کالاهای کشاورزی به محصولات دامی را فراهم نماید.

صادر کنندگان این محصولات مشمول جایزه صادراتی نیز خواهند گردید.

ماده ۲۰

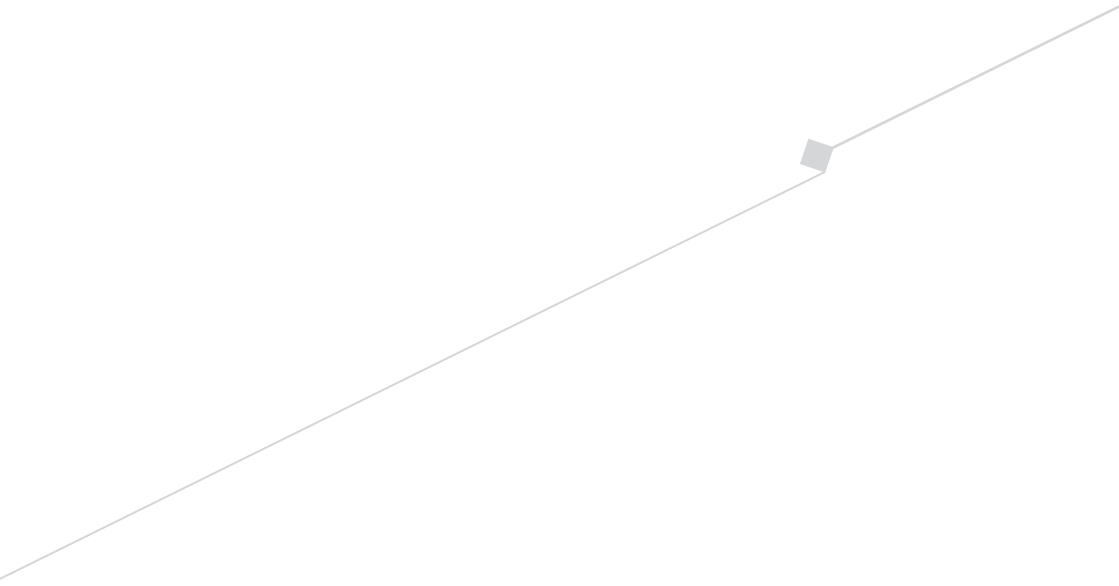
به منظور حمایت از تولید محصولات اساسی دامی و ایجاد تعادل در نظام تولید و جلوگیری از ضایعات محصولات دامی و ضرر و زیان دامداران، دولت موظف است همه ساله خرید گوشت مرغ، گوشت قرمز، تخم مرغ (خوراکی و نطفه دار) و شیر را بر اساس قانون خرید تضمینی محصولات کشاورزی مصوب ۱۳۶۸/۰۶/۲۱ و اصلاحات بعدی آن، تضمین نماید.

ماده ۲۱

کلیه محصولات نهایی خوراکی موضوع این قانون، مشمول مقررات استاندارد اجباری خواهد بود. تشخیص صلاحیت آزمایشگاه های کنترل کیفی مرتبط با محصولات مذکور بر عهده مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران می باشد. قانون فوق مشتمل بر بیست و یک ماده و چهارده تبصره در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ هفتم مردادماه یکهزار و سیصد و هشتاد و هشت مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۸/۰۵/۲۱ به تأیید شورای نگهبان رسید.

علی لاریجانی

رئیس مجلس شورای اسلامی

دستورالعمل اجرایی ماده (۵)
قانون نظام جامع دامپروی کشور
(موضوع تبصره های ۱، ۲، ۳ و ۵)

مقدمه

محدودیت امکانات و منابع مورد نیاز تولیدات دامی و نیازمندی روزافزون جمعیت کشور به این تولیدات، ضرورت و توجه ویژه به آن را می طلبد. لذا فراهم آوردن امکانات و تسهیلات لازم به منظور تسریع در فرآیندهای مربوط به سرمایه گذاری و صدور مجوزهای حوزه دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی به عنوان یکی از راهبرد های وزارت جهاد کشاورزی قلمداد می شود. که این امر به دلیل اهمیت تسهیل در صدور مجوزها می باشد. به نحوی که با واگذاری این وظیفه و حذف مراحل اضافی سرمایه گذاران را تشویق به فعالیت های دامپروری نماییم. همچنین با قانونمند کردن آن امکان ساماندهی و ارتقاء کمی و کیفی تولید و کنترل کیفی و بهداشتی مواد غذایی دامی فراهم خواهد شد.

این دستورالعمل به منظور واگذاری صدور پروانه ی فعالیت های دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی به سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی و سازمان نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران می باشد که در اجرای ماده (۵) قانون نظام جامع دامپروری کشور به شرح ذیل آمده است، تدوین گردیده است.

ماده ۱- تعاریف

- دام: دام به حیواناتی شامل (چهارپایان، پرندگان، آبزیان و حشرات) اطلاق می گردد که برای امور تغذیه انسان و یا تغذیه دام و فعالیت های اقتصادی، تولیدی، آزمایشگاهی، ورزشی و تفریحی، تولید، نگهداری و پرورش داده می شوند.
- دامپروری: به علم و فن مدیریت درپرورش، تغذیه و اصلاح نژاد دام به منظور دستیابی به استاندارد های ملی و بین المللی اطلاق می گردد.
- آبزیان: عبارتند از کلیه موجودات زنده اعم از جانوری و گیاهی آب های شیرین، شور و لب شور دریا یا موجوداتی که مراحلی از چرخه زندگی (شامل کلیه مراحل رشد و نمو از قبیل تخم، لارو و نوزادی و غیره) و یا مدت زیادی از عمر خود را در آب طی می کنند.
- پرورش آبزیان: شامل مجموعه فعالیت هایی است که جهت نگهداری موجود

آبزی پس از خروج از تخم و آغاز فعالیت تغذیه ای تا مرحله عرضه به بازار انجام می شود.

- تجمیع دامداری ها: عمل انتقال دامداری ها از محدوده استحفاظی و خدماتی شهری و انتقال آن ها به خارج از محدوده شهری و ساماندهی آنها به صورت مجتمع دامپروری را تجمیع دامپروری گویند.

- جدول فواصل: جدولی است که فاصله مجاز محدوده تأسیساتی واحدهای موضوع این دستورالعمل را با محدوده تأسیساتی واحد های مشابه و غیر مشابه و همچنین عوارض طبیعی و مناطق مسکونی را به منظور صدور پروانه تعیین می نماید.

- حریم منابع دامی: به محدوده سرمایه های مربوط به منابع دامی و مستحقات آنها اطلاع می گردد که بر اساس ضوابط و مقررات قانون سازمان دامپزشکی و قانون نظام جامع دامپروری به منظور حفظ فعالیت های دامپروری و جلوگیری از اشاعه بیماری های دامی و مشترک انسان و دام تعیین می گردد.

- واحد دامداری صنعتی: به واحدی اطلاق می گردد که اصول فنی، بهداشتی و زیست محیطی در ساخت و ساز ساختمان ها، تأسیسات، ماشین آلات و تجهیزات آن، متناسب با مقررات مربوطه رعایت شده باشد.

- واحد دامداری نیمه صنعتی: به واحدی اطلاق می گردد که اصول بهداشتی و زیست محیطی در آن رعایت شده است لیکن از نظر تأسیسات، تجهیزات و ساختمان ها در حد واحدهای دامداری صنعتی نمی باشد.

- عوارض تأسیساتی: عوارضی که انسان در ایجاد آنها دخالت دارد.

- عوارض طبیعی: عوارضی که انسان در ایجاد آنها دخالت ندارد.

- مجتمع دامپروری: مکانی است که در آن تعدادی واحد دامداری با یک نوع دام و شیوه بهره برداری واحد با رعایت ضوابط مربوط ایجاد می گردد.

- مجوز تغییر کاربری: برگی است که بنا به درخواست بهره برداری برای توسعه فعالیت با رعایت مراتب این دستورالعمل و سایر مقررات مربوطه صادر می گردد.

- مسؤول فنی تولید: کارشناس رشته دامپروری حداقل با مدرک لیسانس و دارای صلاحیت حرفه ای از سازمان نظام مهندسی کشاورزی است که مسؤولیت امور فنی تولید واحدهای دامپروری را به عهده دارد و در قبال صاحب پروانه و مراجع ذی صلاح در امر تولید مسؤول می باشد.

- مسؤول فنی بهداشتی: شخصی که پس از تأیید صلاحیت توسط سازمان نظام دامپزشکی و با اخذ پروانه از سازمان نظام دامپزشکی و یا واحد های استانی وظیفه کنترل بهداشتی را در واحدهای موضوع این دستورالعمل مطابق شرح وظایف ابلاغی از سوی سازمان دامپزشکی بر عهده دارد.
- پرورش آزیان: پرورش آزیان شامل مجموعه فعالیت هایی است که جهت نگهداری موجود آزی پس از خروج از تخم و آغاز فعالیت تغذیه ای تا مرحله عرضه به بازار انجام می شود.
- حریم روستا: به محدوده اطراف هر روستا اطلاق می گردد که براساس عرف و فرهنگ روستائیان جهت نیازهای زیستی، چرای دام و عبور و مرور مورد استفاده قرار می گیرد و به تصویب مراجع ذی صلاح رسیده باشد.
- سیاست های دامپروری: مجموع سیاست های حاکمیتی وزارت جهاد کشاورزی است که برای حفظ، توسعه و تشویق سرمایه گذاری در فعالیت های دامپروری، قانونمند کردن و ساماندهی امور مرتبط با دام در جهت حفظ منابع ژنتیکی افزایش تولید، ایجاد امنیت شغلی و اشتغالزایی و کاربرد فن آوری روز می باشند که سالانه توسط معاونت امور تولیدات دامی و سازمان شیلات ایران ابلاغ می شود.
- نظام جامع دامپروری کشور: عبارت است از مجموعه مقررات، ضوابط، چهارچوب ها، استانداردها و الگو هایی که براساس آن کلیه فعالیت های م طالعاتی، طراحی، اجرایی و مدیریتی در خصوص پرورش، اصلاح نژاد، تغذیه، تولید مثل و زیست فن آوری جدید (بیوتکنولوژی) منابع دام در جهت ارتقاء کمی و کیفی تولیدات مربوط سامان می یابد و سالانه توسط ستاد هماهنگی اجرای فرآیند صدور پروانه ها موضوع ماده (۱۸) این دستورالعمل بررسی، تصویب و منتشر می شود.
- نقشه: منظور نقشه هایی است که با رعایت ضوابط فنی جهت احداث واحدهای دامپروری با ظرفیت های گوناگون و مطابق با اقلیم های مختلف و توسط مهندسين مشاور تهیه می شود.
- دستورالعمل های فنی: مجموعه ای از ضوابط، مشخصات فنی و روش ها می باشد که براساس اصول علمی و فنی موجود در کشور با توجه به شرایط اقلیمی، زیست محیطی، اقتصادی، اجتماعی و برای ارتقای کیفیت، طراحی، اجرا، نگهداری و بهره برداری طرح های دامپروری تهیه و تدوین و توسط معاون وزیر در

امور تولیدات دامی ابلاغ می شود.

- دستورالعمل های بهداشتی: مجموعه ای از ضوابط و مقررات بهداشتی می باشد که براساس اصول علمی بهداشتی موجود در کشور با توجه به شرایط اقلیمی، زیست محیطی، اقتصادی، اجتماعی و به منظور رعایت بهداشت تولیدات دامی توسط سازمان دامپزشکی تهیه و جهت اجرا ابلاغ می شود - - ضوابط بهداشتی: مجموعه ای از ضوابط و استانداردهای مربوط به طراحی و ساخت واحدهای دامپروری است که توسط سازمان دامپزشکی جهت اجرا ابلاغ می گردد.

- طرح اجرایی: طرحی است که شامل نقشه های اجرایی ساختمان، تأسیسات و محدوده اجرایی، جنبه های اقتصادی و زیست محیطی دامداری های صنعتی و نیمه صنعتی می باشد.

- پروانه: سندی است که در محدوده زمانی و مکانی مشخصی به منظور انجام یکی از فعالیت های موضوع این دستورالعمل برای اشخاص حقیقی و یا حقوقی صادر می شود.

- موافقت اصولی: مجوزی است که بنا به درخواست متقاضی برای شروع فعالیت های موضوع این دستورالعمل در چهارچوب سیاست های وزارت جهاد کشاورزی توسط سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی صادر می شود.

- پروانه تأسیس: سندی است که پس از رایحه مدارک مورد نیاز و در صورت داشتن شرایط لازم مطابق با سیاست های وزارت جهاد کشاورزی، برای احداث واحد مورد تقاضا در قطعه زمین مورد تأیید توسط سازمان نظام مهندسی کشاورزی صادر می شود.

- پروانه بهره برداری: سندی است که پس از اتمام عملیات احداث و تجهیز واحد دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی با تطبیق با طرح اولیه، جهت آغاز فعالیت تولیدی توسط سازمان نظام مهندسی کشاورزی به نام متقاضی صادر می شود.

- پروانه بهداشتی: سندی است که به منظور دریافت موافقت اصولی، پروانه تأسیس و پروانه بهره برداری در چارچوب ضوابط و مقررات و دارا بودن سایر شرایط لازم توسط سازمان نظام دامپزشکی صادر می شود.

- مجوز توسعه: مجوزی است که بنا به درخواست متقاضی به منظور توسعه و افزایش سطح و یا ظرفیت دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی موجود براساس ضوابط

- این دستورالعمل، پس از اخذ پروانه بهداشتی مربوطه از سازمان نظام دامپزشکی توسط سازمان نظام مهندسی صادر می گردد.
- مجوز نوسازی و بهسازی: مجوزی است که بنا به درخواست متقاضی با توجه به پیشرف فن آوری و سایر مسائل مرتبط با دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی جهت بهسازی و نوسازی طبق ضوابط این دستورالعمل پس از اخذ پروانه بهداشتی مربوطه از سازمان نظام دامپزشکی توسط سازمان نظام مهندسی صادر می گردد.
- متقاضی: شخص حقیقی و یا حقوقی است که براساس شرایط مندرج در گردش کار صدور مجوزهای موضوع این دستورالعمل نسبت به ارائه درخواست خود اقدام می نماید.
- هیئت های بدوی و عالی انتظامی: منظور هیئت بدوی انتظامی ماده (۲۶) و هیئت عالی انتظامی ماده (۲۸) قانون تأسیس سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی و هیئت بدوی انتظامی ماده (۲۴) و هیئت عالی انتظامی ماده (۲۵) قانون سازمان نظام دامپزشکی می باشد.
- هیأت رسیدگی: منظور هیأت موضوع تبصره (۲) ماده (۷) قانون اجرای سیاست های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی می باشد که به ریاست وزیر امور اقتصادی و دارایی یا معاون وی و با حضور معاونین دستگاه های ذیربط تشکیل می گردد. سازمان نظام مهندسی صادر می گردد.
- معاونت امور تولیدات دامی: منظور معاونت امور تولیدات دامی وزارت جهاد کشاورزی می باشد.
- سازمان شیلات: منظور سازمان شیلات ایران می باشد.
- سازمان دامپزشکی: منظور سازمان دامپزشکی کشور می باشد.
- سازمان نظام دامپزشکی: منظور سازمان نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران می باشد.
- سازمان نظام مهندسی: منظور سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی جمهوری اسلامی ایران می باشد.
- واحدهای استانی و یا شهرستانی: منظور سازمان های نظام مهندسی و نظام دامپزشکی استان و یا شهرستان و یا دفاتر موضوع ارائه خدمات غیر دولتی عضو سازمان های مذکور حسب مورد می باشند.

- ستاد هماهنگی: منظور ستاد هماهنگی موضوع ماده (۱۸) این دستورالعمل می باشد.
 - دستورالعمل: منظور دستورالعمل اجرایی، فرآیندها و تعرفه های مربوط به ماده (۵) قانون نظام جامع دامپروری کشور (موضوع تبصره های ۱، ۲، ۳ و ۵) می باشد.

ماده ۲- اهداف:

الف - هدف اصلی:

واگذاری فرآیند صدور موافقت اصولی و پروانه های تأسیس، بهره بر داری، تمدید، توسعه و ابطال و پروانه های بهداشتی دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی به ترتیب به سازمان های نظام مهندسی کشاورزی و نظام دامپزشکی و ایجاد زمینه های لازم به منظور اعمال مدیریت بهینه دولت، از طریق امور انجام وظایف حاکمیتی نظیر سیاستگذاری، برنامه ریزی و نظارت بر انجام مأموریت ها و وظایف محوله.

ب - اهداف فرعی:

- اجرایی کردن موادی از قانون نظام جامع دامپروری.
 - بهره گیری حداکثری از ظرفیت و توانمندی های بخش غیر دولتی.
 - تعیین وظایف و نقش هر یک از واحدهای مرتبط.
 - ارتقای سطح نظارت و ارزیابی بر انجام وظایف
 - تسهیل و تسریع در امور سرمایه گذاری در بخش افزایش تولید و ارتقاء سطح بهره وری.
 - اشتغال فارغ التحصیلان بخش کشاورزی.

ماده ۳- محدوده فرآیند:

شامل کلیه مراحل مربوط به صدور موافقت اصولی و سایر پروانه های مربوط به دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی اطلاق می گردد که از مرحله درخواست متقاضی شروع و تا مرحله صدور و تحویل پروانه به متقاضی ادامه می یابد.

ماده ۴

وظایف واحدهای مرتبط با صدور مجوزها و پروانه ها به شرح ذیل تعیین می گردد:
 الف - معاونت امور تولیدات دامی

- سیاستگذاری، برنامه ریزی، هماهنگی و نظارت عالی بر صدور موافقت اصولی و پروانه های تأسیس و بهره برداری دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی
- تهیه و ابلاغ دستورالعمل ها، استاندارد های اجرایی، فنی و نظارتی مربوطه به صدور موافقت اصولی و پروانه های تأسیس و بهره برداری دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی.
- تعیین و اعلام ظرفیت های مربوط به ایجاد و توسعه دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی به سازمان جهاد کشاورزی استان و سازمان نظام مهندسی.
- تدوین ضوابط و مقررات مربوط به نظارت و بازرسی فنی از دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی کشور.
- شناسایی و تعیین عناوین و سرفصل های دوره های آموزشی مورد نیاز موافقت اصولی و پروانه های تأسیس و بهره برداری دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی و اعلام به سازمان نظام مهندسی جهت برنامه ریزی و اجراء.
- همکاری با سازمان نظام مهندسی در زمینه برگزاری دوره های آموزشی کارشناسان ذیربط در جهت واگذاری صدور موافقت اصولی و پروانه های دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی.
- هدایت و حمایت از سرمایه گذاری در حوزه های مختلف دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی مطابق با سیاست های اعلام شده.
- فراهم آوردن زمینه هماهنگی و همکاری بین سازمان های ذیربط با سازمان نظام مهندسی در اجرای فرآیند صدور موافقت اصولی و پروانه های دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی در چارچوب وظایف قانونی.
- بررسی قوانین و مقررات حاکم بر صدور موافقت اصولی و پروانه های تأسیس و بهره برداری دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی به منظور شناسایی مشکلات و خلاء های قانونی و پیگیری جهت رفع آنها.
- اخذ سیاست های مربوط به بهداشت دام، بیماری های دامی، چگونگی انتشار و شیوه های مبارزه با آن از سازمان دامپزشکی و بهره برداری از این سیاست ها در برنامه ریزی های مربوط به صدور موافقت اصولی، پروانه های تأسیس و بهره برداری دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی.
- نظارت عالی و ارزیابی عملکرد سازمان نظام مهندسی در خصوص صدور موافقت

اصولی و پروانه های تأسیس، بهره برداری و ارایه گزارش به وزیر جهاد کشاورزی و سایر مراجع ذیربط.

ب: سازمان جهاد کشاورزی استان و مدیریت شهرستان

- هدایت و حمایت از سرمایه گذاری در حوزه های مربوط به امور دام مطابق با سیاست های اعلام شده از سوی معاونت امور تولیدات دامی وزارت جهاد کشاورزی.

- همکاری در تعیین ظرفیت های مربوط به ایجاد و توسعه دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی و اعلام به معاونت ذیربط.

- فراهم آوردن زمینه هماهنگی و همکاری بین سازمان های ذیربط با سازمان نظام مهندسی به منظور صدور موافقت اصولی و پروانه های تأسیس و بهره برداری دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی.

- نظارت بر عملکرد واحدهای استانی و یا شهرستانی سازمان های نظام مهندسی در زمینه صدور موافقت اصولی و پروانه های تأسیس و بهره برداری دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی و ارایه گزارش به مراجع ذیربط.

- شناسایی و تعیین دوره های آموزشی مورد نیاز و اعلام به سازمان نظام مهندسی جهت برنامه ریزی و اجراء.

- همکاری با سازمان نظام مهندسی در زمینه آموزش کارشناسان به منظور واگذاری صدور موافقت اصولی و پروانه های تأسیس و بهره برداری دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی.

- نظارت بر فعالیت های دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی.

ج - سازمان دامپزشکی کشور

- سیاستگذاری، برنامه ریزی، هماهنگی و نظارت عالی بر صدور پروانه های بهداشتی دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی

- تهیه و تدوین دستورالعمل ها، استاندارد های اجرایی و نظارتی در خصوص صدور پروانه بهداشتی دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی.

- اعلام سیاست های اصول بهداشتی دام و مجموعه دستورالعمل های ضروری در خصوص بیماری های مشترک بین دام و انسان و شیوه های مبارزه و جلوگیری از انتشار آن و اعلام به معاونت امور تولیدات دامی، سازمان شیلات،

- سازمان نظام دامپزشکی و نظام مهندسی و اعلام عمومی در ابتدای هر سال.
- شناسایی و اعلام عناوین و سرفصل های دوره های آموزشی مورد نیاز جهت صدور پروانه های بهداشتی دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی به سازمان نظام دامپزشکی جهت برنامه ریزی و اجراء.
 - همکاری با سازمان نظام دامپزشکی در زمینه اجرای آموزش های مربوط به صدور پروانه بهداشتی دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی.
 - شناسایی مناطق آلوده به بیماری های واگیردار و کانون های بیماری زا و اعلام مناطق مذکور و قرنطینه به معاونت امور تولیدات دامی و سازمان شیلات ایران در پایان هر ماه.
 - فراهم آوردن زمینه هماهنگی و همکاری بین سازمان های ذیربط با سازمان نظام دامپزشکی در اجرای صدور پروانه های بهداشتی.
 - احصاء و شناسایی مشکلات و نارسایی های مربوط به صدور پروانه های بهداشتی دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی و اعلام به ستاد هماهنگی (موضوع ماده (۱۸) این ستورالعمل) جهت پیگیری برای اقدام.
 - تعیین ضوابط مربوط به نظارت و بازرسی بهداشتی از دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی.
 - نظارت عالی بر فعالیت ها و چگونگی اعمال ضوابط و استاندارد های بهداشتی از دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی.
 - ارزیابی عملکرد سازمان نظام دامپزشکی در خصوص صدور پروانه های بهداشتی و ارائه گزارش مستند به وزارت جهاد کشاورزی و سایر مراجع ذیربط.
 - اداره کل دامپزشکی استان:
 - شناسایی مناطق آلوده به بیماری های واگیردار، کانون های بیماری زا و اعلام آن در پایان هر ماه به سازمان دامپزشکی کشور، معاون بهبود تولیدات دامی استان و اداره کل شیلات استان و سایر مراجع ذیربط.
 - همکاری با واحد های استانی و شهرستانی سازمان نظام دامپزشکی در زمینه آموزش کارشناسان صدور پروانه بهداشتی دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی.
 - نظارت بر نحوه عملکرد واحدهای استانی و شهرستانی سازمان نظام دامپزشکی در خصوص صدور پروانه بهداشتی دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی.

- احصاء و شناسایی مشکلات و نارسایی های مربوط به صدور پروانه بهداشتی دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی و اعلام به سازمان دامپزشکی.
- نظارت و بازرسی بهداشتی دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی.
- ه - سازمان شیلات ایران
- سیاستگذاری، برنامه ریزی، هماهنگی و نظارت عالی بر صدور پروانه های مراکز تکثیر و پرورش آبزیان
- تعیین و اعلام ظرفیت های ایجاد و توسعه مراکز تکثیر و پرورش آبزیان با همکاری ادارات کل شیلات.
- تهیه و تدوین دستورالعمل ها و استاندارد های اجرایی و نظارتی و صدور پروانه های مربوط به مراکز تکثیر و پرورش آبزیان.
- شناسایی و تعیین عناوین و سرفصل های دوره های آموزشی مورد نیاز مربوط به موافقت اصولی و پروانه های تأسیس و بهره برداری مراکز تکثیر و پرورش آبزیان و اعلام به سازمان نظام مهندسی جهت برنامه ریزی و اجراء.
- همکاری باسازمان های نظام مهندسی در خصوص آموزش کارشناسان ذیربط در جهت واگذاری صدور موافقت اصولی و پروانه های مراکز تکثیر و پرورش آبزیان.
- هدایت و حمایت از سرمایه گذاری در حوزه های مختلف مراکز تکثیر و پرورش آبزیان.
- فراهم آوردن زمینه هماهنگی و همکاری بین سازمان های ذیربط با سازمان نظام مهندسی در اجرای فرآیند صدور موافقت اصولی و سایر پروانه های مراکز تکثیر و پرورش آبزیان.
- بررسی قوانین ومقررات حاکم بر صدور موافقت اصولی و سایر پروانه های مربوط به مراکز تکثیر و پرورش آبزیان به منظور شناسایی مشکلات وخلاء های قانونی و پیگیری جهت رفع آن.
- نظارت عالی و ارزیابی عملکرد سازمان نظام مهندسی در خصوص صدور موافقت اصولی و پروانه های مراکز تکثیر و پرورش آبزیان و ارائه گزارش به مراجع ذیربط.
- اخذ سیاست های مربوط به بهداشت دام، بیماریه های آبزیان، چگونگی انتشار و شیوه های مبارزه با آن از سازمان دامپزشکی و بهره برداری از سیاست ها و برنامه ریزی های مربوط به صدور موافقت اصولی، پروانه های تأسیس و بهره برداری

مراکز تکثیر و پرورش آبزیان

- سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی جمهوری اسلامی ایران
- رعایت سیاست ها، دستورالعمل ها، استانداردها و سایر ضوابط و مقررات ابلاغی وزارت جهاد کشاورزی و ارائه پیشنهادات اصلاحی.
- صدور موافقت اصولی و پروانه های تأسیس و بهره برداری، تمدید، توسعه و ابطال دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی مطابق با سیاست ها و دستورالعمل های اعلام شده از سوی معاونت امور تولیدات دامی و سازمان شیلات ایران.
- تأمین و بکارگیری نیروی انسانی متخصص و مورد نیاز جهت صدور موافقت اصولی و پروانه های تأسیس و بهره برداری دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی.
- پیشنهاد تعرفه های خدمات کارشناسی مربوط به صدور موافقت اصولی و پروانه های تأسیس و بهره برداری دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی با همکاری معاونت امور تولیدات دامی و سازمان شیلات و پیگیری جهت تصویب از طریق ستاد هماهنگی (موضوع ماده (۱۸) این دستورالعمل) و ابلاغ آن توسط وزیر جهاد کشاورزی.
- تعیین دفاتر خدمات دامپروری غیردولتی و همکاری با آنان در دریافت مدارک، تکمیل پرونده، صدور استعلام و پیگیری صدور مجوز به منظور صدور موافقت اصولی و سایر پروانه های دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی.
- شناسایی واحدها مشکلات و نارسایی های مرتبط با صدور موافقت اصولی و سایر پروانه های تأسیس و بهره برداری دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی و اعلام به ستاد هماهنگی (موضوع ماده (۱۸) این دستورالعمل) و پیگیری جهت رفع آن ها.
- تعیین صلاحیت و رتبه بندی کارشناسان عضو سازمان نظام مهندسی جهت اجرای این دستورالعمل.
- تهیه و تأمین امکانات و تجهیزات مورد نیاز مطابق با ضوابط فنی تعیین شده جهت صدور مجوزها.
- بستر سازی در جهت ایجاد، توسعه و کنترل دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی از طریق برگزاری همایش ها، سمینارها، بازدید های تخصصی براساس سیاست ها و برنامه های معاونت امور تولیدات دامی و سازمان شیلات.
- همکاری در تعیین ظرفیت های مربوط به ایجاد و توسعه واحدهای دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی.

- حفظ و نگهداری مطلوب از سوابق و پرونده های مرتبط با صدور موافقت اصولی و پروانه های تأسیس و بهره براری و دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی.
 - تهیه و توزیع کتب، نشریات آموزشی، فیلم و سایر وسائل کمک آموزشی برای کارشناسان و بهره برداران.
 - برگزاری دوره ها و کارگاه های آموزشی مرتبط برای کارشناسان و بهره برداران مطابق با اعلام معاونت امور تولیدات دامی و سازمان شیلات.
 - تهیه و استقرار سیستم مکانیزه صدور موافقت اصولی و پروانه های تأسیس و بهره برداری دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی با نظارت معاونت امور تولیدات دامی و سازمان شیلات.
 - تهیه و اعلام گزارشات نوبه ای و غیر نوبه ای و ارسال به معاونت امور تولیدات دامی و سازمان شیلات.
- ز: سازمان نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران
- صدور پروانه های بهداشتی برای موافقت اصولی، تأسیس و بهره برداری دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی.
 - رعایت سیاست ها، دستورالعمل ها و سایر ضوابط و مقررات بهداشتی ابلاغی سازمان دامپزشکی و ارایه پیشنهادات اصلاحی در این خصوص.
 - تأمین و بکارگیری نیروی انسانی متخصص مورد نیاز جهت صدور پروانه های بهداشتی.
 - پیشنهاد تعرفه های خدمات کارشناسی مربوط به صدور پروانه بهداشتی دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی با همکاری سازمان دامپزشکی و پیگیری جهت تصویب در ستاد هماهنگی موضوع ماده (۱۸) و ابلاغ آن توسط وزیر جهاد کشاورزی.
 - تعیین دفاتر خدمات دامپزشکی غیر دولتی و همکاری با آنان در دریافت مدارک، تکمیل پرونده، صدور استعلام و پیگیری صدور مجوز به منظور صدور پروانه های بهداشتی دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی.
 - شناسایی واحدها مشکلات و نارسایی های مربوط به صدور پروانه های بهداشتی دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی و اعلام به ستاد هماهنگی (موضوع ماده (۱۸) این دستورالعمل) و پیگیری جهت رفع آن.
 - تعیین صلاحیت و رتبه بندی دامپزشکان عضو سازمان نظام دامپزشکی جهت

اجرای این دستورالعمل

- برگزاری دوره ها و کارگاه های آموزشی مرتبط برای کارشناسان و بهره برداران مطابق با اعلام سازمان دامپزشکی.
- تهیه و تأمین امکانات و تجهیزات مورد نیاز مطابق با ضوابط بهداشتی تعیین شده جهت صدور پروانه های بهداشتی.
- برگزاری دوره ها و کارگاه های آموزشی مرتبط برای کارشناسان و بهره برداران مطابق با اعلام سازمان دامپزشکی.
- حفظ و نگهداری مطلوب از سوابق و پرونده های مرتبط با صدور پروانه های بهداشتی دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی.
- تهیه و استقرار سیستم مکانیزه صدور پروانه های بهداشتی دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی با نظارت سازمان دامپزشکی.
- تهیه و توزیع کتب، نشریات آموزشی، فیلم و سایر وسائل کمک آموزشی برای کارشناسان و بهره برداران.

ماده ۵

کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی اعم از دولتی، تعاونی و خصوصی که اقدام به فعالیت در امور دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی می نمایند، موظف به اخذ موافقت اصولی، پروانه های تأسیس، بهره برداری و بهداشتی مطابق با سیاست ها، برنامه ها و سایر ضوابط و استانداردهای وزارت جهاد کشاورزی و سازمان های وابسته و تابعه ذیربط می باشند.

تبصره ۱- موافقت اصولی و پروانه های تأسیس و بهره برداری، تمدید، توسعه و ابطال دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی توسط سازمان نظام مهندسی استان یا شهرستان صادر می شود.

تبصره ۲- پروانه های بهداشتی دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی توسط واحدهای استانی و یا شهرستانی سازمان نظام دامپزشکی صادر می گردد.

تبصره ۳- سازمان های نظام مهندسی و نظام دامپزشکی با قبول مسؤولیت، مجاز به استفاده از توانمندی های اعضا، تشکل ها، صنوف و انجمن های مرتبط در امور اجرایی مربوط به صدور موافقت اصولی و سایر پروانه ها می باشند.

ماده ۶

سیاست ها، دستورالعمل ها و فرآیندها و ضوابط فنی مربوط به صدور موافقت اصولی و پروانه های تأسیس، بهره برداری، تمدید، توسعه و ابطال پروانه های بهداشتی مربوطه به دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی حسب مورد توسط معاونت امور تولیدات دامی، سازمان شیلات و سازمان دامپزشکی تهیه و به سازمان های نظام مهندسی و نظام دامپزشکی و سایر واحد های ستادی و استانی تابعه به صورت سالانه جهت اجرا ابلاغ می گردد.

تبصره - سازمان های نظام مهندسی و نظام دامپزشکی ملزم به رعایت دقیق سیاست ها دستورالعمل های ابلاغی بوده و ضروریات گزارش اقدامات انجام شده را هر سه ماه یکبار به معاونت امور تولیدات دامی، سازمان دامپزشکی و سازمان شیلات اعلام نمایند.

ماده ۷

سازمان های نظام مهندسی و نظام دامپزشکی موظفند نسبت به اطلاع رسانی عمومی در خصوص چگونگی و مراحل صدور موافقت اصولی و سایر پروانه ها اقدام و مدارک و فرم های مورد نیاز را رایگان در اختیار متقاضیان قرار دهند.

ماده ۸

سازمان های نظام مهندسی و نظام دامپزشکی موظفند حد اکثر شش ماه پس از ابلاغ این دستورالعمل نسبت به ایجاد واحد های صدور پروانه در کلیه مراکز استان ها و یا شهرستان ها اقدام نموده و لیست، آدرس و شماره تماس این مراکز را به اطلاع سازمان جهاد کشاورزی استان ها و مردم برسانند.

تبصره ۱- سازمان های نظام مهندسی و نظام دامپزشکی موظفند سالانه لیست واحدهای استانی و شهرستانی که مجاز به صدور موافقت اصولی، پروانه های تأسیس، بهره برداری، تمدید، توسعه و ابطال سایر پروانه های بهداشتی می باشند را به سازمان های جهاد کشاورزی استان، سازمان دامپزشکی، معاونت امور تولیدات دامی و سازمان شیلات ارسال و نسبت به اعلام عمومی آن اقدام نمایند.

تبصره ۲- در صورت عدم امکان صدور پروانه ها در برخی از شهرستان ها، سازمان های نظام مهندسی و نظام دامپزشکی موظفند به منظور تسهیل و تسریع در امور متقاضیان

نسبت به تعیین نزدیکترین شهرستان دارای صلاحیت اقدام موضوع را به اطلاع سازمان جهاد کشاورزی استان و عموم مردم برساند.

ماده ۹

واحدهای استانی و یا شهرستانی سشازمان نظام مهندسی موظفند پس از دریافت درخواست متقاضیان نسبت به پذیرش، ثبت درخواست و تشکیل پرونده حداکثر ظرف یک هفته کاری اقدام نمایند.

ماده ۱۰

سازمان نظام دامپزشکی و واحدهای استانی و یا شهرستانی آن موظفند حداکثر ظرف یک ماه پس از مراجعه متقاضی و ثبت معرفی نامه واحدهای استانی و یا شهرستانی سازمان نظام مهندسی نسبت به ارایه رسید صدور پروانه های بهداشتی مربوط به موافقت اصولی، تأسیسی و بهره برداری اقدام و در صورت مخالفت با صدور پروانه های بهداشتی، مراتب را به صورت کتبی و مستدل ظرف مدت ۱۰ روز به متقاضی و واحدهای استانی و یا شهرستانی نظام مهندسی اعلام نمایند.

تبصره - در صورت عدم اعلام پاسخ توسط سازمان نظام دامپزشکی استان یا واحدهای استانی و یا شهرستانی آن در زمان تعیین شده، واحدهای استانی و یا شهرستانی سازمان نظام مهندسی مجاز به صدور موافقت اصولی یا پروانه های تأسیس و بهره برداری می باشند و عواقب ناشی از آن متوجه سازمان نظام دامپزشکی می گردد.

ماده ۱۱

واحدهای استانی و یا شهرستانی سازمان نظام مهندسی به منظور صدور پروانه تأسیس موظف به اخذ استعلام از دستگاه های ذیل می باشد:

- واحدهای استانی و یا شهرستانی سازمان نظام دامپزشکی
- اداره کل محیط زیست استان و یا شهرستان
- شرکت آب و فاضلاب استان و یا شهرستان

- شرکت توزیع نیروی برق استان یا شهرستان
 - اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری استان و یا شهرستان
 - مدیریت امور اراضی استان و یا شهرستان
 - سازمان میراث فرهنگی و گردشگری استان و یا شهرستان
- تبصره ۱- مسؤولیت نظارت بر رعایت ضوابط مربوط به هر یک از دستگاه های مذکور توسط متقاضی بر عهده همان دستگاه می باشد.
- تبصره ۲- سازمان نظام مهندسی مجاز به اخذ استعلام از سایر دستگاه های خارج از عناوین مذکور نمی باشد.
- تبصره ۳- با توجه به ویژگی ها و شرایط استان ها استعلام از سایر دستگاه هایی که از آنها ذکر نام نشده است با تأیید ستاد هماهنگی امکان پذیر می باشد.

ماده ۱۲

سازمان نظام مهندسی موظف است هماهنگی و اقدامات لازم به منظور تسریع در پاسخ به استعلامات مورد نیاز توسط دستگاه های موضوع ماده (۱۱) این دستورالعمل جهت صدور پروانه ها را معمول دارد.

تبصره - واحد های ستادی و استانی ذیربط در وزارت جهاد کشاورزی موظفند همکاری های لازم را با سازمان نظام مهندسی جهت تسریع در اخذ استعلامات و ایجاد هماهنگی در سطوح ملی و استانی بعمل آورند.

ماده ۱۳

معاونت امور تولیدات دامی سازمان جهاد کشاورزی استان و سازمان شیلات، سازمان دامپزشکی و واحد های استانی و شهر ستانی آن موظفند حداکثر ظرف مدت شش ماه پس از ابلاغ این دستورالعمل کلیه سوابق و مستندات مربوط به صدور موافقت اصولی و سایر پروانه ها را حسب مورد به سازمان های نظام مهندسی و نظام دامپزشکی تحویل دهند.

تبصره ۱- کلیه واحد های موضوع این ماده موظفند قبل از تحویل مدارک همکاری لازم را جهت امکان دسترسی کارشناسان سازمان های نظام مهندسی و نظام دامپزشکی به سوابق را معمول دارند.

تبصره ۲- سازمان های نظام مهندسی و نظام دامپزشکی موظفند ظرف مدت شش ماه پس از ابلاغ این دستورالعمل شرایط لازم جهت نگهداری مطلوب از سوابق و مستندات را فراهم و سپس نسبت به تحویل مدارک اقدام نمایند.

ماده ۱۴

موافقت اصولی، پروانه تأسیس و پروانه بهره برداری با امضاء مدیر کل دامپزشکی استان و پروانه های بهداشتی با امضاء رییس سازمان نظام دامپزشکی استان صادر می گردد.

ماده ۱۵

انتقال، تغییر نام و نوع فعالیت مندرج در موافقت اصولی ممنوع و استفاده از مدارک موجود در پرونده در صورتی امکان پذیر است که بنا بر درخواست رسمی متقاضی موافقت اصولی صادر شده باطل و متقاضی درخواست صدور موافقت اصولی مجدد نماید.

تبصره - انتقال پروانه تأسیس به سایر اشخاص حقیقی و حقوقی در صورتی که بیش از ۵۰ درصد عملیات اجرایی به اتمام رسیده باشد، بلامانع می باشد.

ماده ۱۶

در صورتی که به دلایلی نظیر استعفاء، فوت و ترک خدمت رؤسای واحد های استانی و یا شهرستانی سازمان های نظام مهندسی و نظام دامپزشکی امکان صدور موافقت اصولی یا سایر پروانه ها فراهم نباشد تا زمان انتخاب و انتصاب رؤسای جدید حسب مورد به یکی از روش های ذیل اقدام می گردد.

- ارسال پرونده به نزدیکترین واحد شهرستانی سازمان های نظام مهندسی و نظام دامپزشکی محل مورد درخواست متقاضی

- اعزام نماینده تام الاختیار به وسیله سازمان های نظام مهندسی و نظام دامپزشکی به استان مربوطه جهت صدور مجوز یا پروانه.

- ارسال پرونده به سازمان های نظام مهندسی و نظام دامپزشکی

ماده ۱۷

به منظور فراهم آوردن کامل زمینه های لازم جهت صدور پروانه های بهداشتی توسط سازمان نظام دامپزشکی، حداکثر به مدت یک سال پس از ابلاغ این دستورالعمل کلیه پروانه های بهداشتی به صورت مشترک توسط سازمان های دامپزشکی و نظام دامپزشکی به شرح ذیل انجام می گردد.

۱- ارسال معرفی نامه جهت صدور پروانه بهداشتی به واحدهای استانی یا شهرستانی سازمان نظام دامپزشکی توسط واحدهای استانی یا شهرستانی نظام مهندسیک - معرفی متقاضی به همراه سایر مدارک جهت صدور پروانه بهداشتی موافقت اصولی - معرفی نامه به همراه موافقت اصولی جهت صدور پروانه بهداشتی تأسیس - معرفی نامه به همراه پروانه تأسیس جهت صدور پروانه بهداشتی بهره برداری

۲- مراجعه متقاضی و تشکیل پرونده به وسیله واحدهای استانی یا شهرستانی سازمان نظام دامپزشکی

۳- هماهنگی و تعیین کارشناس از بین کارشناسان معرفی شده توسط اداره کل دامپزشکی استان و سازمان نظام دامپزشکی و اعلام زمان بازدید به متقاضی حداکثر یک هفته پس از ثبت پرونده توسط سازمان دامپزشکی استان یا شهرستان.

۴- بازدید کارشناس از محل اجرای طرح و اعلام گزارش حداکثر یک هفته پس از بازدید به سازمان نظام دامپزشکی استان یا شهرستان.

۵- تنظیم پروانه بهداشتی مربوط به موافقت اصولی، تأسیس و بهره برداری توسط واحدهای استانی یا شهرستانی سازمان نظام دامپزشکی

۶- امضاء پروانه توسط رییس سازمان نظام دامپزشکی استان

۷- ارسال پروانه به همراه پرونده به اداره کل دامپزشکی استان به وسیله سازمان نظام دامپزشکی استان

۸- امضاء پروانه به وسیله مدیر کل دامپزشکی استان

۹- تحویل پروانه به متقاضی و یا ارسال آن به سازمان نظام مهندسی استان و درج رونوشت در پرونده توسط دامپزشکی استان

۱۰- عودت پرونده و رونوشت پروانه به سازمان نظام دامپزشکی استان جهت نگهداری

۱۱- سایر اقدامات حسب مورد

تبصره ۱- به منظور تسریع در فرآیند انجام کار، دامپزشکی استان موظف است

لیست اسامی کارشناسان خود را به تفکیک شهرستان به سازمان نظام دامپزشکی استان اعلام نماید.
تبصره ۲- پس از پایان زمان تعیین شده (یک سال) در تبصره (۱) صدور پروانه های بهداشتی براساس مفاد سایر مواد این دستورالعمل به وسیله سازمان نظام دامپزشکی صادر می گردد.

ماده ۱۸

به منظور اجرای سیاست ها، برنامه ها، دستورالعمل ها و هماهنگی در انجام سایر امور حاکمیتی مربوط به صدور موافقت اصولی و پروانه های تأسیس، بهره برداری، تمدید، توسعه، ابطال و سایر پروانه های بهداشتی مربوط به دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی، ستاد هماهنگی صدور پروانه ها با ترکیب و شرح وظایف ذیل در معاونت امور تولیدات دامی تشکیل می گردد:

الف - ترکیب:

معاون امور تولیدات دامی (رییس)

رییس سازمان دامپزشکی (عضو)

رییس سازمان شیلات (عضو)

رییس سازمان امور عشایر ایران (عضو)

رییس سازمان نظام مهندسی (عضو)

رییس سازمان نظام دامپزشکی (عضو)

مدیر کل دفتر سرمایه گذاری و توسعه تجارت (عضو)

تبصره ۱- دبیر ستاد توسط رییس ستاد انتخاب و منصوب می گردد.

تبصره ۲- جلسات ستاد حداقل هر شش ماه یک بار تشکیل می گردد.

تبصره ۳- دبیر ستاد می تواند حسب مورد نسبت به دعوت از سایر مدیران و صاحب نظران جهت حضور در جلسات اقدام نماید.

تبصره ۴- نحوه تشکیل جلسات و اداره آن تابع شیوه نامه ای است که به تصویب ستاد می رسد.

ب - وظایف:

- فراهم آوردن زمینه های اجرای سیاست ها و برنامه های مصوب قانون

نظام جامع دامپروری کشور جهت صدور موافقت اصولی و سایر پروانه های مربوط به دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی و آذربیان توسط سازمان های نظام مهندسی و نظام دامپزشکی

- هماهنگی و پیگیری جهت تدوین برنامه ها و سیاست های حاکمیتی و ضوابط صدور مجوزهای مربوط به دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی و آذربیان
- هماهنگی و کمک در اجرای دستورالعمل ها، شیوه نامه ها و سایر ضوابط اجرایی و نظارتی قانون نظام جامع دامپروری کشور در حوزه موافقت اصولی و سایر پروانه های مرتبط با دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی.

- بررسی و تأیید جهت اخذ استعلام از سایر دستگاه های خارج از موارد ذکر شده در ماده (۱۱) این دستورالعمل

- بررسی و تأیید تعرفه های پیشنهادی سازمان های نظام مهندسی و نظام دامپزشکی و پیگیری جهت ابلاغ توسط وزیر جهاد کشاورزی حداکثر تا پایان اردیبهشت هر سال
- اتخاذ تصمیم و ارایه نظرات و راهکارهای اجرایی جهت رفع موانع و مشکلات موجود در اجرای قانون نظام جامع دامپروری کشور در حوزه صدور موافقت اصولی و پروانه ها

ماده ۱۹

متقاضی موظف است به منظور احراز مالکیت زمین یکی از مدارک مشروحه ذیل را در خصوص زمین محل احداث دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی ارایه نماید.

- اراضی دارای سند مالکیت: اصل اسناد مالکیت و تصویر آن
- اراضی استیجاری ملی: اصل قرارداد یا اجاره نامه رسمی غیر قابل فسخ به مدت ۱۰ سال و تصویر آن

- اراضی اوقافی: مدت و موضوع اجاره براساس نظریه اداره اوقاف محل تعیین می گردد.
- اراضی مشاع: ارایه گواهی وکالت رسمی از سایر مالکین برای متقاضی الزامی می باشد
- اراضی فاقد سند مالکیت: ارایه مستندات تصرف قانونی و احراز آن به همراه تأییدیه مراجع ذیصلاح

- اراضی واگذاری از سوی سازمان های جهاد کشاورزی یا اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری: اصل و تصویر قرارداد واگذاری و همچنین نقشه محل مورد نظر جهت احداث تأسیسات.

ماده ۲۰

سازمان نظام مهندسی موظف است اصول و ضوابط فنی مربوط به احداث واحدهای دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی را براساس سیاست ها و دستورالعمل های اعلامی از سوی معاونت امور تولیدات دامی و سازمان شیلات تهیه و در اختیار متقاضیان قرار دهد.

ماده ۲۱

کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی متقاضی موافقت اصولی و پروانه تأسیس، بهره برداری و پروانه های بهداشتی علاوه بر رعایت شرایط و ضوابط فنی و تخصصی، می بایست مدارک ذیل را ارائه نمایند.

الف - موافقت اصولی

- تصویر شناسنامه برای اشخاص حقیقی
- تصویر اساسنامه شرکت برای اشخاص حقوقی
- تصویر آگهی تأسیس یا آگهی آخرین تغییرات شرکت برای اشخاص حقوقی
- تصویر کارت پایان خدمت نظام وظیفه و یا معافیت از خدمت نظام وظیفه برای آقایان
- تصویر کارت ملی اشخاص حقیقی و یا مدیر عامل
- دو قطعه عکس پرسنلی ۴ × ۳ برای اشخاص حقیقی و یا مدیر عامل
- تکمیل و ارائه فرم تقاضای صدور موافقت اصولی توسط متقاضی
- پروانه بهداشتی موافقت اصولی صادره از سازمان نظام دامپزشکی
- نقشه محل مورد نظر برای اجرای طرح ممههور به مهر مهندس ناظر تبصره ۱- برای صدور موافقت اصولی نیاز به اخذ استعلام از سایر دستگاه های اجرایی نمی باشد.

تبصره ۲- صدور موافقت اصولی هیچگونه حقی برای متقاضی ایجاد نخواهد کرد و لازم است در مجوز موافقت اصولی این موضوع توسط سازمان های نظام مهندسی و نظام دامپزشکی درج گردد.

ب - پروانه تأسیس

- اصل موافقت اصولی

- پروانه بهداشتی تأسیس صادره از سازمان نظام دامپزشکی

- تکمیل و ارایه فرم تقاضای صدور پروانه تأسیس توسط متقاضی
- پاسخ استعلام از دستگاه های اجرایی طبق ماده (۱۱) این دستورالعمل
- نقشه موقعیت زمین و محل اجرای پروژه
- مدارک مربوط به مالکیت زمین
- ارایه طرح توجیهی و فنی
- ج - پروانه بهره برداری
- اصل موافقت اصولی و پروانه تأسیس
- فرم تقاضای صدور پروانه بهره برداری تکمیل شده توسط متقاضی
- فرم تکمیل شده توسط مهندس ناظر فنی مبنی بر اتمام عملیات ساختمانی و نصب تأسیسات و تجهیزات
- فرم تکمیل شده پایان کار ساختمان
- اصل پروانه های بهداشتی موافقت های اصولی و بهره برداری
- معرف مسؤل فنی تولید

ماده ۲۲

مراحل صدور موافقت اصولی و سایر پروانه ها به شرح ذیل می باشد.

- الف - مراحل صدور موافقت اصولی
- ۱- تکمیل و ارایه فرم درخواست به وسیله متقاضی به واحدهای استانی یا شهرستانی سازمان سازمان نظام مهندسی
- ۲- ارایه یا ارسال درخواست به همراه سایر مدارک مورد نیاز به واحدهای استانی و یا شهرستانی سازمان نظام مهندسی توسط متقاضی
- ۳- ثبت درخواست و تشکیل پرونده توسط واحدهای استانی و یا شهرستانی سازمان نظام مهندسی
- ۴- تعیین مهندس ناظر و اعلام زمان بازدید به متقاضی (حداکثر سه روز پس از ثبت پرونده) توسط واحدهای استانی و یا شهرستانی سازمان نظام مهندسی.
- ۵- بازدید از محل اجرای طرح و اعلام گزارش به وسیله مهندس ناظر واحد های استانی و یا شهرستانی سازمان نظام مهندسی حداکثر یک هفته پس از ارجاع پرونده

- ۶- ارسال درخواست متقاضی به همراه نقشه محل احداث پروژه به واحدهای استانی و یا شهرستانی سازمان نظام دامپزشکی حداکثر سه روز پس از اعلام گزارش
- ۷- بازدید توسط مهندس ناظر سازمان نظام دامپزشکی استان یا شهرستان و اعلام گزارش
- ۸- صدور پروانه بهداشتی موافقت اصولی با اعلام پاسخ مستدل توسط سازمان نظام دامپزشکی استان با امضاء رییس سازمان و ارسال آن به واحدهای استانی و شهرستانی سازمان نظام مهندسی
- ۹- صدور موافقت اصولی با امضاء رییس سازمان نظام مهندسی استان و تحویل به متقاضی
- ۱۰- ارسال تصویر موافقت اصولی به مدیریت جهاد کشاورزی استان و یا مدیریت جهاد کشاورزی شهرستان.
- تبصره - رعایت موارد ذیل در فرآیند صدور موافقت اصولی الزامی است.
- در صورتی که متقاضی درخواست تأمین زمین از منابع ملی یا سایر اراضی دولتی را داشته باشد موضوع مطابق با سیاست های اعلام شده به مدیریت امور اراضی استان اعلام و در صورت موافقت و واگذاری زمین، نسبت به بازدید کارشناسی از محل و سایر اقدامات بعدی اقدام گردد.
- در صورتی که یک ماه پس از تاریخ وصول و ثبت درخواست توسط واحدهای استانی و یا شهرستانی سازمان نظام دامپزشکی این سازمان نسبت به صدور پروانه بهداشتی یا اعلام پاسخ اقدام نکند، سازمان نظام مهندسی مجاز به صدور موافقت اصولی بوده و مسؤولیت عواقب بهداشتی و خسارت ناشی از آن به عهده سازمان نظام دامپزشکی می باشد.
- واحدهای استانی یا شهرستانی سازمان نظام دامپزشکی موظفند در صورت مخالفت صدور پروانه بهداشتی، مراتب مخالفت خود را به صورت کتبی و مستند به متقاضی و سازمان نظام مهندسی اعلام نمایند.
- واحدهای استانی یا شهرستانی سازمان نظام مهندسی موظفند نواقص مربوط به صدور موافقت اصولی را حداکثر ظرف یک هفته به صورت کتبی به متقاضی اعلام نمایند.
- متقاضی موظف است حداکثر ظرف یک هفته نسبت به انجام پیگیری های لازم جهت رفع نواقص مربوط به صدور پروانه بهداشتی اقدام نماید.
- اعتبار موافقت اصولی شش ماه و قابل تمدید در یک دوره شش ماهه می باشد.

ب - مراحل صدور پروانه تأسیس

- ۱- تکمیل و ارایه فرم درخواست به وسیله متقاضی به واحد های استانی یا شهرستانی سازمان نظام مهندسی
 - ۲- ثبت درخواست و تشکیل پرونده توسط واحدهای استانی و یا شهرستانی سازمان نظام مهندسی
 - ۳- تهیه و اعلام مکاتبات مربوط به اخذ استعلام از سایر دستگاه های ذیربط به صورت همزمان
 - ۴- تعیین مهندس ناظر و اعلام زمان بازدید به متقاضی (حداکثر ظرف مدت یک هفته) توسط واحدهای استانی و یا شهرستانی سازمان مهندسی
 - ۵- بازدید مهندس ناظر از محل و اعلام گزارش به وسیله کارشناس واحدهای استانی و یا شهرستانی حداکثر ظرف مدت یک هفته
 - ۶- پیگیری مستمر جهت اخذ پاسخ استعلامات از سایر دستگاه ها توسط متقاضی به صورت همزمان
 - ۷- تطبیق طرح توجیهی با ضورای فنی و ارایه تأییدیه کارشناسی آن
 - ۸- تطبیق طرح توجیهی با ضوابط سایر دستگاه های اجرایی (رعایت حریم راه و مسیر های گاز، نفت و...)
 - ۹- اعلام کتبی موضوع به همراه سایر مدارک به سازمان نظام دامپزشکی جهت صدور پروانه بهداشتی حداکثر سه روز پس از ارایه طرح توسط سازمان نظام دامپزشکی
 - ۱۰- صدور پروانه بهداشتی تأسیس به وسیله سازمان نظام دامپزشکی استان با امضاء رییس سازمان و یا اعلام پاسخ مستدل در صورت عدم تأیید به واحدهای استانی و یا شهرستانی سازمان نظام مهندسی حداکثر ظرف مدت یک هفته
 - ۱۱- بررسی و صدور پروانه تأسیس و تحویل به متقاضی توسط واحدهای استانی و یا شهرستانی سازمان نظام مهندسی
 - ۱۲- ارسال تصویر پروانه تأسیس به مدیریت جهاد کشاورزی استان و یا شهرستان مربوطه
- تبصره - رعایت موارد ذیل در فرآیند صدور پروانه تأسیس الزامی است.
- ۱۳- سازمان نظام مهندسی موظف است پس از تکمیل پرونده ظرف مدت یک هفته کاری در صورت تطبیق با مقررات و ضوابط اعلام شده نسبت به صدور پروانه

- تأسیس اقدام نماید.
- ۱۴- کلیه متقاضیان موظفند نسبت به اخذ مجوزها و پروانه های مربوط به ساخت و ساز و پایان کار طبق ضوابط و مقررات شهرداری ها و یا بخش داری ها و یا سایر مراجع ذیربط اقدام نمایند.
- ۱۵- عواقب ناشی از عدم اخذ مجوزها و پروانه های مربوط به ساخت و ساز و پایان کار از مراجع ذیربط بر عهده متقاضی است و در این خصوص هیچگونه مسؤولیتی بر عهده وزارت جهاد کشاورزی نمی باشد.
- ۱۶- دارندگان پروانه تأسیس موظفند به محض اتمام کار ساختمان و تأسیسات و قبل از بهره برداری مراتب را به صورت کتبی به واحدهای استانی و یا شهرستانی سازمان نظام مهندسی اعلام نمایند.
- ۱۷- در صورت مخالفت واحدهای استانی و یا شهرستانی سازمان نظام مهندسی با صدور پروانه تأسیس این سازمان موظف است مراتب مخالفت را با ذکر دلیل و مستند به صورت کتبی به متقاضی اعلام نماید.
- ۱۸- واحدهای استانی و یا شهرستانی سازمان نظام مهندسی موظف است نواقص مربوط به صدور پروانه تأسیس را حداکثر ظرف مدت یک هفته به صورت کتبی به متقاضی اعلام نماید.
- ۱۹- واحدهای استانی و یا شهرستانی سازمان نظام مهندسی موظفند در صورتی که دستگاه های طرف استعلام در پاسخ به استعلامات موانع قانونی یا نواقصی را اعلام نمایند مراتب را جهت پیگیری و رفع مشکل به متقاضی اعلام نمایند.
- ۲۰- در صورتی که واحدهای استانی و یا شهرستانی سازمان نظام دامپزشکی ظرف مدت یک ماه پس از تاریخ وصول و ثبت درخواست متقاضی، نسبت به رعایت مقررات بهداشتی توسط متقاضی اعلام نظر نکنند واحدهای استانی یا شهرستانی سازمان نظام مهندسی مجاز به صدور پروانه تأسیس بوده و مسؤولیت عواقب بهداشتی و خسارات ناشی از این اقدام بر عهده آن سازمان می باشد.
- ۲۱- واحدهای استانی و یا شهرستانی سازمان نظام مهندسی موظف است پرونده آن دسته از متقاضیان که در زمان مقرر نسبت به رفع نقص و تکمیل پرونده خود اقدام نمایند را به مدت یک سال نگهداری و پس از انقضای مهلت تعیین شده نسبت به

امحای پرونده اقدام نماید.

۲۲- انتقال پروانه تأسیس به غیر در صورتی امکان پذیر است که اجرای طرح حداقل اعم از ساختمان و تأسیسات ۵۰ درصد پیشرفت داشته و به تأیید واحدهای استانی یا شهرستانی سازمان نظام مهندسی رسیده و مجوز لازم از سازمان جهاد کشاورزی استان اخذ گردد.

۲۳- سازمان نظام مهندسی لازم است همزمان با انتقال پروانه تأسیس به غیر نسبت به انتقال کلیه اراضی، امکانات، تسهیلات، تعهدات و اختیارات به طور یکجا با رعایت مقررات مربوط و کسب اجازه از جهاد کشاورزی استان نیز اقدام گردد.

۲۴- انتقال پروانه تأسیس از شخص حقیقی و به حقوقی (شرکت) قبل از احداث هر گونه ابنیه و تأسیسات با رعایت ضوابط مربوطه مشروط بر ارایه و کالتنامه قانونی از سوی سایر شرکاء مبنی بر تغییر نام صاحب پروانه به نام هر یک از شرکاء بلامانع می باشد.

۲۵- احداث هر گونه ابنیه و تأسیسات و مازاد بر زیربنای قید شده در پروانه تأسیس بدون موافقت واحدهای استانی یا شهرستانی سازمان نظام مهندسی توسط متقاضی ممنوع می باشد.

۲۶- اعتبار پروانه تأسیس یک سال و برای دوره های بعد قابل تمدید می باشد.

ج - مراحل صدور پروانه بهره برداری

۱- تکمیل فرم درخواست به وسیله متقاضی و تحویل به واحدهای استانی یا شهرستانی سازمان نظام مهندسی

۲- ثبت درخواست و تشکیل پرونده توسط واحدهای استانی یا شهرستانی سازمان نظام مهندسی

۳- اعلا کتبی موضوع به واحدهای استانی و یا شهرستانی سازمان نظام دامپزشکی صدور کنترل پروانه بهداشتی توسط سازمان نظام مهندسی.

۴- تعیین مهندس ناظر و اعلام زمان بازدید به متقاضی به وسیله واحدهای استانی و یا شهرستانی سازمان نظام دامپزشکی حداکثر سه روز پس از ثبت درخواست

۵- بازدید مهندس ناظر واحدهای استانی و شهرستانی سازمان نظام مهندسی و ارایه گزارش به صورت همزمان

۶- بازدید از محل به وسیله کارشناس و ارایه گزارش به واحدهای استانی و یا

شهرستانی سازمان نظام دامپزشکی

۷- صدور پروانه بهداشتی بهره برداری به وسیله واحدهای استانی یا شهرستانی سازمان نظام دامپزشکی استان با امضاء رییس سازمان نظام دامپزشکی استان حداکثر ظرف یک هفته و ارسال آن به واحدهای استانی یا شهرستانی سازمان نظام مهندسی

۸- صدور پروانه بهره برداری توسط واحدهای استانی و یا شهرستانی نظام مهندسی با امضاء رییس سازمان نظام مهندسی استان و تحویل به متقاضی

۹- ارسال تصویر پروانه بهره برداری به سازمان جهاد کشاورزی استان و یا مدیریت جهاد کشاورزی شهرستان

تبصره - توجه و رعایت موارد ذیل در فرآیند صدور پروانه بهره برداری الزامی است:

۱۰- واحدهای استانی و یا شهرستانی سازمان نظام مهندسی موظفند پس از اتمام عملیات اجرایی مربوط به ساخت و ساز، نصب تجهیزات و تحویل سایر مدارک توسط متقاضی حداکثر ظرف مدت یک هفته کاری نسبت به صدور پروانه بهره برداری به نام متقاضی اقدام نماید.

۱۱- در صورت مخالفت واحدهای استانی و یا شهرستانی سازمان نظام مهندسی با صدور پروانه بهره برداری، این سازمان موظف است مراتب مخالفت را با ذکر دلایل و مستندات به صورت کتبی حداکثر ظرف مدت یک ماه به متقاضی و سازمان جهاد کشاورزی استان اعلام نماید.

۱۲- واحدهای استانی یا شهرستانی سازمان نظام مهندسی موظفند در صورتی که متقاضی حداکثر تا یک سال نسبت به رفع نواقص اعلام شده به منظور صدور پروانه بهره برداری اقدام نکند پرونده را نگهداری و پس از انقضای مهلت تعیین شده نسبت به امحای آن اقدام نماید.

۱۳- در صورتی که واحدهای استانی یا شهرستانی سازمان نظام دامپزشکی ظرف مدت یک ماه پس از تاریخ وصول و ثبت درخواست متقاضی نسبت به رعایت و یا عدم رعایت مقررات بهداشتی توسط متقاضی اعلام نظر نکنند واحدهای استانی و یا شهرستانی سازمان نظام مهندسی مجاز به صدور پروانه بهره برداری بوده و مسؤولیت عواقب بهداشتی و خسارت ناشی از این اقدام بر عهده سازمان نظام دامپزشکی می باشد.

- ۱۴- دارندگان پروانه بهره برداری مجاز به پرورش و نگهداری دام، بیش از ظرفیت قید شده در پروانه نمی باشند.
- ۱۵- دارندگان پروانه بهره برداری نباید با دریافت یک پروانه، نسبت به پرورش انواع دام، اقدام کنند.
- ۱۶- تمدید پروانه بهره برداری در صورت تأیید ضوابط فنی و بهداشتی توسط سازمان های نظام مهندسی و نظام دامپزشکی با رعایت سیاست ها و ضوابط اعلامی معاونت امور بهبود تولیدات دامی و سازمان دامپزشکی کشور نیازمند به استعلام از مراجع ذکر شده در ماده (۱۱) این دستورالعمل نمی باشد.
- ۱۷- دارندگان پروانه بهره برداری معتبر می توانند در صورت اخذ مجوز از واحدهای استانی و شهرستانی سازمان های نظام مهندسی و نظام دامپزشکی با رعایت سیاست ها و ضوابط اعلام شده توسط وزارت جهاد کشاورزی نسبت به افزایش ظرفیت دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی اقدام نمایند.
- ۱۸- اعتبار پروانه بهره برداری صادره به مدت دو سال و قابل تمدید در دوره های بعدی می باشد.
- د) مراحل صدور پروانه بهداشتی:
- مراحل صدور پروانه بهداشتی موافقت اصولی:
- ۱- ارسال معرفی نامه به همراه سایر مدارک به واحدهای استانی یا شهرستانی سازمان نظام دامپزشکی توسط واحدهای استانی یا شهرستانی سازمان نظام مهندسی
 - ۲- مراجعه متقاضی جهت پیگیری، ثبت معرفی نامه و تشکیل پرونده توسط واحدهای استانی یا شهرستانی سازمان نظام دامپزشکی
 - ۳- نقشه مربوط به کروکی و مشخصات زمین توسط متقاضی.
 - ۴- تعیین کارشناس و اعلام زمان بازدید به متقاضی (حداکثر یک هفته پس از ثبت پرونده) توسط واحدهای استانی و یا شهرستانی سازمان نظام دامپزشکی
 - ۵- بازدید کارشناس از محل و بررسی تطبیق با ضوابط بهداشتی
 - ۶- تأیید و اعلام گزارش آن حداکثر یک هفته پس از بازدید توسط کارشناس
 - ۷- صدور پروانه بهداشتی موافقت اصولی با امضاء رییس سازمان نظام دامپزشکی استان یا اعلام پاسخ مستند به واحدهای استانی یا شهرستانی سازمان نظام مهندسی و متقاضی

- ۸- ارسال تصویر پروانه بهداشتی موافقت اصولی به واحدهای استانی یا شهرستانی سازمان دامپزشکی
تبصره: اعتبار پروانه بهداشتی موافقت اصولی ۶ ماهه و قابل تمدید در یک دوره ۶ ماهه دیگر می باشد.
مراحل صدور پروانه بهداشتی تأسیس:
- ۱- ارسال معرفی نامه به همراه موافقت اصولی معتبر و سایر مدارک به واحدهای استانی یا شهرستانی سازمان دامپزشکی توسط واحدهای استانی یا شهرستانی سازمان نظام مهندسی
 - ۲- مراجعه متقاضی جهت پیگیری، ثبت معرفی نامه و تشکیل پرونده توسط واحدهای استانی یا شهرستانی سازمان نظام دامپزشکی
 - ۳- ارائه نقشه های اجرایی ساختمان و تأسیسات بمنظور انطباق آن با ضوابط بهداشتی توسط متقاضی
 - ۴- تعیین کارشناس و اعلام زمان بازدید به متقاضی (حداکثر یک هفته پس از ثبت پرونده) توسط واحدهای استانی یا شهرستانی سازمان نظام دامپزشکی
 - ۵- بازدید کارشناس از بررسی و تطبیق نقشه ها با ضوابط بهداشتی
 - ۶- تأیید و اعلام گزارش آن حداکثر یک هفته پس از بازدید توسط کارشناس
 - ۷- صدور پروانه بهداشتی تأسیس با امضاء رییس سازمان دامپزشکی استان یا اعلام پاسخ مستند به واحدهای استانی یا شهرستانی سازمان نظام مهندسی و متقاضی
- ۸- ارسال تصویر پروانه بهداشتی تأسیس به واحدهای استانی یا شهرستانی سازمان دامپزشکی
تبصره: اعتبار پروانه بهداشتی تأسیس یکساله و قابل تمدید در یک دوره یکساله دیگر می باشد.
مراحل صدور پروانه بهداشتی بهره برداری:
- ۱- ارسال معرفی نامه به همراه پروانه تأسیس معتبر و سایر مدارک به واحدهای استانی یا شهرستانی سازمان دامپزشکی توسط واحدهای استانی یا شهرستانی سازمان نظام مهندسی
 - ۲- مراجعه متقاضی جهت پیگیری، ثبت معرفی نامه و تشکیل پرونده توسط واحدهای

- استانی یا شهرستانی سازمان نظام دامپزشکی
- ۳- تعیین کارشناس و اعلام زمان بازدید به متقاضی (حداکثر یک هفته پس از ثبت پرونده) توسط واحدهای استانی یا شهرستانی سازمان نظام دامپزشکی
- ۴- بازدید کارشناس از بررسی و تطبیق نقشه ها با ضوابط بهداشتی
- ۵- تأیید و اعلام گزارش آن حداکثر یک هفته پس از بازدید توسط کارشناس
- ۶- معرفی کارشناس بهداشتی
- ۷- صدور پروانه بهداشتی بهره برداری با امضاء مدیرکل دامپزشکی و سازمان نظام دامپزشکی استان یا اعلام پاسخ با ذکر دلایل مستند به واحدهای استانی یا شهرستانی سازمان نظام مهندسی و متقاضی
- ۸- ارسال تصویر پروانه بهداشتی بهره برداری به سازمان دامپزشکی یا ادارات کل دامپزشکی
- تبصره: اعتبار پروانه بهداشتی بهره برداری دو سال و قابل تمدید در دوره های بعدی می باشد.

ماده ۲۳

کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی اعم از دولتی، تعاونی و خصوصی که اقدام به سرمایه گذاری در حوزه دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی می نمایند، موظفند نسبت به برقراری بیمه دام، نهاده ها، ابنیه، تجهیزات، تولیدات و شاغلین (اعم از دایم و موقت) در چارچوب قوانین و مقررات مربوط اقدام کنند.

ماده ۲۴

نوسازی، مرمت و بهسازی واحد دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی پس از کسب مجوز از واحدهای استانی یا شهرستانی سازمان های نظام مهندسی و نظام دامپزشکی در چارچوب سیاستها و ضوابط اعلامی وزارت جهاد کشاورزی بلامانع می باشد.

ماده ۲۵

کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی اعم از دولتی، تعاونی و خصوصی که قبل از تصویب این قانون به ایجاد واحدهای دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی نموده و فاقد مجوزهای

لازم می باشند، موظفند حداکثر ظرف ۲ سال پس از تصویب این قانون، نسبت به اخذ مجوزها و پروانه های مندرج در این دستورالعمل اقدام نمایند. در غیر این صورت وزارت جهاد کشاورزی می تواند با هماهنگی دستگاه های قضایی و انتظامی، از ادامه واحدهای بدون پروانه جلوگیری به عمل آورد.

ماده ۲۶

واحدهای صنعتی و نیمه صنعتی دامپروری دارای پروانه بهره برداری موظفند براساس ضوابط ابلاغی از سوی وزارت جهاد کشاورزی نسبت به تعیین و معرفی کارشناس فنی تولید و کارشناس بهداشتی به ترتیب به واحدهای استانی یا شهرستانی سازمان نظام مهندسی و نظام دامپزشکی اقدام نمایند.
تیسره: استفاده از خدمات کارشناسان مذکور براساس دستورالعملی است که حداکثر ظرف ۳ ماه پس از ابلاغ این دستورالعمل توسط سازمان های نظام مهندسی و نظام دامپزشکی ابلاغ می گردد.

ماده ۲۷

واحدهای استانی و شهرستانی سازمان نظام مهندسی و نظام دامپزشکی در صورت رعایت سیاست ها و سایر مقررات و ضوابط فنی و بهداشتی وزارت جهاد کشاورزی و سایر دستگاه ها نسبت به تمدید موافقت اصولی و پروانه تأسیس، بهره برداری و بهداشتی توسط سازمان های نظام مهندسی و نظام دامپزشکی بلامانع می باشد.

ماده ۲۸

سازمان های نظام مهندسی و نظام دامپزشکی موظفند نسبت به ابطال موافقت اصولی و پروانه تأسیس، بهره برداری و بهداشتی بر اساس شرایط ذیل اقدام نمایند:
الف - درخواست کتبی متقاضی

ب- عدم رعایت دستورالعمل ها، استانداردها و سایر ضوابط فنی یا بهداشتی بر اساس گزارش رسمی و مستند کارشناسان معاونت امور تولیدات دامی، سازمان دامپزشکی، سازمان شیلات، معاونت بهبود تولیدات دامی جهاد کشاورزی استان،

ادارات کل دامپزشکی و شیلات استان.

- ج- گزارش کارشناس فنی یا بهداشتی اعزامی سازمان های نظام هندسی و نظام دامپزشکی و یا واحدهای استانی و یا شهرستانی آن سازمانها مبنی بر عدم رعایت ضوابط و مقررات فنی یا بهداشتی
- د- احکام قطعی مراجع ذیصلاح قضائی

ماده ۲۹

سازمان های نظام مهندسی و نظام دامپزشکی موظفند حداکثر طی مدت یک سال با همکاری معاونت امور تولیدات دامی، سازمان شیلات ایران و سازمان دامپزشکی کشور و واحدهای استانی آنها نسبت به طراحی و استقرار سیستم مکانیزه صدور موافقت اصولی و سایر پروانه های صنعتی و نیمه صنعتی در سطح کشور اقدام نمایند.

ماده ۳۰

صاحبان موافقت اصولی و سایر پروانه های مندرج در این دستورالعمل وظف به رعایت سیاستها، دستورالعمل ها و سایر ضوابط و مقررات فنی و بهداشتی اعلامی از سوی معاونت امور تولیدات دامی، سازمان دامپزشکی و سازمان شیلات می باشند.

ماده ۳۱

معاونت امور تولیدات دامی و سازمان شیلات موظفند حداکثر طی یکسال پس از ابلاغ این دستورالعمل نسبت به جمع آوری و انتشار مشخصات مربوط به پراکنش جغرافیایی، میزان ظرفیت و میزان تولید و سایر اطلاعات مربوط به دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی اقدام نمایند.

ماده ۳۲

در اجرای ماده ۷ قانون اصلاح موادی از قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و اجرای سیاستهای کلی اصل چهارم و چهارم قانون اساسی و ماده ۲ آیین نامه آن، کلیه واحدهای مرتبط اعم از دولتی و غیر دولتی موظفند ترتیبی اتخاذ نمایند تا کلیه مقرراتناظر بر صدور پروانه ها و مجوزهای

سرمایه گذاری و کسب و کار با رویکرد حذف مجوزهای غیر ضروری، تسهیل شرایط دریافت مجوزها و شفاف سازی فعالیتهای اقتصادی، به گونه ای اصلاح، تهیه و تدوین شود که پاسخ متقاضی حداکثر ظرف ده روز از تاریخ ثبت درخواست توسط مرجع ذیربط کتبا داده شود و در صورت مثبت بودن پاسخ، مرجع ذیربط موظف است فهرست مدارک مورد نیاز و عندالزوم صورت هزینه های قانونی را کتبا به متقاضی اعلام و پس از دریافت مدارک کامل و اسناد واریز وجوه ورد نیاز به حسابهای اعلام شده، حداکثر ظرف یک ماه نسبت به انجام کار، صدور پروانه یا مجوز یا عقد قرارداد با متقاضی اقدام نماید.

ماده ۳۳

در صورتیکه در هریک از مراحل صدور موافقت اصولی، پروانه تأسیس، پروانه بهره برداری و پروانه های بهداشتی متقاضی نسبت به موضوع اعتراض داشته باشد. مطابق با ضوابط ماده ۷ قانون اجرای اصل (۴۴) در کمیته ذیربط مطرح و پیگیری خواهد شد.

ماده ۳۴

در صورت ارائه گزارش خلاف واقع توسط کارشناسان فنی و بهداشتی واحدهاس استانی و یا شهرستانی سازمان نظام مهندسی و دامپزشکی در هر یک از مراحل مربوط به صدور موافقت اصولی و پروانه های دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی مطابق با قوانین و مقررات حاکم بر آنها بررسی و اتخاذ تصمیم بعمل می آید.

ماده ۳۵

سازمان های نظام مهندسی و نظام دامپزشکی موظفند به منظور حسن انجام این دستورالعمل بر اساس سیاستهای معاونت امور تولیدات دامی، سازمان دامپزشکی و سازمان شیلات حداکثر ظرف مدت ۶ ماه برنامه و تقسیم کار بین واحدهای مرکزی، استانی و یا شهرستانی خود را تدوین و پس از تأیید ستاد هماهنگی موضوع ماده ۱۸ این دستورالعمل جهت اجرا ابلاغ نماید.

ماده ۳۶

هرگونه صدور مجوز و بهره برداری از دریاها و آبهای ساحلی تابع قوانین و مقررات مربوطه می باشد و مشمول این دستورالعمل نمی گردد.

ماده ۳۷

مسئولیت نظارت بر اجرای این دستورالعمل و فرآیندی در انجام کار آن برعهده رؤسای سازمانهای نظام مهندسی و نظام دامپزشکی می باشند و معاونت امور تولیدات دامی، سازمان شیلات و سازمان دامپزشکی و واحدهای استانی ذیربط متناسب با وظایف محوله مسئول نظارت بر چگونگی اجرای آن را عهده دار می باشند.

ماده ۳۸

اعتبارات مورد نیاز این دستورالعمل از محل نظام تعرفه ها که حسب مورد به پیشنهاد سازمان نظام مهندسی و سازمان نظام دامپزشکی و تأیید ستاد هماهنگی (موضوع ماده (۱۸) این دستورالعمل) و تصویب وزیر جهاد کشاورزی و یا از محل اعتبارات سالانه واحدهای ذیربط مطابق با موضوع دستورالعمل تأمین و پرداخت خواهد شد.

ماده ۳۹

تغییر کاربری اعم از اینکه در نوع دام، نژاد یا شیوه بهره برداری تغییری صورت گیرد، با رعایت سیاستهای وزارت جهاد کشاورزی، اولویتهای منطقه ای و سایر ضوابط و مقررات ذیربط به شرح زیر بلامانع می باشد:

۱- تبدیل انواع مرغداری به سایر انواع داپروری، در صورت عدم تعهد متقاضی به سایر دستگاه های دولتی و رعایت کلیه ضوابط و مقررات فنی و بهداشتی بلامانع است.

۲- تبدیل انواع مرغداری متناسب با ظرفیت سنجی و رعایت کلیه ضوابط و مقررات فنی و بهداشتی بلامانع است.

۳- تبدیل انواع دامپروری به یکدیگر، به جز مرغداری در صورت عدم تعهد متقاضی به سایر دستگاه های دولتی و رعایت کلیه ضوابط و مقررات فنی و بهداشتی

بلامانع است.

۴- تبدیل انواع دامپروری به مرغداری ممنوع می باشد، در صورت درخواست، متقاضی می تواند نسبت به ابطال پروانه توسط مرجع صادر کننده اقدام و برابر مقررات جامع دامپروری درخواست جید ارائه نماید و تا حدالمقدور از استعمال های غیر ضروری نیز اجتناب شود.

۵- در صورت تغییر کاربری (فعالیت)، متقاضی نمی تواند قبل از پایان دو سال نسبت به درخواست تغییر کاربری مجدد اقدام نماید.

ماده ۴۰

مراحل صدور موافقت اصولی، پروانه ت/دسیس و پروانه بهره برداری و پروانه بهداشتی به ترتیب در نمودارهای شماره ۱، ۲، ۳ و ۴ درج گردیده است.

ماده ۴۱

هزینه های مربوط به حسن اجرای این دستورالعمل بر اساس نظام تعرفه گذاری توسط سازمان نظام مهندسی و نظام دامپزشکی استان از متقاضی دریافت و به حساب سازمان های مرکزی ذیربط واریز می گردد.

ماده ۴۲

این دستورالعمل در ۴۲ ماده و ۲۹ تبصره تنظیم و پس از ابلاغ در کلیه واحدهای ستادی، وابسته و استانی وزارت جهاد کشاورزی لازم الاجرا می باشد.

**دستورالعمل اجرایی تبصره (۴) ماده (۵)
قانون نظام جامع دامپروری کشور**

دستورالعمل اجرایی تبصره (۴) ماده (۵) قانون نظام جامع دامپروری کشور

ماده ۱

- علاوه بر واژه‌ها و اصطلاحات تعریف شده در قانون نظام جامع دامپروری کشور، اصطلاحات به کار رفته در این دستورالعمل، دارای تعاریف زیر می‌باشد:
- ۱- دام: دام به حیواناتی شامل (چهارپایان، پرندگان، آبزیان و حشرات) اطلاق می‌گردد که برای امور تغذیه انسان و یا تغذیه دام و فعالیت‌های اقتصادی، تولیدی، آزمایشگاهی، ورزشی و تفریحی، تولید، نگهداری و پرورش داده می‌شوند.
 - ۲- دامدار: دامدار به شخص حقیقی یا حقوقی اطلاق می‌گردد که مالک یک یا چند نوع دام باشد.
 - ۳- دامداری: به دامداری روستایی، عشایری و غیرصنعتی اطلاق می‌شود.
 - ۴- دامداری روستایی: به واحد دامداری که در محدوده روستا احداث گردیده است اطلاق می‌شود.
 - ۵- دامداری عشایری: به روشی از دامداری اطلاق می‌گردد که دامدار به شیوه کوچندگی به پرورش و نگهداری دام اشتغال می‌ورزد.
 - ۶- دامداری غیر صنعتی: به کلیه واحدهای دامداری که پیش از تدوین این دستورالعمل تحت عناوین مختلف از جمله دامداری روستایی، کوچک روستایی و کوچک صنعتی از معاونت امور تولیدات دامی یا سازمان‌های دامپزشکی و سازمان شیلات پروانه، شناسنامه و یا کارت شناسایی معتبری دال بر پرورش دام، طیور، آبزیان، کرم ابریشم و زنبورعسل دریافت کرده‌اند و جزو دامداری‌های صنعتی، نیمه صنعتی، روستایی و عشایری محسوب نمی‌شوند، اطلاق می‌شوند.
 - ۷- ساماندهی: به شناسایی واحدهای دامداری و اقدام در جهت ارتقای کمی و کیفی واحدهای تولیدی و محصولات آن ه گفته می‌شود.
 - ۸- شناسایی: منظور از شناسایی ثبت اطلاعات بهره‌برداران به صورت خود اظهاری در سامانه شناسنامه بهره‌برداران کشاورزی و راستی‌آزمایی اطلاعات ثبت شده می‌باشد.
 - ۹- کمیته ساماندهی: منظور کمیته ساماندهی دامداری‌های روستایی، عشایری و

غیر صنعتی موضوع ماده (۵) این دستورالعمل می باشد.

- ۱۰- دستورالعمل: به مجموعه دستوراتی گفته می شود که برای انجام یک موضوع یا یک کار مشخص تدوین و ابلاغ می گردد و رعایت آن الزامی است.
- ۱۱- سازمان دامپزشکی: سازمان دامپزشکی کشور.
- ۱۲- سازمان شیلات: سازمان شیلات ایران.
- ۱۳- سازمان امور عشایری: سازمان عشایری ایران.
- ۱۴- معاونت امور تولیدات دامی: معاونت امور تولیدات دامی وزارت جهاد کشاورزی.

ماده ۲

هدف: برنامه ریزی، شناسائی و ساماندهی دامداریهای روستایی، عشایری و غیرصنعتی در جهت ارتقاء کمی و کیفی واحدهای تولیدی و محصولات آن ها.

ماده ۳

دامنه کاربرد: این دستورالعمل در مورد واحدهای دامداری روستایی، عشایری و غیرصنعتی کاربرد دارد و مشمول واحدهای دامداری صنعتی و نیمه صنعتی نمی باشد.

ماده ۴

قوانین و مقررات مرتبط :

- ۱- قانون نظام جامع دامپروری کشور.
- ۲- قانون سازمان دامپزشکی کشور.
- ۳- قانون حفاظت و بهره برداری از منابع آبی جمهوری اسلامی ایران.
- ۴- قانون تاسیس سازمان شیلات ایران.
- ۵- اساسنامه سازمان شیلات ایران.
- ۶- اساسنامه سازمان دامداران متحرک و اصلاحات بعدی
- ۷- تشکیل شورای عالی عشایر ایران و اصلاحات بعدی
- ۸- آئین نامه ساماندهی عشایر

ماده ۵

به منظور هماهنگی و پیگیری اجرای طرح های ساماندهی واحدهای دامداری، در هر استان، «کمیته ساماندهی دامداری های روستایی، عشایری و غیر صنعتی» با ترکیب و شرح وظایف ذیل تشکیل می شود:

الف- ترکیب کمیته:

- ۱- رئیس سازمان جهاد کشاورزی استان
 - ۲- مدیر کل دامپزشکی استان
 - ۳- معاون برنامه ریزی و امور اقتصادی سازمان جهاد کشاورزی استان
 - ۴- معاون بهبود تولیدات دامی سازمان جهاد کشاورزی استان
 - ۵- مدیر کل امور عشایری استان
 - ۶- مدیر کل شیلات در استانهای ساحلی
 - ۷- نماینده سایر دستگاههای اجرایی حسب مورد
- تبصره (۱): دبیر به انتخاب رئیس کمیته تعیین می شود.
- تبصره (۲): دبیرخانه کمیته در محل سازمان جهاد کشاورزی استان مستقر خواهد شد.

تبصره (۳): جلسات کمیته با حضور حداقل ۴ نفر از اعضاء رسمیت دارد.

ب- وظایف کمیته:

- ۱- هماهنگی و پیگیری اجرای سیاستها، برنامهها و دستورالعملهای وزارت جهاد کشاورزی و سازمانهای تابعه.
- ۲- هماهنگی برای اجرای مفاد این دستورالعمل.
- ۳- تهیه و ارسال گزارش عملکرد ساماندهی دامداریهای مذکور به وزارت جهاد کشاورزی.

ماده ۶

معاونت امور تولیدات دامی و سازمانهای دامپزشکی، شیلات و امور عشایری موظفند سیاستها و برنامه های اجرایی سالانه مرتبط با ساماندهی دامداریهای روستایی، عشایری و غیرصنعتی را در سه ماهه اول هر سال ابلاغ نمایند.

ماده ۷

ساماندهی شامل اقداماتی به شرح زیر در واحدهای دامداری خواهد بود:

- ۱- شناسائی و راستی آزمایی واحدهای دامداری
- ۲- بهسازی و نوسازی اماکن دامی
- ۳- توسعه پوشش بیمه
- ۴- توسعه خدمات بهداشتی و درمانی دامپزشکی
- ۵- ارتقاء کمی و کیفی فرآورده‌های دامی
- ۶- توسعه کمی و کیفی برنامه‌های آموزشی - ترویجی
- ۷- بهبود تغذیه و اصلاح نژاد
- ۸- توسعه مدیریت و خدمات حمایتی
- ۹- مهندسی مجدد و ترمیم سازه ها و تغییر شیوه های تولید

ماده ۸

واحدهای دامداری که تحت پوشش طرح‌های اصلاح نژاد و ریشه کنی سل و بروسلوز می‌باشند در اجرای طرح‌ها و پروژه‌های ساماندهی واحدهای دامداری (موضوع ماده ۷) در اولویت خواهند بود.

ماده ۹

شناسائی واحدهای دامداری در قالب طرح ثبت اطلاعات بهره‌برداران به صورت خود اظهاری در سامانه شناسنامه بهره‌برداران کشاورزی و راستی آزمایی اطلاعات انجام می شود.

ماده ۱۰

معاونت برنامه‌ریزی اقتصادی موظف است ظرف مدت ۶ ماه پس از ابلاغ این دستورالعمل ترتیبی اتخاذ نماید که امکان ارتباطات الکترونیکی و مبادله داده‌ها بین سامانه شناسنامه بهره‌برداران کشاورزی و سایر سامانه‌های الکترونیک مرتبط دامداری‌ها که در معاونت و سازمان‌های وزارت جهاد کشاورزی وجود دارد، فراهم شود، به طوری که به صورت خودکار تمام تغییرات داده‌های سامانه‌های الکترونیک

مذکور در سامانه شناسنامه بهره‌برداران کشاورزی و بالعکس قابل اعمال باشد.

ماده ۱۱

ارائه هر گونه خدمات به دامداران روستایی، عشایری و غیر صنعتی یکسال پس از ابلاغ این دستورالعمل منوط به ثبت نام و به روز کردن اطلاعات آن‌ها در سامانه شناسائی بهره‌برداران کشاورزی خواهد بود.

ماده ۱۲

بهسازی و نوسازی واحدهای دامداری، بهبود تغذیه، اصلاح نژاد و توسعه مدیریت خدمات، مطابق سیاست‌ها و برنامه‌های ابلاغی معاونت امور تولیدات دامی، سازمان دامپزشکی کشور، سازمان شیلات ایران و سازمان امور عشایری ایران انجام می‌شود.

ماده ۱۳

حمایت‌های مالی در قالب تخصیص یارانه، ارائه تسهیلات بانکی تکلیفی، وجوه اداره شده، کمک‌های بلاعوض، و سایر مشوق‌ها به واحدهای دامداری روستایی، عشایری و غیرصنعتی فقط در قالب طرح ساماندهی واحدهای دامداری انجام می‌شود.

ماده ۱۴

واحدهای دامداری روستایی و عشایری که در طرح ساماندهی دامداری‌ها مشارکت نموده و با انجام اقدامات بهسازی و نوسازی نسبت به ارتقاء سطح دامداری خود مطابق سیاست‌های ابلاغی وزارت جهاد کشاورزی اقدام نمایند در برخورداری از حمایت‌های مالی و ارائه خدمات وزارت جهاد کشاورزی در اولویت خواهند بود.

ماده ۱۵

واحدهای دامداری که برای طرح‌های پیش بینی شده در ساماندهی همکاری نمایند، در ارائه خدمات بهداشتی و درمانی و استفاده از اعتبارات یارانه‌ای مربوط، در اولویت خواهند بود.

ماده ۱۶

واحدهای دامداری شناسایی شده که واجد شرایط بهداشتی لازم باشند، تحت پوشش برنامه ریشه کنی سل و بروسلوز قرار خواهند گرفت.

ماده ۱۷

سازمان دامپزشکی کشور موظف است حداکثر ظرف مدت سه ماه از ابلاغ این دستورالعمل، به منظور ارتقای کیفی شیر، شیوه نامه دوشش، نگهداری و جمع آوری بهداشتی شیر را تدوین و ابلاغ نماید.

ماده ۱۸

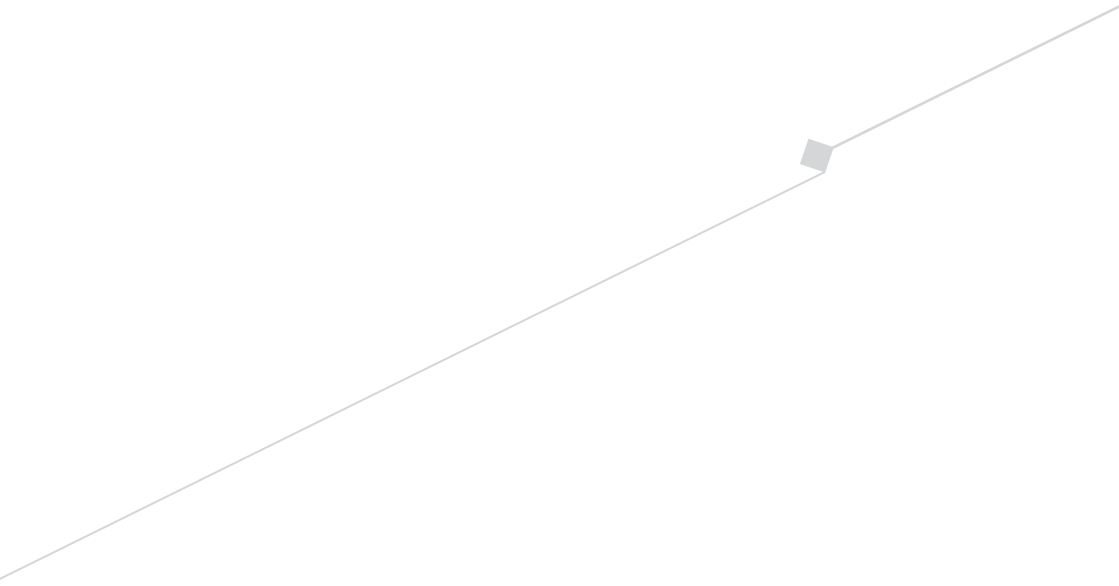
سازمان جهاد کشاورزی استان موظف است برنامه‌های آموزش و ترویج مورد نیاز برای اجرای مفاد این دستورالعمل را به صورت سالیانه تدوین و جهت تصویب به کمیته موضوع ماده ۵ این دستورالعمل ارائه و پس از تصویب نسبت به اجرا اقدام نماید.

ماده ۱۹

مسئولیت اجرای این دستورالعمل بر عهده سازمان جهاد کشاورزی استان‌ها و دستگاه‌های استانی وابسته به وزارت جهاد کشاورزی و نظارت عالیّه برعهده معاونت امور تولیدات دامی وزارت جهاد کشاورزی و سازمانهای دامپزشکی، شیلات و امور عشایری حسب وظایف می باشد.

ماده ۲۰

این دستورالعمل در ۲۰ ماده و ۳ تبصره تنظیم و پس از ابلاغ در سراسر کشور لازم الاجرا می باشد.

آیین نامه تبصره (۳) ماده (۱۰)
قانون نظام جامع دامپروری کشور

آیین نامه تبصره (۳) ماده (۱۰) قانون نظام جامع دامپروری کشور

شماره ۸۳۳۷۹/ت/۴۵۹۱۰ ک ۲۱/۰۴/۱۳۹۰

آیین نامه اجرایی ماده (۱۰) قانون نظام جامع دامپروری کشور

وزارت بازرگانی - وزارت جهاد کشاورزی

وزیران عضو کمیسیون علمی، تحقیقاتی و فناوری بنا به پیشنهاد شماره ۰۲۰/۳۷۱۹۴ مورخ ۱۳۸۹/۰۹/۱۴ وزارت جهاد کشاورزی و به استناد تبصره (۳) ماده (۱۰) قانون نظام جامع دامپروری کشور - مصوب ۱۳۸۸ - و با رعایت تصویب نامه شماره ۱۶۴۰۸۲/ت/۳۷۳۳ هـ مورخ ۱۳۸۶/۱۰/۱۰ آیین نامه اجرایی ماده یاد شده را به شرح زیر تصویب نمودند:

ماده ۱

در این آیین نامه اصطلاحات زیر، در معانی مشروح مربوط به کار می روند:

الف- قانون: قانون نظام جامع دامپروری کشور - مصوب ۱۳۸۸

ب - وزارت: وزارت جهاد کشاورزی.

پ - سازمان: سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی وابسته به وزارت جهاد کشاورزی.
ت - مؤسسه: مؤسسه تحقیقات علوم دامی کشور وابسته به سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی.

ث - مرکز: مرکز اصلاح نژاد دام و بهبود تولیدات دامی کشور وابسته به وزارت جهاد کشاورزی.
ج - دام: حیواناتی (شامل چهارپایان، پرندگان، آبزیان و حشرات) که برای امور تغذیه انسان و یا تغذیه دام و فعالیت های اقتصادی، تولیدی، آزمایشگاهی، ورزشی و تفریحی، تولید، نگهداری و پرورش داده می شوند.

چ - منابع ژنتیکی: انواع گونه، نژاد، سویه (تیپ) و جمعیت های دام کشور که حامل عوامل ارثی شناخته شده یا ناشناخته هستند (اعم از اصلاح شده یا اصلاح نشده).

ح - مواد ژنتیکی: موادی که منشأ دامی داشته و حامل هر شکل از عوامل وراثتی آن باشد.

- خ - اصلاح کننده: شخص حقیقی یا حقوقی که دام، منبع یا ماده ژنتیکی دام را برای اولین بار کشف و یا اصلاح و بهبود بخشیده باشد.
- د - واحد اصلاح نژادی: محلی که واجد شرایط فنی و بهداشتی تأیید شده برای اصلاح نژاد باشد.
- ذ - گواهی: تأییدیه مطابقت فنی و کیفیت منابع یا مواد ژنتیکی دامی با استانداردهای ملی یا بین‌المللی.
- ر - شناسنامه: اطلاعاتی از قبیل نام گونه، نژاد، سویه (تیپ)، اطلاعات شجره‌ای، همچنین در خصوص مواد ژنتیکی شامل مشخصات کیفی و کمی، شرایط نگهداری، نام و علامت تجاری تولیدکننده، تاریخ و محل تولید، شماره مجوز تولید و در خصوص دام زنده شامل شناسه دام می‌باشد.
- ز - شناسه دام: شامل ارقام و یا حروفی است که برای هر دام یا گروهی از دام منحصر به فرد می‌باشد و هر بخش از ارقام آن کد کننده اطلاعاتی در خصوص دام می‌باشد.
- ژ - آزمایشگاه‌های مجاز ژنتیکی دامی: آزمایشگاه‌هایی که عهده‌دار تعیین کیفیت منابع مواد ژنتیکی دام و تعیین اصالت آنها بر اساس مجوز مؤسسه می‌باشند.
- س - آزمایشگاه مرجع ژنتیکی دامی: آزمایشگاه مرکزی مؤسسه که وظیفه تعیین صلاحیت فنی آزمایشگاه‌های مجاز دامی را عهده‌دار می‌باشد.
- ش - ثبت بین‌المللی: ورود اطلاعات منابع و مواد ژنتیکی دامی در مراجع رسمی بین‌المللی و دریافت گواهینامه.
- ص - ثبت داخلی: ورود اطلاعات منابع و مواد ژنتیکی دامی حسب مورد در بانک اطلاعات مؤسسه و مرکز و صدور گواهینامه یا شناسنامه
- ض - اطلاعات ژنتیکی دامی: اطلاعات حاصل از داده‌برداری و ثبت صفات ظاهری، تولیدی و تولیدمثلی دام‌ها و اطلاعات حاصل از تعیین ژنوتیپ دام‌ها.
- ط - بانک ژن: مجموعه‌ای ذخیره‌ای از نمونه‌های بیولوژیک با منشأ دام و ریزسازواره‌های مرتبط که به صورت زنده، ایستگاهی یا آزمایشگاهی نظیر اسپرم، جنین، لاین سلولی و دی ان ا (DNA) نگهداری می‌شوند.

ماده ۲

مؤسسه موظف است نسبت به شناسایی و ثبت منابع و مواد ژنتیکی دام موجود در کشور با رعایت مقررات مربوط در سطوح داخلی و بین‌المللی اقدام نماید. مرکز موظف به صدور شناسه و شناسنامه دام بر اساس اولویت‌های تعیین شده از سوی وزارت می‌باشد.

تبصره ۱- ثبت منابع ژنتیکی توسط موسسه و بر اساس دستورالعملی خواهد بود که سه ماه پس از ابلاغ این آیین‌نامه توسط وزیر جهاد کشاورزی ابلاغ می‌شود.
تبصره ۲- در صورت صدور شناسه دام، اشخاص حقیقی و حقوقی که به نحوی با منابع و مواد ژنتیکی دامی مرتبط هستند، موظف به استفاده از شناسه قابل ردیابی دام‌ها می‌باشند.
تبصره ۳- وزارت موظف است به منظور حفاظت از منابع و مواد ژنتیکی دامی نسبت به ایجاد بانک ژن مربوط و پایگاه اطلاع‌رسانی در مؤسسات وابسته به سازمان اقدام نماید.

ماده ۳

به منظور حصول اطمینان از کیفیت منابع و مواد ژنتیکی دامی ثبت شده، مرکز پس از اخذ تأییدیه از آزمایشگاه مجاز، گواهی‌های لازم را برای نصب و حک شناسه صادر خواهد نمود.

ماده ۴

تولیدکننده منابع و مواد ژنتیکی دامی موظف است ضمن رعایت اصول فنی و بهداشتی، استانداردها و دستورالعمل‌های مرتبط با تولید و تکثیر منابع و مواد ژنتیکی دامی، امکان نمونه‌برداری و بازرسی‌های ادواری توسط آزمایشگاه‌های مجاز را براساس دستورالعمل‌های مربوط فراهم نماید. هرگونه استتکاف موجب لغو یا عدم تمدید گواهی خواهد شد.

ماده ۵

منابع و مواد ژنتیکی واجد همه شرایط زیر ثبت می‌شوند:
الف - منابع و موادی که با منابع و مواد ثبت یا شناخته شده داخل کشور از نظر خصوصیات ژنتیکی تمایز داشته باشند.

ب - منابع و مواد از نظر ژنتیکی یا ظاهری و یا هر دو مورد، در جمعیت مورد نظر یکنواخت باشد.

پ - خصوصیات منابع و مواد در سال‌های تولید و تکثیر ثابت بماند.

تبصره ۱- مواد و منابع ژنتیکی جدید با داشتن شرایط فوق در دو مرحله توسط مؤسسه به شرح زیر ثبت می‌شود:

الف - مرحله اول ثبت اظهاری که با درخواست متقاضی و ارایه مدارک و مستندات توسط وی برای حفظ حقوق اشخاص انجام می‌شود.

ب - مرحله دوم ثبت احراز می‌شود که پس از احراز شرایط مندرج در بندهای (الف)، (ب) و (پ) این ماده انجام خواهد شد.

تبصره ۲- منابع و مواد تراریخته بر اساس بند (الف) ماده (۵) قانون ایمنی زیستی جمهوری اسلامی ایران - مصوب ۱۳۸۸ - مشمول این ماده می‌باشد.

تبصره ۳- مواد و منابع ژنتیکی دام اصلاح نشده و وحشی به عنوان ذخایر ملی تلقی گردیده و ثبت آنها تحت نام بخش‌های غیردولتی مجاز نمی‌باشد. ثبت این گونه ذخایر بر اساس تقاضای دستگاه‌های اجرایی و یا اشخاص حقیقی تحت نام دولت جمهوری اسلامی ایران انجام خواهد شد.

تبصره ۴- مؤسسه موظف است در صورت دریافت پیشنهاد از طرف اشخاص حقیقی و حقوقی برای ثبت اظهاری منابع و مواد ژنتیکی جدید، نسبت به ثبت یا عدم ثبت ظرف پانزده روز اقدام و دلایل عدم ثبت را به طور مکتوب به متقاضی اعلام نماید.

ماده ۶

مؤسسه موظف است استانداردهای مربوط به منابع و مواد ژنتیکی را تدوین نماید که پس از تصویب توسط مراجع ذیصلاح، لازم‌الاجرا خواهد بود.

ماده ۷

واردات و صادرات منابع و مواد ژنتیکی دامی منوط به صدور مجوز فنی توسط مرکز و مجوز بهداشتی توسط سازمان دامپزشکی کشور می‌باشد.

تبصره ۱- واردکننده موظف است اطلاعات فنی و بهداشتی مربوط به منابع و مواد ژنتیکی دامی را حسب مورد در اختیار مرکز یا سازمان دامپزشکی کشور قرار دهد.

تبصره ۲- منابع و مواد ژنتیکی دامی وارداتی سازگار با شرایط اقلیمی کشور توسط مؤسسه تعیین و سالیانه به مرکز و سازمان دامپزشکی کشور اعلام می‌گردد.

ماده ۸

هرگاه منابع و مواد ژنتیکی دامی وارداتی به دلایل بهداشتی بر اساس نظر آزمایشگاه مجاز قابل ترخیص نباشد، در صورت امکان رفع دلایل بهداشتی ظرف یک ماه توسط واردکننده، اجازه ورود صادر خواهد شد، در غیر این صورت موظف به برگشت دادن یا معدوم نمودن آنها تحت نظر نماینده مورد تأیید وزارت می‌باشد. تبصره - مؤسسه موظف است با تجهیز آزمایشگاه مرجع ژنتیکی نسبت به تعیین صلاحیت آزمایشگاه‌های مجاز مذکور در این ماده اقدام نماید. آزمایشگاه مرجع مسئول نظارت بر عملکرد آزمایشگاه مجاز می‌باشد.

ماده ۹

ثبت منابع و مواد ژنتیکی اصلاح شده دامی سبب مالکیت معنوی و به منزله تعلق انحصاری حق بهره‌برداری اقتصادی از آن منابع و مواد ژنتیکی به مدت حداکثر بیست سال به اصلاح‌کننده حقیقی یا حقوقی می‌باشد. هرگونه استفاده تجاری از منابع و مواد ژنتیکی ثبت شده منوط به کسب مجوز کتبی از اصلاح‌کننده است. تبصره - اصلاح‌کنندگانی که منابع و مواد ژنتیکی را به ثبت می‌رسانند، می‌توانند امتیاز انحصاری بهره‌برداری اقتصادی خود را به اشخاص حقیقی و حقوقی دیگر واگذار نمایند.

ماده ۱۰

اشخاص حقیقی و حقوقی موظفند نسبت به رعایت موارد زیر اقدام نمایند، در غیر این صورت برابر قانون با آنها رفتار خواهد شد:
الف - عدم ثبت و عدم معرفی منابع و مواد ژنتیکی دامی متعلق به اشخاص حقیقی و حقوقی (اعم از دولتی، تعاونی و خصوصی) به نام خود.
ب - رعایت اصول فنی مرتبط با تکثیر منابع و مواد ژنتیکی دامی که توسط مؤسسه و مرکز حسب مورد ابلاغ شده و موجب ضرر و زیان به اشخاص حقیقی یا حقوقی

ذی نفع (اعم از دولتی و غیردولتی) نشود.
پ - کسب اجازه بهره‌برداری از اشخاص حقیقی و حقوقی نسبت به منابع و مواد ژنتیکی دامی که قبلاً به نام آنها ثبت شده است.
ت - درج اطلاعات صحیح بر روی شناسه و شناسنامه مواد و منابع ژنتیکی.

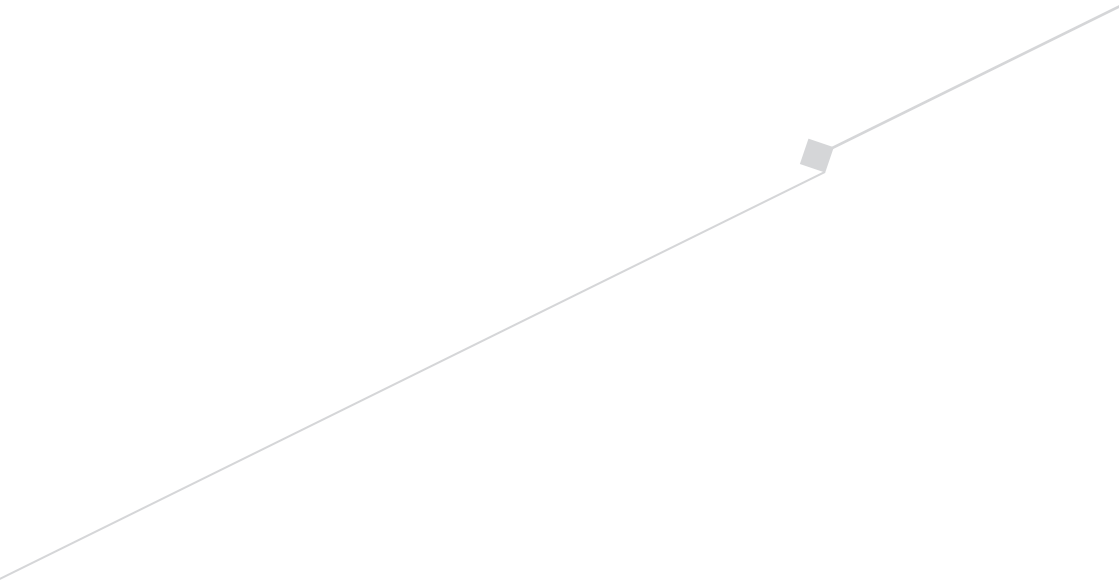
ماده ۱۱

مؤسسه مجاز است بخشی از اختیارات خود در اجرای این آیین‌نامه را در راستای اصل (۴۴) قانون اساسی و با رعایت قوانین و مقررات مربوط به متقاضیان حقیقی یا حقوقی واجد شرایط واگذار نماید.

ماده ۱۲

وزارت جهاد کشاورزی موظف است تا سه ماه پس از ابلاغ این آیین‌نامه، دستورالعمل‌های لازم را تدوین و ابلاغ نماید.
این تصویب‌نامه در تاریخ ۱۳۹۰/۴/۱۴ به تأیید مقام محترم ریاست جمهوری رسیده است.

معاون اول رئیس جمهور
محمد رضا رحیمی

آیین نامه ماده (۱۵) قانون نظام جامع دامپروری کشور

آیین نامه ماده (۱۵) قانون نظام جامع دامپروری کشور

شماره ۵۹۲۳۲/ت ۴۶۴۶۹ هـ مورخ ۱۳۹۱/۳/۲۸
آیین نامه ماده (۱۵) قانون نظام جامع دامپروری کشور

وزارت جهاد کشاورزی

هیئت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۹۱/۱/۲۰ بنا به پیشنهاد شماره ۵۱۴۴۸/۰۲۰ مورخ ۱۳۸۹/۱۲/۱۸ وزارت جهاد کشاورزی و به استناد ماده (۱۵) قانون نظام جامع دامپروری کشور - مصوب ۱۳۸۸ - آیین نامه ماده (۱۵) قانون مذکور را به شرح زیر تصویب نمود:

آیین نامه ماده (۱۵) قانون نظام جامع دامپروری کشور

ماده ۱

اصطلاحات بکار رفته در این آیین نامه دارای تعاریف زیر می باشند:

الف - قانون: قانون نظام جامع دامپروری کشور - مصوب ۱۳۸۸ -

ب - دام: حیواناتی (شامل چهارپایان، پرندگان، آبزیان و حشرات) که برای امور تغذیه انسان و یا تغذیه دام و فعالیتهای اقتصادی، تولیدی، آزمایشگاهی، ورزشی و تفریحی، تولید، نگهداری و پرورش داده می شوند.

پ - دامپروری: علم و فن مدیریت در پرورش، تغذیه و اصلاح نژاد دام به منظور دستیابی به استانداردهای ملی و بین المللی.

ت - سازمان: سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی جمهوری اسلامی ایران.

ث - امور تحقیقاتی: مجموعه فعالیت هایی که برای پاسخ گویی به نیازهای علمی و کاربردی در زمینه دامپروری انجام می گیرد.

ج - امور مشاوره ای و مطالعاتی: نیازسنجی، امکان سنجی، شناسایی، توجیه فنی،

اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی، نظارت بر اجرای طرح، نصب و بهره برداری، کنترل مهندسی، خدمات مهندسی ارزش و پایش و ارزشیابی طرح.
چ - امور خدماتی: مجموعه فعالیت های اجرایی و پشتیبانی که در جهت ارتقای کمی و کیفی امور دامپروری استفاده می شود.

ح - امور آموزشی، ترویجی و فرهنگی: فعالیت هایی که به منظور افزایش سطح دانش، بینش و مهارت های اشخاص شاغل در زمینه حرفه دامپروری انجام می شود.
خ - پروانه تأسیس: مجوزی که با رعایت قوانین و مقررات مربوط و پس از ایجاد، تجهیز و تأمین نیروی انسانی لازم برای انجام فعالیت های دامپروری از سوی سازمان به نام متقاضی صادر می شود.

د - تشکل های دامپروری غیردولتی: اشخاص حقوقی که براساس ضوابط و شرایط قانونی، ایجاد شده و مبنای فعالیت آنها براساس اساسنامه های مصوب می باشد که از این پس تشکل نامیده می شوند.

ذ - مرکز خدمات دامپروری غیردولتی: واحدی متشکل از اشخاص حقیقی یا حقوقی غیردولتی که براساس قانون برای انجام یک یا چند فعالیت موضوع این آیین نامه در مکان مشخص تأسیس و از این پس مرکز نامیده می شود.

ماده ۲

حدود فعالیت تشکل ها و مراکز برحسب نوع پروانه تأسیس در حوزه دامپروری عبارت است از:

الف - امور آموزشی، ترویجی و فرهنگی شامل:

۱- ارائه خدمات آموزشی علمی، کاربردی، ترویجی، فرهنگی و مهارتی برای بهبود بهره وری و افزایش کمی و کیفی محصولات و اصلاح و بهبود شیوه های بکارگیری عوامل و نهاده های تولید

۲- ایجاد الگوهای توسعه فناوری و ترویج آن

ب - امور مشاوره ای و مطالعاتی شامل:

۱- ارائه خدمات مهندسی در زمینه رعایت الزامات دامپروری در تهیه نقشه و نظارت بر ساخت و ساز و تجهیز واحدهای دامپروری

۲- تجزیه و تحلیل کسب و کار، نیازسنجی، امکان سنجی و مطالعه بازار

۳- ارزیابی اقتصادی و اجتماعی و آرایه گزارش ارزیابی های زیست محیطی واحدهای دامپروری

پ - امور تحقیقاتی شامل انجام پژوهش های علمی و کاربردی و آینده پژوهی برای بروزرسانی و سازگارسازی (بومی سازی) فناوری ها و دانش های فنی
ت - امور خدماتی شامل:

۱- امور مرتبط با پشتیبانی و تدارکات موردنیاز واحدهای دامپروری

۲- آرایه خدمات لازم در زمینه ثبت فناوری و دانش فنی در داخل و خارج از کشور، تهیه طرح های کسب و کار، ارزش گذاری، بازاریابی و انعقاد قراردادهای انتقال فناوری

ماده ۳

شرایط تاسیس تشکل ها و مراکز عبارتند از:

الف - دارا بودن گواهی تحصیلی متقاضی به عنوان دانش آموخته علوم دامی و رشته های مرتبط.

ب - دارا بودن مدارک احراز صلاحیت و رتبه بندی که توسط سازمان و براساس قانون افزایش بهره وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی - مصوب ۱۳۸۹- صادر می شود.
پ - دارا بودن مدارک تأمین محل فعالیت به نام متقاضی متناسب با نوع و محدوده فعالیت.

ت - داشتن دو نفر همکار با حداقل مدرک کارشناسی آموزش و ترویج انواع خدمات عمومی و فنی دامپروری برای انجام امور خدماتی، آموزشی، ترویجی و فرهنگی.

ث - دارا بودن رتبه مهندسی کشاورزی از سازمان برای امور مشاوره ای و مطالعاتی.

ج - داشتن حداقل سه نفر متخصص در رشته های مرتبط دامپروری با مدرک کارشناسی ارشد و دکتری که حداقل یک نفر آنها دارای مدرک دکترای تخصصی باشد، برای انجام امور تحقیقاتی.

چ - تأمین ساختمان و تجهیزات مناسب با رعایت موارد ایمنی، بهداشتی و فنی با تایید مراجع ذیصلاح.

ح - داشتن مسئول فنی مرتبط با نوع خدمات که دارای حداقل مدرک کارشناسی دامپروری بوده و به طور تمام وقت فعالیت نماید (صرفاً برای تشکل ها و مراکز فعال در زمینه خدمات دامپروری).

تبصره ۱- نحوه تعیین صلاحیت و رتبه بندی تشکل ها و مراکز براساس دستورالعملی خواهد بود که توسط وزیر جهاد کشاورزی ظرف سه ماه پس از ابلاغ این آیین نامه تدوین و صادر می شود.

تبصره ۲- عناوین و سرفصل های دوره های آموزشی و ترویجی مهارتی بنا به پیشنهاد سازمان توسط وزیر جهاد کشاورزی ابلاغ می شود.

تبصره ۳- مؤسس مرکز یا تشکل در صورت دارا بودن شرایط، می تواند مسئول فنی مرکز یا تشکل نیز باشد.

ماده ۴

پروانه تأسیس ظرف یک ماه پس از ثبت درخواست متقاضی و تکمیل پرونده توسط سازمان صادر می شود و متقاضی موظف است طی یک سال نسبت به تأمین محل، تجهیزات و نیروی انسانی واجد شرایط اقدام نماید که در این صورت پروانه تأسیس، حداکثر برای مدت چهار سال تمدید می شود.

تبصره ۱- مراکز و تشکل های موضوع ماده (۱۵) قانون که قبل از ابلاغ قانون به بهره برداری رسیده اند و فاقد شرایط و ضوابط لازم می باشند موظفند ضمن دریافت پروانه تأسیس یک ساله برای امکان ادامه فعالیت، شرایط خود را با این آیین نامه تطبیق دهند.

تبصره ۲- متقاضیان در صورت تقاضا برای دریافت مجوز ارائه خدمات در دو یا چند فعالیت موضوع این آیین نامه، باید شرایط اختصاصی لازم جهت هر فعالیت را جداگانه احراز نمایند.

تبصره ۳- در صورت مخالفت سازمان با صدور پروانه تأسیس برای مراکز و تشکل ها باید مراتب به صورت کتبی و مستدل به متقاضی اعلام شود.

ماده ۵

اجرای این آیین نامه، دستورالعمل های آن و تهیه گزارش های شش ماهه از اجرای این آیین نامه و ارسال آن برای وزارت جهاد کشاورزی بر عهده سازمان بوده و نظارت عالی بر عهده وزارت جهاد کشاورزی می باشد.

تبصره ۱- سازمان موظف است موارد تخلف از مقررات و ضوابط را از طریق هیأت بدوی و عالی انتظامی موضوع مواد (۲۴) الی (۳۱) قانون تأسیس سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی جمهوری اسلامی ایران پیگیری و نتیجه را به وزارت جهاد کشاورزی اعلام نماید.

تبصره ۲- پروانه اشخاصی که براساس آرای هیأت بدوی و عالی انتظامی، متخلف از این آیین نامه و دستورالعمل های آن شناخته شوند، تمدید نخواهد شد.

ماده ۶

فهرست اسامی تشکل ها و مراکز دارای صلاحیت موضوع این آیین نامه، هر سال از سوی سازمان اعلام می گردد و دستگاه های اجرایی با رعایت قوانین و مقررات مجاز به عقد قرارداد با آنها می باشند.

